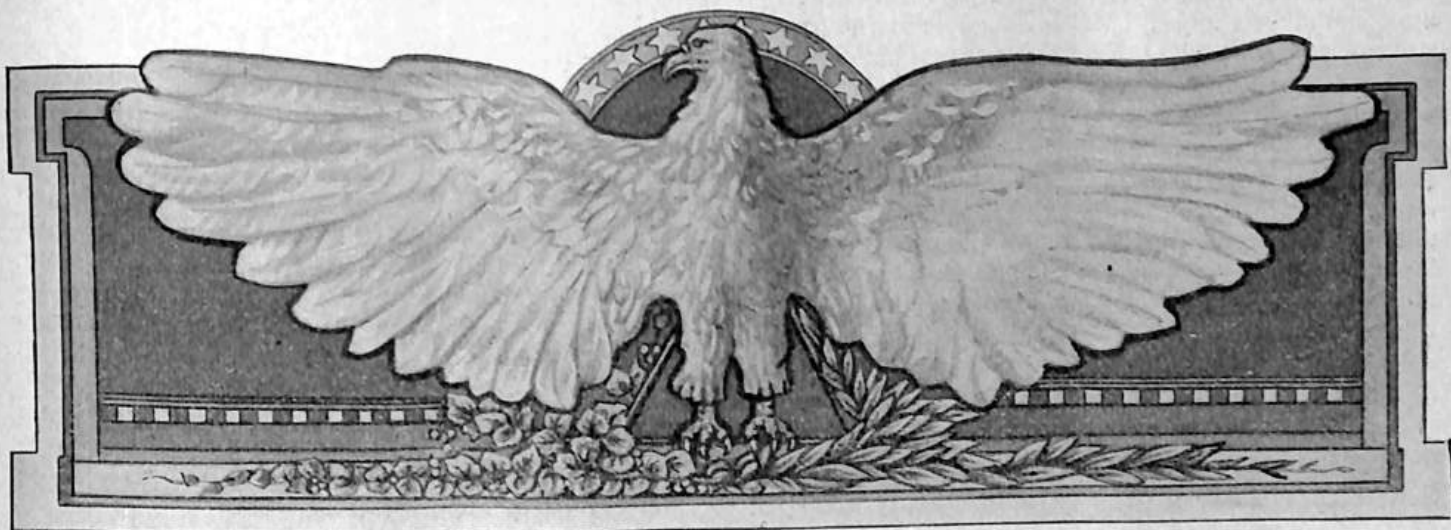

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVII.

CHICAGO, ILL., 15. DÚDNA 1915.

ČÍSLO 4.

Jos. Čermák:

SLOUČENÍ SOKOLSTVA ČESKO-AMERICKÉHO.

Pozastavíš-li se, bratře neb sestro, nad tím, že opět a právě v této době předstupuji před Vás s věcí, která tolik zlé krve způsobila, tolik nepřekných stínů na jméno sokolské v zemi této vrhla, ano i politováníhodnou roztržku zavinila, stůjž zde na prvním místě toto moje vysvětlení: činím tak proto, poněvač chci, aby veřejnost česká poučena byla o těch pravých příčinách, které každý pokus, směřující k úplnému sloučení, mařily; chci, aby veřejnost věděla, že nebyl to jen malicherný spor o pouhé jméno — kroj — který posavadní nezdary zavinil, ale že příčiny nezdaru spočívají hlouběji, kam zrak povrchního, vzdáleného pozorovatele nepronikne; činím tak proto, poněvač chci veřejnost přesvědčiti, že zbytečno a také neradno jest činiti nové pokusy o úplné sloučení, poněvač pokusy ty poměry mezi sokolskými táboři stále jen přiostrují, jak ukázalo se při všech pokusech posavadních. Při tom mám též dosti odvahy prohlásiti, že úplné sloučení nepřineslo by nikdy Sdružením sokolským to dobro, ten prospěch, jak v nadšených článcích a slavnostních řečích prorokováno bývá, ale že na místo předpovídaného rozmachu stali bychom se záhy svědky přirozeného ochabnutí a s tím i nových sporů, vedoucích k novým roztržkám.

Nevěřím-li v úplné sloučení veškerého Sokolstva česko-amerického, nemohu také svalovati zodpovědnost za posavadní nezdary na bedra toho neb onoho Sdružení. Netvrdím, že my jsme lepšími ostatních. I my máme své slabosti, své svízele, jako Sdružení jiná. I my máme příčiny k nářkům nad nepochopením vznesených zásad a snah sokolských, jako organizace ostatní. I v našich řadách jest mnoho takových, za jejichž nepředloženost, nerozvážnost, celek často trpí, jako v řadách Sdružení jiných. Ve všech táborech sokolských bez rozdílu jest velký počet hor-

liveů, kteří přílišnou horlivostí svojí někdy dobré věci více škodí nežli prospívají, neboť dobře praví básník Lowell:

“There is nothing we read of in torture's inventions,
Like a well meaning dunce with the best
of intentions”

A ta horlivost, projevovaná často slovy až příliš nehledanými, naráží opět na popudlivost, nedůtklivost horliveů v táboře druhém — a proto uvážíme-li vše to nestranně, připustíme-li, že všechny sokolské tábory mají své vážné, upřímné, nadšené pracovníky — ale že všechny tábory mají také mnoho takových, kteří každou dobrou snahu buď zúmyslně neb svojí přílišnou vznětlivostí a nerozvážností dovedou mařiti, pak nesmíme hledati příčiny nezdaru u jednotlivých osob, čili jak jest oblíbeným zvykem papouškovati, u tak zvaných “předáků”, ale musíme nahlédnouti poněkud hlouběji. A tu, když ony pravé příčiny nalezneme, jsem jist, že budeme se rozmyšlet, nežli odvážíme se opět volati po úplném sloučení Sokolstva česko-amerického!

Kdykoliv v letech minulých účastnil jsem se tak zvané “slučovací akce”, zastával jsem totéž stanovisko, které v otázce této zaujímám dnes a sice: byl jsem vždy pro (ne sloučení) ale zblížení takové, které jediné zdálo se mi býti zárukou zdatu. Když ale veřejnost byla umělým způsobem tak rozplameněna pro úplné sloučení, že o nějakém jiném zblížení ani slyšeti nechtěla, ano za rozkolníka by byl prohlášen každý, kdo odvážil by se navrhnouti zblížení jiné, zblížení možné — ustoupil jsem stranou a s obavou pohlížel jsem do blízké budoucnosti, dobře věda, že výsledky nových pokusů budou zase jen nové spo-

ry, nová obviňování, nové hašteření. Výsledky posavadní a hlavně výsledek pokusu posledního, který z našeho středu vypudil nejstarší sokolskou Jednotu v Americe, jsou nezvratným důkazem, že soudil jsem správně — a soudil jsem tak proto, poněvadž ty pravé příčiny všech nezdarů byly mi dobře známy. Věděl jsem, že ti, kdo v úplné sloučení nevěří, jemu nepřejí (z příčin, které uvádím doleji), slibovaný rozmach od něho neočekávají, dali se strhnouti jen veřejným míněním a neměli dosti odvahy postavit se vyvolanému proudu veřejně na odpor. A nezapomínáme, že kde neřídí kroky naše vlastní přesvědčení, kde plamen nadšení nevznikl z jiskry v srdci našeni a jest jen uměle rozdmýchován, tam nelze očekávat, že snaha naše korunována bude zdarem.

Položím zde a zároveň pokusím se zodpovídati následující otázky: 1. Jest úplné sloučení veškerého Sokolstva možné? proč posavadní pokusy nevedly k cíli? 2. Jest úplné sloučení žádoucí? vyplynul by z úplného sloučení všem Sdružením kýžený prospěch? 3. Dáme-li na tyto dvě otázky odpovědi záporné, od jakého zblížení jedině mohli bychom očekávat výsledky žádoucí?

Na otázku první, je-li úplné sloučení možným, odpovídám se vši rozhodností, že za stávajících poměrů možným není a vysvětlení a odůvodnění této odpovědi jest zároveň odpovědí a vysvětlením na druhou část uvedených otázek.

Bylo učiněno již několik pokusů — a jak již u nás bývá neblahým zvykem — padlo při tom ostrější slovo, tu a tam příliš horlivá ústa vypustila (často bezdůvodně) slovo obvinění, ano i podezření. A my dovedeme urážku lépe a déle si zapamatovati, nežli slovo dobré — tak jako veřejnost dovede mluvit a uvažovat déle o našem činu špatném, nežli o činu záslužném. Deset našich dobrých, záslužných skutků jest dříve zapomenuto, nežli jediný, byť i nepatrný poklesek — a tato naše nepěkná vlastnost není s to připravit úrodnou půdu k společné, bratrské činnosti. Ty pocity, jaké četní jednotlivci vůči sobě v hrudi své chovají, dovedou oni sice zakrýti — ale pocity ony přece vždy jsou s to zadržeti pravici, vztahující se k smíření. S těmito pocity v nitru svém jsme s to mluvit a psát o bratrském sloučení — poněvadž veřejnost slovům takovým tleská pochvalou, na kterou my si tak potrpíme, ale když učiněn býti má krok rozhodný, tu roztrpčené nitro zvolá: „stát!“ — a my uposlechneme. Pro co na veřejnosti horujeme slovy, proti tomu soukromě pracujeme skutky, kde veřejně dáváme do klatby každého, kdo stavěl by se proti úplnému sloučení, v užším kruhu projevujeme potěšení nad tím, „že z toho zase nic nebylo.“ Veřejně jevíme ochotu uposlechnouti hlasu veřejného tisku, tajně jsme poslušni těch pocitů, které jsme za delší dobu v nitru svém proti bratrům z druhých táborů nashromáždili. Chcete důkaz? psalo a mluvilo se, že ve všech táborech jest pro úplné sloučení nikdy nebývalé nadšení — ale malý zájem, liknavost, jaká jevíla se ve všech táborech při hlasování potvrdilo to, co zde pravím. Před veřejností nadšení, ochota obětovati sloučení vše —

a tam, kam zraky veřejnosti neproniknou, ledová chladnost, nevraživost, která za dlouhou řadu let byla stále víc a víc posilována.

A dále: Dnes založena jest nová Jednota a není rozhodnuta, ku kterému Sdružení přistoupiti. Nemáme nyní nic pilnějšího na práci, nežli Jednotu onu získati. Bratři, „kteří to dobře myslí“ a mají za to, že získají si o Sdružení své veliké zásluhy, počnou přemlouvati a při tom i pomlouvati. Pokud jsem působil jako redakční spolupracovník našeho orgánu, odsoudil jsem nejednou takové sokolů nedůstojné tahanice o nové Jednoty, neboť mi to vždy živě připomínalo Havlíčkovu „naše církev ze všech církví nej-církvovatější . . .“ — ale naše horlivost nezná obyčejně v malichernostech mezí. Jednota jest získána nebo ztracena — a pocity nepřátelství jsou nezdarem a slovy v tahanici té pronesenými značně přiosřeny. Zvláště ta ostrá slova jsou vždy dobře zapsána — lépe nežli kdybychom pronesli ta nejkrásnější slova čelící k všeobecnému dobru.

A — last but not least — : jedno Sdružení vyloučí ze svého středu třeba i pro vážný přestupek člena. Vyloučený přistoupí k Sdružení jinému, kde jest s otevřenou náručí přijat a tak vznikne nové skalisko, o které ztroskotala by se „lod“ sloučení“ i v poslední chvíli, kdy již hotovila by se vplouti do kýženého přístavu. To vše jest před veřejností ukryto — ale vře to stále jako v sopeč. Pokud není sloučení blízko, zůstávají ty nepokojné živly klidnými, ale čím blíže oetli bychom se sloučení úplnému, tu jeden po druhém propukaly by v plné síle na povrch tak jistě, jako že po noci přijde den. Planým theorizováním na skutečnosti ničeho nezměníme. Volati že „to není sokolské“ jest zbytečným plýtváním slovy. Pouhý kraj — at' už jest to kraj český nebo americký, „červený“ anebo „modrý“ — neudělá nás lepšími, neudělá nás obětavějšími, neudělá nás pravdomluvnějšími, neudělá nás karakternějšími, otevřenějšími, přímějšími. Sokolství musí se v nás dříve dlouholetou výchovou vžít, my musíme znáti ten pravý cíl, jaký Sokolstvu vytkli jeho zakladatelé — čisté snahy sokolské musí se nám státi přímo náboženstvím a chceme-li býti upřímnými, musíme přiznati, že od toho — co celek — jest veškeré Sokolstvo česko-americké ještě příliš daleko. Jest to skutečnost, které musíme čeliti a ne pouhá theorie. Musíme počítati s tím, jakými jsme a ne stále jen deklamovati o tom, jakými bychom býti měli.

A tu táži se: jest radno takové živly sváděti těsněji k sobě? Nevidíte nebezpečí, že ty nahromaděné třaskaviny propukly by při první příležitosti s tím větší silou, čím blížeji sobě bychom se oetli? Kdo k sokolské myšlence s celou duší přilnul, komu na dobrém jméně Sokolstva záleží, ten za panujících poměrů rozmýšleti se musí, nežli učiní nový krok k úplnému sloučení tolika protivných živlů, poněvadž ví, že to, co by pak následovalo, k velké etí Sokolstva by nesloužilo. To jsou ty hlavní příčiny, pro které veškeré pokusy až posud setkávaly se s nezdarem — to jsou ta skaliska, o která všechny posavadní pokusy se ztroskotaly — a budou tříštiti se i na dále.

Přistoupíme k otázce druhé: "Jest úplné sloučení žádoucí? vyplynul by z něho všem Sdružením kýžený prospěch?"

Odpovídám se vši rozhodností, že nikoliv. Připust'me tu možnost, že podařilo by se nám zamezit hroící výbuch z té spousty nahromaděných třaskavin a provedli bychom sloučení úplné. Ústřední těleso by sestaveno bylo dle počtu Sdružení sloučených a tu nejmenější těleso — Nár. Jed. Sokolská — přirozeně v tělese tom měla by velkou většinu. Kdyby učiněn byl jen pokus, aby sloučená Sdružení měla v ústředním tělese stejné zastoupení, zazněl by nám v zápětí v uši důrazný protest z našich řad. A kdyby v ústředním tělese opět byla sloučená Sdružení zastoupena dle počtu svého členstva, měli bychom stále plné ruce práce tišením pobouřených živlů, které nepřestávaly by stěžovati na znásilňování, utlačování tělesem silnějším. Každý krok, každé usnesení kde by zástupci slabšího Sdružení měli jen dosti malou příčinu k stížnosti, že byli nuceni podvoliti se větší, bylo by vždy zdrojem nových žalob, nových stesků, nových nedorozumění. Menšina by si našla dosti příčin k stížnosti na většinu — vždyť se přece známe! — a výsledek? Spory, roztržky a — nové Jednoty. Kdo nad tímto tvrzením vrtí nedůvěřivě hlavou at' jen pohlédne do minulosti, kde spatří dosti příkladů, jaké výsledky mělo sloučení Jednot, od kterého jsme si byli vždy tolik slibovali!

Namítne mi snad někdo, že zástupci v ústředním tělese musili by zapomenouti, že zastupují to neb ono těleso — poněvač toto by tvořilo jednotný celek — že musili by si uvědomiti, že zastupují tento celek. Ale věří někdo, že jsme tak dokonalými, aby každý hned po docelení sloučení rázem zapomněl, ku kterému Sdružení dříve náležel? věří někdo, že jsme tak ideálními, aby zástupci byli hned ochotni obětovati zájmy své strany zájmům celku? Kdybychom takovými byli, bylo by Sokolství dnes na vyšším stupni, než-li na jakém se nalézá — kdybychom byli tak dokonalými sokoly, nemusily by dnes zájmy celku trpěti stále osobní nevraživosti, nízkou závistí, dětinskou žárlivostí, hnusným prospěchářstvím!

Slyšel jsem často opakované proroctví "o mocném rozmachu Sokolstva", jaký by po úplném sloučení následoval. Slova, slova, slova — nic než slova, která se pěkně přednášejí, pěkně poslouchají, ale na mne vždy působí dojmem, jako všechny ty krásné sliby a závazky, jaké činíme veřejnosti při slavnostním otevření národní (třeba i sokolské) síně. Slibuje se vše možné, deklamuje se o "stánku čistě národním, čistě vzdělávacím, vyšším snahám věnovaném" — a zatím již druhý den nutnost učiní "vzdělávací stánek" místností výdělkářskou, kde každá lepší věc, každá lepší snaha krčiti se musí úzkostlivě v koutku před všemočným ziskem. Sloučili jsme za dobu mé paměti několik Jednot — prorokovali jsme vždy nový rozmach a jaký byl výsledek? Hladina se na chvíli rozčeřila, za týden nastal opět dřívější klid — ano mohu říci, v mnohých případech bylo po sloučení ještě hůře — neboť noví živlové zanesli do celku jen nové spory. Před nějakým časem byli jsme svědky sloučení dvou táborů sokolských, mezi který-

mi nikdy před tím nepanovalo tolik řevnivosti, jako na př. mezi tak zvaným táborem "modrých" a táborem "červených" — a přec v poměrně krátké době přišla obě tělesa k poznání, že bude pro obě prospěšnější, když sloučení, od něhož tolik bylo slibováno, bude zrušeno. Přejde si někdo, aby podobný akt — dnes sloučení a zítra rozluka — odehrál se před tváří veřejnosti po druhé, k veliké radosti nepřátel Sokolstva?

Dnes panuje mezi tábory sokolskými na poli tělocvičném jakási žárlivost, jakási závodivost. Každé Sdružení chce svojí činností, svojí vyspělostí na poli tělocvičném překonati Sdružení ostatní. My víme, jak houževnatě při nevšímavosti amerického dorostu pracovati musíme, aby činnost v Jednotách sokolských neodumírala — a tato závodivost, tato žárlivost, abych tak řekl, jest dnes tou hlavní vzpruhou, která nás pobádá stále k nové práci, k nové, neochabující činnosti. Sluďte všechny tábory pod jeden prapor — sluďte všechny tábory pod jedno vedení — odstraníte tím tuto poslední vzpruhu a záhy budete svědky ochablosti, věstící blízký zánik. Já v této zdravé soutěži — v této žárlivosti (ovšem bez nepřátelství) vidím záruku další vydatné činnosti a těžce bych nesl, kdyby tato, dnes jediná vzpruha k vydatnější práci na poli tělocvičném byla rázem odstraněna. Jsme v cizí zemi, s obtíží udržujeme dorost v řadách našich a jest nám třeba každé pobídky, každé vzpruhy, každého povzbuzení, nemáme-li záhy zmalomyslněti a v práci ochabovati. Věřím pevně v soutěž; věřím, že snaha překonati jedni druhých jest zdravou vzpruhou naší činnosti. Ovšem, nesmí tu snahu provázeti snižování, sesměšňování druhých. A kdo přejde si, aby vše sloučeno bylo pod jeden prapor — pod jedno vedení, kdo chce tuto zdravou, bratrskou soutěž, tuto závodivost, tuto touhu po předáctví úplným sloučením na dobro odstraniti, ten běže na sebe velkou zodpovědnost za úplné ochabnutí, které by jistě záhy nastalo.

A nyní přistoupíme k otázce třetí: "Jaké zblížení jediné mělo by výsledky žádoucí?" Otázku tuto zodpovídám krátce. Od doby, kdy činný byly první pokusy o sloučení Sokolstva česko-amerického, zastával jsem stanovisko, že sloučení — vlastně zblížení — na poli tělocvičném pouze lze provésti s prospěchem a že sloučení takové jediné mělo by za následek vzpružení činnosti ve všech táborech. Toho náhledu jsem po dnes. A jak si zblížení takové představuji? Lze provésti je způsobem velice jednoduchým. Společné slety (hlavní i župní), společné cvičitelské kursy — a vzájemná výměna technických prací našich orgánů. Výhody, které v takovém zblížení vidím, jsou následující:

Dnes pořádá si každé Sdružení své Slety a výsledek? trojí vydání, trojí práce, trojí námaha a při tom výsledek není nikde takovým, jaký by při naší síle býti měl a býti mohl. Kdybychom dohodli se na tom, že župní i hlavní Slety a závody budeme pořádati společně, odpadly by dvě třetiny přípravných prací a Slety svými rozměry, účastí sloužit by musily i eizineům za vzor, Sokolstvu a českému jménu v Americe ku cti. Kdyby všechna naše sokolská

Sdružení scházela se při Sletech, pronikaly by do všech těles odborné vědomosti více, nežli nyní, kdy každé těleso má svůj Slet jen pro sebe, jen pro své členy. Cvičící členové, u vědomí, že jim bude utkat se na závodisti s borci neznámými, která si odhovářá Sdružení jiná, s větším záplem připravovali by se k zápasu, nežli činí nyní, kdy již předem lze hlavní vítěze vyjmenovati. Bratři cvičitelé, kdyby věděli, že jejich ukázková cvičení budou pozorována a posuzována odborníky druhých táborů, předstihovali by se v tvoření svém a my bychom tak vychovávali si dobré síly, neboť ze společného Sletu každý odnášel by si domů více poznatků, nežli si odnáší nyní, kdy žádné ze stávajících Sdružení nemá odborně vzdělaných sil nadbytek.

Dnes pořádá každé těleso své cvičitelské kursy — opět trojnásobná práce, trojnásobné vydání, trojnásobná námaha, kterou odměňuje pouze třetinový výsledek. Kdyby všechna tři Sdružení uspořádala společný cvičitelský kurs, pracovalo by se spojenými silami učitelskými — každé Sdružení přispělo by na kurs jen dle počtu svých posluchačů a tak opět při menší námaze, při menších obětích, výsledky byly by trojnásobny.

Není mi známo, jak vedeny jsou nyní technické hlídky v orgánech Sdružení ostatních — vím jen z let minulých, že tato důležitá část trpěla často křiklavými nedostatky. Jak krásně by se dalo tomu odpomoci! Tak ku př. náš orgán má ve své technické hlídce cvičení, s kterým by br. redaktor jiného orgánu chtěl své čtenáře seznámiti. Zapůjčili bychom mu rytiny a on by si mohl cvičení ve svém listě otisknouti. Kdyby orgán Sdružení jiného měl cvičení, které by se zamlouvalo nám, otiskli bychom si je zase my. Hle, jak bez většího vydání, touto vzájemnou výměnou byly by různými technickými pracemi opatrovány všechny sokolské časopisy! Odborné práce "Sokola Am." otiskují odborné časopisy anglické — proč tato výměna nemohla by zavedena býti mezi odbornými listy českými?

Byli bychom tedy takto zblíženi — pracovali bychom společně — vystupovali bychom společně — vzdělávali, zdokonalovali bychom se společně — předstihovali bychom se navzájem, což by nás stále v zdravé činnosti udržovalo a povzbuzovalo — a při tom každé Sdružení ponechalo by si svoji samostatnost, takže možnost sporů i při společné práci byla by úplně vyloučena.

V takové sblížení věřím — pro takové sblížení jsem vždy pracoval — poněvač v takovém jedině viděl jsem záruku žádoucího zdatu! —

Psáno v měsíci září, 1914.

Hledej pravdu, slyš pravdu, uť se pravdě, miluj pravdu, drž pravdu, braň pravdu až do smrti. Mistr Jan Hus.

"Naše svátky, naše slavnosti bud' teč nám skutečnými svátky, dny takovými, které dlouhá řada dnů, všedních dnů, dnů skutečně tuhé a namáhavé práce předcházela. Pak, ale jen pak mají též ony oprávnění své, pak povznosou skutečně mysl naši, pak jsou nám také ony ke etí naší v očích vlastních, v očích národa." Tyrš.

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

NA VARDARU.

Cesta z Dževdželije na místo našeho určení do Skoplje byla tím zajímavá, že jelo se krajem kde do nedávna vládl Turek a pak i proto, že všude tu, jak podél trati tak i na stanicích mnohé byly známky, že tam někde výše na Severu se něco děje co připomínalo by nám Sokolům asi tolik jako ten Marathon a to nejen tam na Letné, ale onen skutečný malého národa napadeného velmocí! Nám v prsou ozývalo se cos, jež poukazovalo k tomu, že musí ten běžece doběhnout, že oznámí svých vítězství a přec strachovali jsme se u vědomí toho množství práce, jež čekala nás sotva jsme si v Dževdželiji prvý křest v nejbližší blízkosti bitevní čáry odbyli. A tu vzpomněli jsme si i těch mnohých dobrodinců v české Americe, již požadovali jsi o příspěvek na Srby a jich trpící rodiny, jak odbyli tě, že do Čech by dali, a chtěli-li na ubohé v Čechách, měli opět jiné výmluvy, kdežto pro naši akci společnou, jež k tomu čelie, aby pomohlo se těm, již ne vlastní vinou první trpěli a to jménem lidskosti, aby se pomohlo, měli jenom výsměch a bagatelisování! "Na bitevní čáru nepůjdou a někde dál v nemocnici, to je rámusu!" Ale tu někde dál, ba i v té nemocnici, horší lidstva nepřítel a v důsledek války strašný host: nákaza a epidemie zeje z mnohé té tváře na bojišti zapomenutých raněných, již po 4 neděle hladovíce a žizní hroznou trpíce i ranami přímo příšernými, žili životem pekla horším, co zatím na ssedlé krvi a hnisu těla jejich červi za živa je žrali! Takových obrazů, takových dokladů o tak zvaném "statečném, povolném a jistém umírání pro "širší vlast" viděli jsme na sta, ano viděli jsme, že ten Srbín lehčeji raněný těm "Švábům" ubohým dal svou halenu až dorazilo se do nemocnice, aneb na prvé obvazistě. Jinde zase poslední halenu zarabeným vzal jako válečnou kořist a co vše jiné měli, ale to již pravidelný srbský vojín nebyl, ale takový "komita", jichž všude kolem tratě kudy ten náš vlak se vlekl stálo množství značné na stráž. Tu i tam ženy jejich přišly se podívat, jak muži o ehlebu a cibuli se v boudě slaměné, z vepřovic uhnětené aneb z hlíny u tratě splácané "se drží", aby osvobodili vlast... Tak je národ prostý ve své logice a tak prostince i pronáší veliké věci! Máme více země i neobděláné a pluky jen ze dřeva, ale teď již Kosovo je naše. Synové naši jsou tam nahoře, zde stačíme my!" Projíždíme nějakou menší stanicí. Noc snesla se na kraj a my i v prvé třídě byli po tmě. Parostroj na tisíce chrlí jisker do tmy a z vedlejšího kupé jen tichý hovor důstojníků doléhá mi k uchu. Druzí členové družiny unaveni usínají. Sám vzpomínám...

"Z Ameriky že jsou? Nu, jen jestli nelžou! A, což bychom se upravníka jejich zeptali!" Vyšel jsem jen na okamžik na přání plukovníkovo do chodby vozu prvé třídy světlou. S ním jen o příštím našem stanovišti, o práci v nemocnici a našich moderních aparátech i mnohém materiálu pro raněné a nemocné jsme mluvili, jakož i o tom, že nám Dr. Guču, kterého jsme v Dževdželiji zpět nechali, záhy pošle, jakmile dojde čekaná výprava "Amer. Červ. Kříže" o 6 lékařích a 24 ošetřovatelkách. Druhým důstojníkům se as mnoho nelíbilo. "A co píšou tam v Americe o nás?" Řekl jsem, že různě, dle vlastního zbarvení listů, "avšak tisk anglický že píše velmi sympaticky, v čemž mnohé české péro že pomáhá"... Ptám se, co ten horečný chvat. Na sta nás ozdravených jedeme hned za komando a zde, jako na mnoha místech podél tratě jsou veliké nemocnice. Já sám mám již třetí ránu a byl jsem ve třech válkách! Tož: Laka noč!" Pochopil jsem i zalezl si do koutka našeho kupe, obdivuje se tomu zlátnému klidu, s jakým se tu o takých a podobných věcech hovoří. A to byly prvé z našich dojmů, tím mohutnější, čím demokratičtější zdál se nám zvláště ten nový, mladý živel srbský a

ten "selský člověk!" Konečně tam na obzoru světla se zjevila, a my záhy byli u cíle cesty své, místo k večeru šťastně doježdě as o půlnoci... Jsme ve Skoplji! Na nádraží shon, děsný zmatek, tu vojska spousty, tam na tisíce uprchlíků z Bělehradu i odjinud a mezi spoustou balíků, kufrů a zavazadel i mnohý "raněník" na dopravu do nemocnice čekající. Čekali nás, dychtivě, jak zástupce města pral i policejní komisař... "Teď jen kola a hajdy!" volá plukovník, Dr. Mihael Žeravič, vrchní velitel zdravotního odboru celé nové oblasti, jenž nás provázel a do svého působiště dovezl. Měli jsme prý vše připraveno v Hotelu Bristol, ale ukázal se pravý opak, neboť nikde pro ohromný nával uprchlíků neměli ani jediného místečka, neřkuli pak tolik míst pro celou naši družinu a tak jezdili jsme za noci po Skoplji z místa na místo a konečně uvázli i na celou dobu pobytu našeho zde v Inžinírských kasárnách, nyní nemocnice, z dvou pavilonů sestávající, a po několikadenní práci na chirurgickém oddělení mně do správy zcela odevzdaných. Mým chirurgické oddělení veliké nemocnice "u gradu", jakž po Turčinu tu zůstala spolu s celou řadou nemocnic druhých v nejbližším okolí. U gradu na troskách slávy velikého Dušana... Konány mnohé operace, mnohé lidské bídě se odpomáhalo, mnohá děsná rána rakouskou "dum-dum" způsobená ošetřena, mnohý život zachráněn, slza usušena a zmrazení zabráněno... Tu celá řada lékařů i nelékařů všech národů pracovala a ti všichni, jako ti, jimž zasvětili jsme služby své, jen vše nás přijali a srbský chirurg Dr. Nikolič práci naši hned od samého prvopočátku pilně sledoval, tak že již prodlením několika dnů byli jsme v jeho operačním sále jako doma i pomáhali. Však tu, jako všude jinde, něco, co podobalo se kůře ledové, jakés nedůvěře, se rovněž rozhostilo i museli jsme průkazy vlastní práce, přičinění a snahy — lámati, jako jsme poměrně záhy všichni naučili se "lámati" i srbský jazyk. A tu i hbitá a svědomitá práce získaly nám lásku všech, s nimiž přišli jsme do styku, a uznání kruhů odborných i vojenských autorit následovaly pomalu, ale konečně přece! Mýlil by se však kde kdo, jenž z toho by usuzoval, že jen "světlé" měli jsme okamžiky. O, nikoliv, ba naopak byly chvíle, kdy struna trpělivosti naší kalafunou nového nadšení rychle natírali se musela, aby drsný tón skutečnosti se umlčel... Válka, lidské jatky, lidské otupění!

Skoplje na začátku listopadu a jaký úchvatný je ten pohled na ty mnohé minarety, památky a ten široký Vardar klidně plynoucí, co zatím vlnky jeho o starý most se rozráží jakoby šepotaly si o těch dobách, kdy 16. dubna 1346 v sídelním městě právě prohlášeného srbského carstva ve Skoplje na Vardaru pod vysokou Šarplaninou a Černou Horou shromáždili se vynikající lidé ze všech částí mladého srbského carstva. Byla to pravá skupština za šest set a devadesát let od té doby, co Srbové došli do těchto zemí, aby zde u stálém jsouce boji, korunovali svého cara Dušana Silného. Pak přišla porážka jejich na nedalekém poli Kosovu a teprve nyní po tolika stoletích utrpení, boje a snah jsou tu znovu a znovu připraveni k obhajobě toho, co s tolika obětmi na krvi i statech zpět byli si dobyli... A nové pluky kol našich oken vinuly se v před. Hudba jim hrála tam venku a u nás na převazišti zasténal mnohý na stole našem, jenž již věděl, co vše to znamená. Ránu mu obvažující, snažili jsme se, ovšem marně, vyčisti ty mnohé myšlenky, jež dobou tou háraly as hlavou našeho junáka, poddůstojníka. Konečně pohleděli mi do očí. "A co vy tomu u nás říkáte?" — "Žasnu a nechápu, jak tak malý národ tolika obětí jest schopen a to i když na tisíce a tisíce vás na těchto a jiných místech, kdežto tisíce jich pochováno "na frontě", na mnohých hřbitovech a jinde!" "Těší mne, gospodine doktore, Vaše upřímnost, poznávám, že nejste Švába. Ba, mnoho zmohl malý národ náš! Rádi

bychom již věnovali se jinému, klidnému životu, ale tu napadli nás, bráníme se a chráníme svou vlast! Zkusili jsme věci hrozné a Maďari i Chebáci dopouštěli se zvěrstva na našich lidech bezbranných, ženách našich i dětek, když jsme ustupovali, že strašno pomysleti, hrozo si představit. Však necht' povědí vám Češi, zajatí, mnozí znají..." A co mi takto sděloval, ošetřil jsem zatím ránu jeho a mimoděk sledoval pak nosítka, na nichž jej odnesli zpět do jeho "soby" —

"Ano, hrozného zvěrstva Maďarů i Němců z Chebu stali jsme se mimoděk svědky několikrát," vyprávěl nám český inteligent inženýr, nyní zajatý a u nás v nemocnici pracující. Takto náležel k pluku 28. zeměbrany a na Seru padl do zajetí. "Viděl jsem, jak maďarský důstojník zhanobil mladistvou ženu srbskou, prot'al jí prsy a nímí vlastní ruce její protáhl, způsobiv jí hrozné rány, co zatím Chebáci drancovali a spolu s Maďary ubíjeli ženy, starce i děti nevinné i tam, kde vztýčen byl praporeček bílý na domě na důkaz, že se obyvatelé jeho vzdávají. A tací "stateční" obránci veliké Austrie, když pak dostali se do rukou srbských, škemrali obyčejně první za milost, hlásíce čerstva, že jsou také z "boehmische" regiment". Že neušel onen důstojník zaslouženému trestu, jest na snadě a nám jen na divno bylo, když s mnohým vinným byl i mnohý nevinný, ale taková jest již ta válka a pro spráskané v malém Srbsku veliké Rakousko na věčnou hanbu zůstane noe, ze dne 12. na 13. srpna v Radželijsko. "Jak tam řádili Maďari, jak vyznamenali se chlapi z chebského pluku, stydno povídati nám," pokračoval náš inženýr, zasmušiv se. "A jednoho z nich, pane doktore, tu máme v nemocnici — má strašnou ránu srbskou bombou a roztržitěnou kost stehenní. Jak mu tak asi musí nyní být ve vašich rukou ošetřujících a v srbské nemocnici... O, děsné byly to chvíle, nerad jich vzpomínám a toho, co my pro ně pak zkoušeli, nežli jste přijeli vy a česká družina vaše z Ameriky. Tu teprve se poznalo, že i Čech jest Slovan, ale že jím doma býti nemohl. Pomohli jste v lecčems a pro české zajatce již býkovec ko mandanta není více... A byl, jak nelítostně bil!"

"Nerad vzpomínám tří vesniček u Novo Sela, hlavně ale Rybarn," vyprávěl nám zajatec druhý, bývalý profesor na obchodní škole a nyní pouhý zametač na nádvoří naší "bolnice". Jaká ironie osudu a přece je spokojen, jen když s námi! "Bylo 18. srpna, kdy dělostřelci 6. pluku našeho sehnali v jedné z oněch vesnic starce, ženy a děti do školy a tam je všechny bez milosti pobili, kdežto my odpravili každého, kdo byl v podezření, že na nás ve vesnici střílel. Zabíjelo se na všech stranách i pobíjeli se na rozkaz důstojníků i bezbranní. Pak naházela se těla všech do jámy a kde ještě život se jevil, odstřelovalo se v jámě. Inu, bylo to strašné divadlo a finale k tomu tvořilo vydrancování a vypálení oněch vesnic i srovnání jich se zemí... Je k tomu třeba poznámky? Či dodatku snad?

Řekne nám snad někdo: a což, zda-li pak tam v té nemocnici měli jste kanalisaci, hygienická opatření a pod.? Na takový dotaz museli bychom odpovědět záporně, tak jako bychom museli přiznati, že ne vždy měli jsme po ruce pomůcky veškery. Ale v tom právě jest u nás obyčejně uspokojení největší, když můžeme pracovati s materiálem sebskrovnějším a nástroji třeba i primitivními v prostředí co nejzvláštnějším a za poměrů, jakž doba pohnutá je skýtá. Kolikrát jsme si vzpomněli na to mnohé theoreticky podané v přednášce na lodi a na to, jakž jevila nám skutečnost. A vidíte, v Dževdželiji vešle všech možných primitivních nedostatků nemocničních hned byly moderní cholerové baráky a nemocnice isolační prvního řádu, americké výroby, skládači a co hlavního, pohodlné, naprosto čisté a prostorné. Jaký to kontrast: na jedné straně nemocnice, zřízená v dílnách tabákových s mnohými nedostatky, a na

druhé přímo hárající bohatství po stránce hygienické, nemluvě ani o skvostné polní laboratoři bakteriologické, již vedla síla ze Švýcar zjednaná, odborná a rovněž jen prvního řádu, bratr Sokol a Chorvát, Dr. Brčić. Však i mnoho jiných sil zjednáno bylo sem do Srbska a to takových, že jsme pracující na chirurgickém oddělení "u gradu" ve Skoplje, přímo žasli. Zde pouhý "optik" za 650 dinárů měsíčně dělal do obvazů a tam jiný odborník Řek políčkoval chirurgii tak, že kolikrát jsme si mysleli, že jsme mohli finančně více získati, kdybychom byli buď "děti protekční" aneb dovedli chodit v "botách srbské buržoasie", jež nikterak si nezádají od podobné holotičky "budlerské" tam u nás! Nebylo zcela nic divného, že ze 400 čerstvých vajec pro nemocnici objednaných došlo do "bolnice" pouze dvě stě, aneb že vrátil se jeden vůz čerstvě dovezeného, dosti nevypečeného chleba, aby tentýž vůz spolu s několika jinými nebyl přijat na druhém konci nemocnice "komisafem", jež nikdy nevěděla, jestli z pouhého patriotismu dávala pekařova levice či pravice! Synek bohatého a vlivuplného advokáta "narukoval" někde do zátiší do administrativní práce, kdežto synek toho sedláka pro kratičkém výeviku již šel, aby se na frontě oblomil. Jestli padl pro vlast syn nejstarší, šel pak i mladší, aby jej pomstil, kdežto takový "synek protekční" pil na každé to srbské vítězství ve své "kafárně" o jednu "rakii" více a politisoval! —

"Nedivte se, špatných lidí má každý národ," utěšuje nás "takový plukovník", jež dané nám čestné slovo již as po čtvrté byl zrušil. Také jemu do duše se protiví úplatnost nějakého toho malého úředníčka, ale pamatuje bývalého tureckého hospodářství, děsně se rozhorlil, když za jistou koncesi jistý obchodník místo tisícovek jen sta nabízel a konečně jinde pod rukou dostal ještě laciněji. Jak oproti tomu jevil se ten důstojník právě z fronty se vrátivší. Byl děsně znaven, ale za několik dnů se vrátí. "Vidíte, co koná malý národ, je-li odhodlán bít se na smrt! Nám každému je také život drahý. Dali bychom přednost konečně žití klidnému a vývinu kulturnímu i hospodářskému. Nejsme rváči, ač poslední tři války bezsporně měly hrozný vliv na vše kol, život rodinný, mravnost a naši společnost vůbec. My stojíme v čele svých vojsk a jdeme s nimi rádi. Jdeme, protože jsme přesvědčeni, že jinak býti nemůže, když nepřítel tak silný, že jinak bychom zhynuli co národ. Toto přesvědčení ovládá nás všechny, nás i naše junáky. Máme za sebou pochody přímo hrozné, prošli jsme řekami krve lidské a nad spoustami mrtvol i našich nepřátel divili jsme se, proč to vše a zač! A již znovu padaly hrozné naše bomby a znovu na tisíce nepřátel jsme obklopovali i zajímali, postupující cestami, o nichž nikdo neměl ani zdání a kam dlelo junáci naši vynášeli na rukou za nejprudší palby nepřítel, jehož důstojníci namnoze prý leckde příkopem se kryli. Trpěli jsme hladem i žízní a nikdo nereptal, protože jsme tušili, že jen to vše pro nás a naše snášíme..." —

Nebyly však vždy jen smutné chvíle i světlé dostavily se často okamžiky, jako onen na příklad, kdy ze skrovných našich zásob rozdávali jsme spodní zimní prádlo všem těm našim "bolničarům" a zajatecům, Čechům. Jindy oblékli jsme naše rekonvalescenty do amerických "mantil", plášťů i poslali je za příznivé pohody ven na čerstvý vzduch a na zahrádku před nemocnicí. A jak jsme se všichni radovali z těch junáků sem tam o berlich se procházejících a těch, již "ozdravěli" již tolik, že mohli s postelí. Sluníčko, jakoby se usmívalo, hrálo i zlatilo ty zasněžené vrchy tam na obzoru, za nimiž jiné odehrávalo se divadlo, nový a nový materiál nám do nemocnice dodávající. O našem tak zvaném štědrém večeru uspořádali jsme českým zajatecům a našemu personálu pěkný večírek ve vyzdobené síni na previališti. A tyto chvíle blažily a co jsme se všichni tam na vás navzpomínali. Hlavně ale blaží vědomí vykonané

povinnosti, kdy vedle všeho toho, co v nemocnici se koná z těch skrovných družiny naší prostředků osobních dá levíce, aby nevěděla pravice a pak se jde o jednu méně do kavárny Zrinského, kde třikrát týdně jsou docela — neleknete se, prosím — docela opravdovské "hýbačí obrázky" a tu občas sejdete se se známými z Ameriky na filmu: Essanay, Lubin, Edison atd. Že i zde setkáte se s českými muzikanty, nedivte se, ti jsou snad i na severní točně, ale podíváte se, s jakým gustem zahrají vám: "Hoj vzhůru, pestrý sokole", či "Barušku", "Andulku šaňrovu" a hned za tím "srbský trauermarš", jenž před lety ve Vídni jste slyšali a zde "svírá se" jako novinka! "O ty české muziky"! A ve vojenské kapele jest skoro samý Čech od kornetu až k velikému bubnu, který "svírá" ku potěše nových rekrutů a pozůstalých truchlících po pohřbech i všech parádách Čech, zajatec. Čeští medikové i čeští lékaři sanitářských odborů rakouských pluků a mnozí jiní zajatci, inteligenti pracují pod naším dozorem s námi v naší nemocnici i v jiných nemocnicích vůbec. A těm ze zajatců poměrně nejlépe se vede, co zatím nemocným zajatcům Čechům ovšem neméně milé, že u stálém jsou styku s našinci. A tak prospívá ta naše přítomnost a práce zde i onde u vděčných bratří Srbů. A což teprve jak jsme se zradovali, když jednoho dne dostali jsme pozdravný telegram našeho amerického vyslance, přítele K. J. Vopičky z Bukarešti a pak již delší dopis uznání za naše přičinění, jakž zvěstováno bylo mně s míst nejvyšších. Vůbec vyslanec náš o činnost naši ve Skoplji zvláště se zajímal a to hlavně v době poslední, kdy již mnohá nákaza řádí a mnohý lékař i ošetřovatelé a ošetřovatelky obětí téže se stali.

Nelíbilo se nám pracovat na chirurgickém oddělení a převazovat pouze a tak nám vykázaná byla samostatná nemocnice v bývalých Inženýrských Kasárnách, kde měli jsme dva paviny a jednu chvíli přes 600 raněných i nemocných. Práce až běda, ale protože se zdálo, že budeme tu moci sami sledovati výsledky své vlastní práce jak v operačním sálu, tak i na "previališti" i ve všech odborech vůbec, pracovali jsme s napjetím všech sil i vyčistili jsme bolnici záhy tak, že byla jedna radost. Ale radost ta obyčejně dlouho netrvala, protože záhy nové došly transporty a starší případy poslaly se jinam, kdežto jiné šly do "kuči" na odpočinek a ještě jiné na komando či "vojné pole". A jak mnohým těm junákům zářilo oko radostí, že opět mohou na frontu aneb sejdou se doma se svými, s rodinou i rodiči! Ale i simulantů bylo, již před tím deštěm kulí na poli měli respekt důkladný a to obyčejně byli "mazlíčkové" a pod. Jinak ale poranění způsobená tak zvanou moderní kulí nejsou dnes tak nebezpečná, protože po většině jsou čistá, ano stalo se, že našli jsme kulí hluboko v mozku, hrdle a v roztržitých kostech stehenních i jinde, aniž by následky zvláštní se jevily. Prostřelený žaludek, játra, střeva a podbřiší nebyly případy nikterak vzácné a lék tu byl pouze a jedině naprostý klid i včasné uspořádání diety, vedle aseptického ošetření rány. Rány granátní, šrapnelové a rakouských "dum-dum", jako srbských bomb ručních byly přímo příšerné a nesčetné ozobeniny, zmrznutí rukou a nohou, snětí provázené, tak hrozné, že péro vzpouzí se popsat! Vytržený celý předek hrudního koše a srdce odhalené i klidně dál bijící uprostřed zvedajících se plíc, vytékající mozek z rány a nastavší ochrnutí té či oné strany těla, zlomeniny kostí a k šílenství vedoucí následky výbuchů a pod., vše to denně jsme viděli, ošetřující každý ten případ zvlášť pilně a svědomitě. Na "previališti", v "sobách" i v chodbách zavedli jsme si vlastní systém desinfekční, a v operačním sále naprostou asepsi i při pouhém elektrisaci údů a rozpoznání poruch přístrojem Roentgenovým, přenosným. Tu již byli jsme vždy, jakoby ve svém živlu, žel však, že nebylo vždy v moci naší prospěti, jakž

byli bychom si přáli, hlavně v sanitaci v nemocnici naší i bezprostředního okolí, a jakž jednotlivé případy vyžadovaly; za prvé nebylo fondů a za druhé vojenské autority mnohdy dokázaly, jak jsou těžkopádné a i vůči hostům bezohledné!

Nejsem z těch, již posuzují hned na první pohled a protože jsme zvyklí studiu jak lidí, tak okolí i celých krajín trochu hloub, nepíšeme tyto črty jen tak ledabylo, jako nás ani v duchu nenapadne, abychom pronásleli ihned soud o něčem, co jsme sami nepoznali. V práci naší rovněž pozorovali jsme hned z počátku mnohé mezery i museli jsme se, chtě nechtě, přispůsobiti zejména kázni vojenské. A tak naučili jsme se bez reptání posílati sotva ozdravené, těžké případy raněných v "sanitetním vlaku" do vzdálené nemocnice v Bitolju přes řeckou Soluň a hned zase přijímatí na sta raněných z nejbližší nemocnice, kde pojednou tyfus skvrnitý se objevil. A toho se bojí kde kdo, ba stává se, že denně jich v lednu na padesáte ve Skoplji v nemocnicích našich a misiích umíralo, jak teprve as bude až se trochu oteplí a moucha začne šířit nákazu, jež již nyní vyžádala si za obět i několik lékařů! —

A nyní ještě něco pro zasmání, aby poznali jste, čím tak krmí rakouská pošta zdejší zajatec. Je unikum: "Milý! Jsi v širé dáli; kde, to sotva známe, však za tě modlíme se, vzpomínáme. Kéž Věrověšteri naši v každém boji, jak ochránceové po tvém boku stojí. A proti střelám, útrapám a zášti neeh Máti Boží kryje tě v svém plášti! A v hromobití děl a šrapnelů stůj kolem Tebe hradba Andělů, bys čist a zdráv a plný jarých sil se v slávě vítězné k nám navrátil!" — Ubozí zajatí, není na tom dosti, že trpí zde, ještě takovými je častují blbostmi z domova, když pár korun by prospělo daleko více aneb pár upřímných slov napsaných spíše, nežli podobná tištěnina pitomá. —

Na ulicích ve Skoplji jest stále živo, ba i tehdy, kdy po dešti na některých místech je bláta pod kolena. Naproti naší nemocnici jest vězení, kde v první části byli i zajatci, nežli pro ně za městem zbudovali tak zvané baráky. Jako tu, tak i zde na tisíce lidí se tísnilo a z těch i mnohý chorý ubožák. O, té lidské bídy, toho utrpení a žel že i tak mnohý Čech mezi nimi! Trochu dále pod mešitou ve skladiště proměněnou, bylo velitelstvo místní, pak vojenská ambulance a nemocnice řecké misie, již vedl chirurg Dr. Namičos. Naproti na kopci čili na hradě nalézá se vlastní nemocnice vojenská, s choleryovými baráky i moderním do jisté míry oddělením chirurgickým, dědiectvím to po Turku. Na volné prostore před hradem eviči nováče, kdežto kol plotu dole tlačí se davy, poněkud ve fezech a turbanech. Jsou tu však i Angličané, Řekové, Arnauti a ku podivu, začasť sejdete se i s Čechem aneb Českou učitelkou atd. Jindy zase ulice jsou plny vojska, volských potahů, oslíků břemenných obtěžkaných a transportů. Jde to vše odkudsi a zase mizí v dáli! Kam, nevíte! Obyvatelstvo jde po stranách po malém chodníčku, kluci nabízí "bozu" či sladkou vodu" a jiné nápoje vojákům a cukroví kolem jdoucím. Jest tu i mnohý sedlák. Svým úbořem upoutají ihned vaši pozornost, kdežto ženy mají šat samé vyšívané prostínky, ale snad právě proto nadmíru zajímavé. Ve tvářích jejich klid, jenž vše kol pozoruje a srovnává. Jinak Skoplje s různým tím obyvatelstvem, nyní as 70.000 čítajícím, si sama sobě stačuje a v tureckých ulicích leckde ještě vlaje bílý praporeček z těch dob, kdy vítězné pluky srbské sem vtrhly. A je tu jako jinde v nové oblasti ještě mnoho třeba, mnoho zvláštních věcí, zvláštních lidí a vedle starobylých památek moderní vodovod, turecký kdys, zde a tam přímo primitivní jatky, zásobující celé město a to hned dole v údolí pod nemocnicí. Řekneme-li pak, že vůně odtud táhne se, zvláště za větru, na vše strany, nepověděli jsme ještě vše, hlavně pokud čistoty se týče. Inu, samý kontrast! —

Snad na vždy utkví mi v paměti to utrpení mnohé, ty hrozné rány těch mnohých ubožáků péči naší svěřených. Tu bez usnutí, protože srdce ubohého raněného Srba nepravdělně bije, v pravém toho slova smyslu rve mu snění postižené a zmrzlé, do černa zbarvené, v rozkladu se nalezající části noh, jen aby život mladistvý jste zachránili a pak zmrzačeného poslali domů! Otrava postupovala, čas na rozmyšlení mnoho není — vždyť po 14denním transportu, plném strádání a bolu, konečně se oetl u nás v nemocnici... "Ku—ku — o majko moje milá — ku—ku"... Jsme lékaři a přece takovéto statečnosti, takový poměrně silný klid zarazí, povážíme-li, že v dobách těchto hrozných trpí zrovna tak "majka" srbská, ruská, francouzská, belgická, anglická, jako i tak mnohá "majka" česká! A nad nemocnicí naší vlají dále tři prapory: trojbarevný srbský, onen červeného kříže a pak ten náš pruhovaný a hvězdnatý té země "mnoha" i mnohé dobročinnosti... Chápete?! —

Tu a tam visí trojbarevný prapor srbský a na ulicích i kol obecního domu, to jest na ulici k naší nemocnici vedoucí se nalezajícího, nápadný jest ruch. U komanda pak níže pod námi nastupují celé řady nových a mladých mužů, s nimiž otcové i matky došli. S námahou prodíráme se davem, poněkud ve fezech a turbanech. Červené fezy označují nám Turky, bílé prozrazují Arnauty. Vojín zastupuje nám cestu, ale několik slov stačí, aby nás propustil. Na codbě komanda plno šumu — a za chvíli již vidíme odvod v plném proudu. Strážce prochází a o něčem živě hovoří. Konečně se dozvídáme, že Turci v nové mešitě uspořádali si demonstrační schůzi, dovolávající se úmluv se Srbskem, že v nové oblasti do tří let synové jejich k odvodu nemusí. Srbové je závčas upozorňují, že smlouva stala se s Tureckem jako jedna z podmínek míru, kdežto nyní s týmž Tureckem Srbsko opět ve válečném je stavu a veškeré úmluvy nejen pozbyvají platnosti, ale nová oblast povinná, jako druhé částě Srbska k obraně jeho dodati potřebný materiál, čili tolik a tolik lidského masa na jatky válečné... Starosta, se živými pohyby a rychlou řečí, jest právě v proudu rozboru s důstojníkem četnictva. Za okamžik dorazí několik čet četníků a reptání, jež namnoze z řad mladistvých Turčinů se ozývalo — náhle utuchlo. V mešitě odbyvaná demonstrace také náhle skončila, jedna salva z pušek četníků a šestnácte mrtvých kleslo na chladnou mramorovou dlažbu mešity. Na kolik bylo raněných, nevím, ale tolik jest jisto, že od té doby již po šesté hodině večerní turecké čtvrtě uzavřeny jsou a strážce sesílené tu patrolují. Tím však není zrovna řečeno, že o větší by bylo postaráno bezpečnost. Jestli chytí tě darebák na této ulici a obere, marně stěžoval bys si strážní na oné ulici — ta "přece tamo službu nekoná!" Inu, za míru tu prý "krásně" av době válečné Arnauti za "banku" mnohé vykoná i nejmeš jej snadno ke všemu —

Mám na stole jednoho ze zajatců — na první pohled poznávám Chorvata, niemeně táži se, zda-li se bil, kde a jak jest raněn. "Na Ceru i Lazarovu jsem byl a v boku moje rána, však sám jsem mnoho nestřílel a co šly — však nač o tom hovořiti, bratře, vždyť na sletu jsme byli všichni... Záhy padl jsem do zajetí a sám důstojník srbský čty se o mne postaral! Náležel prý k "Dušanu Silnému" v Bělehradě i on na sletě byl..." Po šiji mně cos jako mráz proběhlo, chápu se nože a za chvíli podávám udivenému bývalému rakouskému vojínu chorvatského pluku — kuli rakouské armády! A v boku byla po pravé straně! Vzpomněl si, že skutečně na pravém křídle za nastalého zmatku byla "švarmlinie" jejich lidí a že důstojníci ztratili hlavy, brzy dali střílet v levo a hned zas v pravo. Smrt v těch hrozných dnech slavila pravé orgie, a raněných zůstalo na bojišti na sta... A to prý vše za nějakého Ferdinanda... (Dokončení).

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year

Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Dr. Winfield S. Hall:

Jenníkovy prázdniny.

Z knihy "Otec a syn".

Jan, syn lékařův, vypráví otcí, co všechno viděl o prázdninách na farmě strýce svého.

"O tom jsem nikdy nepřemýšlel", prohodil Jan. Za chvíli na to však prál: "Když jsem se maminky jednou ptal, odkud přišla k nám vlastně malá sestřička, tu ona mně vyprávěla, že povstala z malého vajíčka ve hnízdečku umístěném v jejím vlastním těle, to jest maminky těle. Povstávají tak i jehňátka a hříbátka tatínku?"

"Ano, tímže způsobem."

"A nyní již chápu. My musíme tudíž náležeti k témuž druhu živočichů, protože naše malinká sestřička také vždy dostala jíst přímo od maminky a tímže způsobem, jako to matku svou eucají hříbátka a jiná mlád'ata toho druhu."

"Tak zrovna, je dělíme. Tolik o živočiších srstnatých. Jestli pak bys mohl i jiné ještě jmenovat?"

"Jsou tu i takoví, kteří mají peří."

"Jak těm se rodí jejich mlád'ata?" ptal se lékař.

"Ty sedíš na vejcích, jakž viděl jsem u slepic a rodiny čermáků. V zahradě jest veliké množství hnízd ptačích a také kachny a husy podobně se líhnou; a všechny mají peří čili jsou pernaté."

"A lítají všechny?" ptal se otec.

"Všechny mají křídla i mohou lítati aspoň trochu, i krocani dovedou a husy. Takto ale všechny po dvou nohou mají."

"Mají veliká či malá vajíčka?"

"Jsou různé velikosti."

"A tak jsou i různí ptáci."

"Pravda, velicí ptáci kladou veliká vejce a malí jen malinká ovšem."

"A co ta hmota vajecná?"

"Na té ptákové, mlád'ata žijí tou dobou co se líhnou a rostou."

"A odkud se tato hmota bere?" dotazoval se otec znovu.

"Mám za to, že pochází opět jen z matčiny krve, tak jako je s mlád'aty srstnatých živočichů."

"Když se ptáčata vylíhnou, zdalíž pak matka, samička se o ně stará?"

"To si myslím, vždyť víš, že jsem ti vyprávěl jak samička i sameček, čermáci oba dva pracovali po celý den až do únavy, přinášejíce pokrmu té hltavé své drobtině."

"Tolik tedy o opeřencích čili o ptactvu," prohodil otec. "A což o jiných?"

"Raci a želvy i ropuchy žijí u vody, někdy ve vodě a někdy mimo, tedy na zemi. Želví vejce jsou veliká jako ptačí, však želva má čtyry nohy, žádných křídel a místo peří jest pokryta skořápkou. Malí pulci žabí vypadají jako malé rybičky, však za nedlouho vyjdou z vody a poskakují i běhají v trávě."

"Kdybys měl porovnat, jakž bys ta zvířátka rozdělil?"

"Jak to ropuchy a žáby?" ptal se hoch.

"Ano," odvětil lékař. "A kam bys zařadil želvy a raky?"

"Ty mají skořápky, oba druhý žijí podél vod, však nejsou ve vodě stále, jenže želva má čtyry nohy a rak šest noh a žádného krku a tak sotva k sobě náleží."

"Máš pravdu; náleží k druhům zcela rozdílným. Rak vypadá spíše jako kobyłka, nežli jako želva."

"Tak jest."

"A vidíš rak a kobyłka hodně mají společného, kdežto želva náleží ku plazům a jako plazy má šupiny po těle svém."

"Ano, ale šupiny mají též ryby," namítl Jan.

"Zeela dobře, jenže ryby žijou ve vodě a stále, mají ploutve místo nohou a dýchají žábry."

"Na mou věru, otče, již jsem z toho celý popleten, tak že nevím co kam zařadit, třeba musel se obdivovati divotvorné Přírodě a jejímu moudrému zařazení, jež rozhodně poráží všechno co nám bible povídá, aneb mnozí církevníci namluviti se snaží o původu světa a podobně."

"Jsem tomu rád, že došels' vlastním pozorováním k tomuto závěrku a tu stačí, abys rozdělil si živočišstvo co možná nejjednodušeji a sice: první jsou živočiškové srstnatí, které zoveme ssavci; druzí jsou opeřenci čili ptactvo a všechny druhé můžeme vřaditi do jedné větší třídy a nazývati je nižší druhy."

"Tot' věru jednoduché," zaradoval se Jan.

"Tak a nyní mi zodpověz ještě toto: Mají o..y nižší druhy živočišstva více vajíček a kladou jich větší množství vůbec?"

“Větší množství.”

“A starají se o svá mlád'ata pečlivě?”

“Nevídel jsem, že by se starali vůbec.”

“Některé druhy se starají, však z pravidla ty, jež kladou větší množství vajíček o své maličké docela nic nepečují. A víš proč tolik mnoho vajíček kladou?”

“Již řekli jsme si tuším, to jest, aby tak snadno nevyhynuli, protože jich mnoho propadá zkáze, mnoho jich jest zničeno a spolykáno jinými silnějšími.”

“Správně zcela, hochu milý,” řekl otec.

“Ale tu mně napadá, že asi matka, čili samice ssavců dbá o to své mládě, o ty své maličké spíše a více hlavně proto, že jich tolik najednou se nerodí, protože jich tolik nemá.”

“Ano, a mimo to i proto, že ji každé to mládě stojí hodně obětí, hodně starosti a utrpení!”

Jenník se zamyslel. Sotva pak již promluvil a zbývajících patnácte minut co byli ještě s otcem se procházce zdálo se, že o něčem uvažuje, že snaží se proniknouti sám do různých těch pravd života veškerého kol a jakž na farmě byl měl příležitost poznati. Bylo mu divné jen jak vše účelně jest zařízeno na jedné straně, kdežto na druhé straně miliony bytostí rozmanitých může býti na světě živo jen tehdy, když jiných bytostí miliony mohou zničiti, zabít a ztrávit. Již jeho malý rozumek se tázal: Mohla to být moudrost, aneb láska nějakého stvořitele, která dala kočce ukrutnost proti menším zvířatům, pavouku proti mouchám, a koruně všeho tvorstva, člověku samému udělila schopnost k takové zhovadilosti, surovosti, ukrutnosti a zběsilosti, že se mu v jeho ráži bestie divoká nevyrovná?! Arci bohoslovci, kněží a kazatelé vykládají, že toto všechno jsou jen následky prvotního hříchu, aneb mravní pokleslost člověka, že měla za následek, ale to našemu Jenníku již nešlo do hlavy, když uvažoval, že přírodní zákony byly ve vždy tytéž a že i takové na vždy budou a že musely tedy vesměs od nejmenšího až do největšího dávno i před prvním člověkem, tedy Adamem býti zrovna takové jaké byly po něm a že se nijakým způsobem nemohla státi s nimi jaká změna. Důkazy o tom jsou různé zkameněliny, vrstvy a kůry zemské, jakž začasť viděl v muzeích i ve škole.

(Pokračování.)

Emil Tůma:

ČINNOST SOKOLSTVA V ČAS VÁLKY.

Občas prolétne americkými novinami nějaký stesk na bratry naše za mořem, kteří strádají a bojují ve prospěch Rakouska, proti těm, kteří jim byli a jsou dosud milými. Bratři naši museli do boje jíti, právě tak jako museli jíti i nesokolové. Psaní, že Sokolové se bouří, že Sokolové jsou podvratným živlem v armádě a podobně, jest nesmyslem.

Chci načrtnouti krátce, co bratři naši dělají za války a jak pojímají stav, jenž nastal. Předem předesílám: Zakladatel Sokolstva psal o tom, jak se Sokol zachovati má jako branný povinník. Jest, bratři, veliký rozdíl od vojáka dobrovolně sloužícího a vojáka, jemuž již při narození bylo určeno, že jest povinen, až dospěje, svým životem chrániti, co jeho rodičové nebo jich předkové zbudovali.

Nikdo však nemysli, že spěchám, abych válku hájil, tu odsuzuji a to neméně tolik, jako ten, který Sokolům vytýká, že do války šli a že se nepostavili na odpor.

Tyrš píše v “Sokole” č. 4. roč. 1871: —než ptáme se prostě, pokud činnost naše k skutečnému zvelebení brannosti přispívá, přispívati má a přispívati může. Patrně, že má-li odpověď naše věčná býti, otázku tuto jiná předcházeti má, otázka totiž: V čem veškerá brannost národní se zakládá? Myslíme v tom,

že předně národ veškeré prostředky válečné a především zbraně a to nejlepší jakosti má a jich též užívati dovede;

za druhé v jistém zřízení válečném, jež co možná nejvíce branného mužstva v době nejkratší při nákladu co možná nejmenším poskytuje, a to mužstva v příhodné oddíly sestaveného, jakož i v rozličné sešikování oddílů těchto vycvičeného;

za třetí v určitých vlastnostech tělesných téhož národa;

za čtvrté v jisté duševní a mravní povaze národní.

V rozboru otázek pak Tyrš mnoho píše o tom, jak obranu zařídit a bylo by velmi zajímavé, kdyby článek ten byl znovu otištěn. Poznali by mnozí bratři, co si také Tyrš od Sokola přál.

V čas války s Prusy v roce 1866 volal Tyrš své bratry, aby byli pohotoví proti nepříteli, aby hájili svou vlast proti dravci, kdyby je zavolal na obratu. Píše: “Jest to předním přáním a žádostí naší, by zavedena byla u nás (Sokolů) cvičení vojenská, cvičení se zbraní a to v míře takové, bychom v době co možná nejkratší pohotoví byli působiti, buď si již z předu toliko při konání služby městské, dále pak při obraně a úbraně drahé vlasti naší, kdykoliv by tato vyžadovala paží a životů našich a zavolal nás k dílu tomu nejjasnější král a moenár náš...”

Z toho vyplývá, že Tyrš uznával nutnost hájiti vlast před nepřitelem, když toho nutnost vyžaduje a když císař zavolal. Byl si vědom, že Sokol jest povinen hájiti zájmy národa i zájmy říše, která zem českou ve své moci má. Byl si jistě vědom toho, že musí nastati úleva po hrozných útrapách. Pišet' po válce dodatkem k výše napsanému: “...Když po dobách dlouhého sice míru vnějšího, avšak uprostřed sporů nevyřízených a nevyrovnaných protiv uvnitř stahovala se mračna válečná nad milenou vlastí naší a nad říší, v jejížto svazek vstoupili druhdy otcové naši, tu ač cizí nám byly příčiny a konečné záměry války té, přece u veškerém národě našem jevil se jeden ruch a jedno úsilí, obhájití totiž rodnou půdu svoji a s ní celistvost říše, k níž připoutána jest budoucnost vlasti naší...”

To uznával Tyrš, to uznávají i vůdcové sokolští dnešní, byť by poměry byly přece jenom jiné, ale kdy okolnosti jsou také zcela jiné.

Národ náš připoutal se dobrovolně k Rakousku; později, když se snažil odtrhnouti, byl zmožen a císařové rakouští dusili jej a vraždili i okrádali. S úsvitem nové doby bylo jinak, národ se počal rozvíjeti, zapomněl na bídu, neboť poznal, že těžko by mu bylo, kdyby se opuštěn u středu nepřátel nalezal, a Polska, kterou rozdělili, aby ji lépe zdovali, byla příkladem prašpatným. Proto vůdcové čeští odmítli Bismarka, který sliboval jim samostatnost zemí českých za zřeknutí se Rakouska. Nezřekli se. Snad proloupili, ale zůstali věrnými, i když lákáni byli, nemohli proto ani dnes zlomit věrnost, kterou příslibili přísahou.

Doufají v lepší časy, doufají, že nastane lepší život. Nezradili, vědouce, že zrádce jest horší vrah.

A přece touží po svobodě a za svou rytířskost ji dostanou.

Zůstane-li Rakousko, o čemž pochybuje dnes již každý, bude nuceno jistě v podmínkách míru svobodu národům

svým zaručiti. Rozdělili se, pak národové, kteří zvítězí, utvoří si z Čech ochrannou hráz, oddělí zeměmi českými Němce, aby byly jistějšími a Čechy budou svobodny. Pochopujete však cenu té svobody?

* * *

Válka odvedla polovinu evičického mužstva ze Sokolen a velikou část sester do lazaretů.

Ti, kteří však doma zůstali, nezahálí, nýbrž pracují úsilovně.

Z předsednictva České Obce Sokolské jsou v poli dva bratři a sice jednatel dr. K. Heller a dr. Fleišmann. O br. Jindrovi Vaníčkovi psaly zdejší noviny, že je u soudu vojenského a že byl schválně z Prahy přeložen, což příkládáno vládě za nepřátelství proti Sokolstvu. Jindra zatím již, jsa 53 roky star, není povinnikem vojenským. Napsal jsem tehdy, že se jedná o jiného advokáta pražského, jmenovce Jindrova a později byla zpráva ta potvrzena jím samotným.

Prvním, co Č. O. S. udělala po vypuknutí války bylo, volala bratry, aby nenechali se překvapiti úderem hrozného osudu, aby byli připraveni a šli i pracovali dále, a aby dbali o rodiny bratří, kteří musili nastoupiti těžkou povinnost svoji. Volala, aby jednoty zorganizovaly dorost, neboť pochopila, že řady prořídnu a volala dále bratry, aby pomáhali všude, kde je bída a kde práce zapotřebí, aby ruku k dílu položili. Bratři ochotně pomáhali. Dostalo se jim však za to od sociálních demokratů výtky, že dělníku práci ubírají. Šli dále, vědouce, že dobře činí. Zdravotní odbor Č. O. S. vyzval všechny bratry, aby nejen rodiny bratří, ale i rodiny chudých, jimž živitelé byli povoláni na vojnu, zadarmo léčili. Vyzval též bratry i sestry, aby se připravovaly k ošetřování nemocných. — Třicáté výročí smrti vůdce našeho Sokolstva minulo v smutných dobách počátků války. Na hrobě Jeho položeno množství květin. Věneček položen i od Jednoty Tyrš z Cedar Rapids, Ia., která vzpomněla zakladatele ještě v prosinci, zvláštní tryznou. Pak následovaly doby velkého rozruchu. Sokolstvo pracovalo dále, nic je nedovedlo zarazit. Z jednot odcházeli zdraví borci, přicházeli však mrzáci zpět nebo zprávy, že ten či onen bratr se nevrátí více. Kule učinila konec životu jeho. Padlo jich již hodně. Já sám jsem mnohého z nich znal. Nejvíce se mne dotkla však zpráva, že padl br. Josef Sýkora, borec výborný, člověk však ještě lepší... Slza kanula mi po tváři a v uších mi zněl lahodný jeho hlas, pějící: „Až budem rukovat...“ Tytam chvíle krásné, jen vzpomínka, kalená odchodem jeho. V listopadu vzpomenu odchodu prvního starosty. Ve Věstníku Sokolském čteme v úvodní básni odkaz Fugnerův:

„Své děti odkázal jsem — častné jméno,
své rodné hrouď — v mužných letech tělo,
však vám, vám bratři, odkázal jsem duši...“

A br. Ruch končí článek úvodní „...Cestou sem, k tomu hrobu, četl jsem na bílém mramoru zlatý nápis —: „Ti, kdož žijí dál v srdcích našich, nezemeřli, jsou pouze kdesi v dále...“ — Ta věta vykrvácela někomu ze srdce. Ti, dva tu, zda vůbec zemřeli? (Odpovídá Tyrš s Fugnerem v jednom hrobě. Pozn. red.) Ne, ne — a kdyby je byli pochovali několikrát. Ale bratře, zabíjet jich nesmíme znovu, jsou-li živi mezi námi. Opustí-li nás potom — což — slyšíš — a kde že je? — Sám stojí sokolský člověk u hrobu Zakladatelů. Kdes v dále začínala hudba veselým pochodem: Trá-rá — tra-rá... Bratři jdou do boje“ — řekl si člověk a smeknuv, odcházal zvolna mezi stromy. — Bratři, eťte velikost a mohutnost slov bratra Rucha? Uvažujte sami, zda mnohý nezabýváte veliké naše první vůdce... Č. O. S. znova a znova připomíná bratřím,

aby nezapomínali a vytrvali při práci sokolské, zařídila množství lazaretů sokolských. Bratřím raněným a v cizině ležícím posílány dary, noviny, knihy a jiné, jen aby utrpení jejich bylo zmírněno. Veliké důležitosti také je přenesení Sokolského Musea na Santošku u Smíchova. Před dvěma roky, právě poslední den před odjezdem ze staré vlasti, dokončil jsem instalaci Musea ve staré budově za Staroměstskou radnicí. Nepomyslel jsem tenkrát, že práce moje, několika měsíční, jest jen na dobu tak krátkou. Nelituji té práce, našel jsem v ní klid, lituji jen, že nemohu pracovati v museu novém, krásném. Obrázky ze starého musea nalezneš v srpnovém čísle Sokola Amerického z roku 1913. Umírá bývalý starosta župy Čížkovy, br. dr. V. Fišera v Jičíně. Starosta župy Sladkovského, E. Jaroš, povolán do pole. Bratři usdlí v Pešti starají se o raněné bratry, které tam do nemocnice vojenské úřady poslaly. — To ale vše nenašlo milosti v očích pražské „Bohemie“, která zuřivě proti Sokolstvu štvála. Štěkot její však zapadl bez ohlasu. — A aby se předešlo různým nepříjemnostem, zjistilo se totiž, že se nesokolové, ozdobení úředními odznaky, dopustili různých nepřístojností, které pak by mohly býti připisovány Sokolstvu, vydán zákaz nosení odznaků sokolských. — Závody mezinárodní, které měly se konati letos, odpadají. — Poněvadž v mnohých jednotách i župách bylo mylné domnění, že se Sokolstvo má po čas války věnovati jen humanitě, vydán oběžník, aby se ve vnitřním životě jednot pokračovalo s úsilovnou péčí o vlastní jednoty, aby zachován byl vnitřní život sokolský, vedle pomocných činností. Č. O. S. volá v oběžníku, aby se evičilo dále, zejména starší bratři aby evičili, neboť příklad jejich povzbudí a nadehne. Župy mají pomáhati vysláním evičitele tam, kde náčelník nebo evičitel je na vojně. Dále zorganizování evičení dorostu a žactva se doporučuje, poněvadž není pokračovatelů škol večerních a mládež zůstává bez dohledu. Vedle tělocviku pak se doporučuje i o duševní vývoj mládeže se starati. To má býti úkolem prvním, neboť po návratu bratří z bojů, nemají nalézt tělocvičny prázdné. — Doporučuje se, aby evičení menších žáků vedly sestry. — Cvičení členstva, tělocvičny, šatny, úřadovny, zasedací síně mají býti střediskem života jednoty. Starosta nebo jednatel tam mají úřadovat stále. Tam mají se předčítat pozdravné listky, tam mají se přinášeti a soustřeďovati všechny zprávy od a o bratřích z bojiště. Tam se také v patrnosti vede záznam raněných, zasílají se jim noviny, vzpomínky a příspěvky a obstarávají se i jiné jejich potřeby. Také se tam mají psáti dopisy občanů pro jejich syny, manžely a otce; udílí se rady pozůstalým, upravují žádosti na úřady, vysvětlují různé předpisy zákonné a jiné a jiné... Členové výboru se mají střídati ve službě. Ve schůzích mají se čísti časopisy sokolské, má býti uvažováno a jednáno o předmětech v nich obsažených, hovořeno o činnosti v jednotě, nikoli však o politických neb veřejných poměrech a událostech. Sokolstvo zásadu tuto zachovává v době míru, jest tím nutnějším, zachovávati ji v době nynější. — Nemá však býti zapomínáno ani na činnost vzdělávací, knihovny mají býti všeobecně přístupny, konány mají býti přednášky, vycházky, besídky žactva a dorostu. (Příště dále.)

Lidé, kteří se starají pouze a výhradně o své záležitosti a nikoho jiného, nikdy nestonali na „přepřacování“.

Svoje úspěchy poznáváme často jen podle toho jak mnoho závidí budí u jiných.

Máme vždy velikou radost, nosíme-li světu na odív nějakou masku, ale velmi se zlobíme, když svět toho nepozoruje.

PROSTNÁ PRO SLET SOKOLSTVA

v San Franciscu na výstavišti dne 19. září 1915.

I. ODDÍL.

(V celé sestavě dlaně otevřené.)

1. a) Výpon — upažením vzpažit, palec nazad,
b) 1. výpad v pr. stranou — oblouky dovnitř upažit v pr. dolů, vzpažit zevnitř v levo, palec nahoru,
2. úhyb v levo, upažit dolů v levo, vzpažit v pr. zevnitř, hřbety nahoru,
c) —
d) —
2. a) půlobrat v l. — odhyb v pr. — předpažit vzhůru, pr. obloukem dolů, palec nahoru,
b) —
c) 1. předhyb v l. — upažit, hřbety nahoru,
1. přískokem pr. ku l., podpor dřepem zanožmo v levo (ruce opřou se po stranách pr. chodidla o zem)
d) —
3. a) vztyk, půlobrat v l., podpor dřepmo únožmo v pr., levoruč — l. vzpažením a upažením podpor, pr. vzpažením a obloukem na levo upažit dolů (vodorovně), (hřbet ruky nahoru — hled za pr. rukou),
b) —
c) vztyk na pr., půlobrat v l., stoj zanožný v l. — vzpažit, pr. dol. obloukem (palec nazad),
d) —
4. a) podřep přednožmo v l. — mírný záklon — vzpažit zevnitř, dlaně nahoru,
b) —
c) 1. vztyk — vzpřím — přísunem l. výpon ve stoj spatném — oblouky dovnitř upažit, hřbety rukou nahoru,
2. připážit — stoj spatný na plných chodidlech,
d) —

II. ODDÍL.

(Mimo dobu 4. b) v celé sestavě dlaně otevřené.)

1. a) Únik v pr. — mírný předklon — upažením předpažit vzhůru, hřbety otevř. rukou nahoru,
b) —
c) celý obrat v pr. na pr. noze — zanožit v l., vzpažit a předpažením podpor dřepmo levoruč, výdrž ve vzpažení v pr., hřbet ruky nahoru (pr. paže, trup a l. noha ve váhorovně),
d) —
2. a) výpad v l. vpřed — mírný předklon — předpažit v l. vzhůru, palec otevřené ruky nahoru — obloukem dolů zapažit v pr., palec napřed,
b) 1. vztyk — vzpřím — celý obrat v pr. ve stoj předkrožný v pr. — připážit v l., obloukem nahoru vzpažit v pr.,
2. předhyb v pr. — mírný předklon — předpažit vzhůru, pr. obloukem nazad, palec nahoru (l. paže vyčká v připážení na paži pr.),
c) —
d) —
3. a) klik ležmo za rukama (dohmat po stranách nohy pr.),
b) —
c) —
d) výskokem mezi ruce vztyk do stoje spatného — předpažením vzpažit zevnitř, palec otevřených rukou nazad),
4. a) —
b) 1. krok v pr. vpřed a přednožit v l. (vysoko) — skrčit zapažmo, ruce v pěst, palec nahoru,
2. půlobrat v pr. — přinožit v l. — třít stranou palec rukou nahoru,
c) připážit,
d) —

III. ODDÍL.

1. a) Zanožit v pr. — předpažením vzpažit zevnitř, ruce otevřené, palec nazad,
b) zákrokem v pr. i předpažením podpor klečmo v pr., ruce v pěst, opírají se po stranách l. chodidla o zem,
c) vztyk, — vzpřím — odhyb v pr. — mírný záklon — předpažením l. před pr. (nápřah na rub vnitřní ze šermu holí obouruč),
d) —
2. a) 1. vztyk — vzpřím — půlobrat v l. — unožit v pr. vysoko — třít vpřed na pr. vzhůru, ruce v pěst a
2. půlobrat v l. v únik v pr., pěst. palec ku předu — skrčit předpažmo v l. dovnitř, ohbí před očima, loket vpřed, předloktí šikmo nad hlavou, malík vzhůru — pěst nad lavou,
d) —
3. a) vztyk na l. noze — vzpřím — půlobrat v l. — unožit v pr., třít v l. vzhůru, připážením a upažením vzpažit v pr. a výpadem v pr. stranou a oblouky na levo podpor dřepmo únožmo v l. pravoruč. — vzpažit v l. zevnitř, pr. jde obloukem dovnitř — l. kruhem na levo, obě paže na zemi kolmo, hřbet otevřené levé ruky nazad,
b) —
c) vzpřím — vztyk na pravé a půlobrat v l. — únik v l. — obloukem nahoru (upažením vzpažením) předpažit v pr. vzhůru, hřbet ruky nahoru, obloukem dolů (připážením) zapažit v l., palec ku předu dlaně otevřené),
d) —
4. a) 1. vztyk, celý obrat v l. na l. noze do zanožení v pr. — vzpažit v pr., palec nazad, připážit v l., malík nazad (dlaně otevřené),
2. půlobrat v l. — přinožit v pr. — upažením v pr. připážit v pr. a oblouky na l. vzpažit, palec nazad (dlaně otevřené),
b) —
c) předpažením připážit,
d) —

IV. ODDÍL.

1. a) Výpon — předpažením vzpažit, palec otevřených rukou nazad),
b) podřep únožmo v l. — oblouky na l. předpažit na pr. dolů, palec nahoru — mírný předklon,
c) —
d) —
2. a) 1. vztyk — vzpřím — přísunem l. stoj spatný — oblouky dolů předpažit na levo, palec otevřených rukou nahoru,
2. výpad v pr. stranou — upažit, l. přímo, pr. obloukem nahoru, l. ruka otevřena, hřbet ruky nahoru, pr. v pěst, dlaně nahoru, pohled v levo,
b) —
c) 1. vztyk a úskok pravou za levou v l. stranou (asi krok za levou nohou) — skrčit únožmo v l., nárt l. nohy v podkolení nohy pr. — vzpažit v l. zevnitř, upažit v pr. dolů, ruce nezměněny, hled za levou,
2. půlobrat v l. — výpad v l. vpřed (na značku) — připážením zapažit v l., ruka v pěst, palec ku předu, obloukem nahoru předpažit vzhůru v pr., ruka otevřena, hřbet nahoru,
d) —
3. a) klek v pr. — vzpažit v l. předpažením, pr. kruhem nazad, ruce otevřeny, palec nazad,
b) vztyk, odhyb, předklon — předpažit ruce v pěst' na

vnitřní straně nohy levé, při předklonu nestáčet trup v pravo,

- e) vztyk, vzpřím — výpad v pr. vpřed — předpažením l. kryt vrchní, pr. obloukem nahoru rub spodní,
- d) —
4. a) předskokem l. na značku kop spodní pravou — zapazit zevnitř, l. mrštěním vpřed a upažením, pr. upažením, dlaně ku předu, ruce v pěst,
- b) 1. vztyk — vzpřím — přinožit v pr. — oblouky dolů upazit, ruce otevřeny, hřbety nahoru,
- c) 2. připazit,
- d) —

RŮZNÁ UPOZORNĚNÍ.

V oddílu I.

V době 1. b) 1. při výpadu stranou mnozí cvičenci sklání tělo stranou; trup však má být vzpřím, není tam úklonu; rovněž tak v době následující.

V době 2. a) předpažit vzhůru — budiž provedeno skutečně šikmo vzhůru, a ne aby paže byly téměř vodorovně.

V době 3. a) budiž pohyb plynulý — tedy celý pohyb bez porušení, bez zastavení ve vzpažení; trup v podporu dřepu jest vzpřím — není předkloněn — kříž je prohnutý, noha v dřepu na špičce. Vesměs upozorniti cvičence na přesný rozdíl mezi vzpažením a vzpažením zevnitř.

V oddílu II.

V době 1. e) mnozí v podp. dřepu natáčí trup na pr. a krčí nohu.

V době 3. a) klik ležmo se koná přímo vzad — je chyba, když někdo ve snaze, aby druhého neuhodil, šikmo vzad v klik přechází.

V době 3. d) vztyk budiž proveden přímo mezi ruce a hbitě.

V době 4. b) budiž nataženou nohou přednoženo vysoko, trup budiž držen vzpřím — nepředkláněti se; — při skrčení zapážmo jsou lokty, pokud lze, přimknuty k tělu.

V oddílu III.

V době 1. e) není obličej zakryt; poloha paží buď provedena tak, jak je popsáno — hledíme přes l. paži.

V době 2. a) mnozí jen přednoží a třetí vzhůru a nevykonají obrát — to je chybné — půlobrat se vykonati musí.

V době 2. c) je pěst nad hlavou a ne na hlavě.

V době 3. a) přechod budiž plynulý — nerušený — oblouky projdětež správným předpažením na l., připážením — pr. zůstane při těle, 1. pohybuje se dál předpažením dovnitř a vzpažením do upažení; kruh budiž co nejširší. Pohyb tento, jakož i pohyb následující buď proveden a tak, aby ukončení jeho splynulo s úderem hudby — začíná se s ním tedy okamžik před vlastním taktem jemu platícím — rovněž tak i pohyb následující. Ohledně nohy v dřepu jsoucí a kříže platí to, co přecheno v oddílu I. v době 3. a).

V oddílu IV.

V době 1. b) budiž postoj široký — předklon mírný, l. předloktí před pr. kolenem.

V době 2. a) 2. jsou paže vodorovně — nesmí tedy pr. klesnouti.

V době 2. c) 1. skrčí pr. před l., levý nárt vloží se do pr. podkolení, v tom okamžiku terpve zaujmou paže šikmou polohu. Na to

V době 2. c) 2. budiž oblouk proveden napnutými pažema.

V době 3. b) předklon má být tak hluboký, až se rukama téměř dotýkáme země.

V době 3. c) buď proveden rub spodní pr. tak, že projde paže kruhem — předpažením, vzpažením, zapážením, připážením do předpažení — pěst je ve výši brady.

V době 4. a) při kopu je kříž mírně prohnutý — špička nohy na pr. odchýlena.

V době 4. b) oblouky počínají směrem dolů.

CVIČENÍ S KRUHY

pro vystoupení žen na sletě Sokolstva v San Franciscu dne 19. září 1915.

Náhradím jest dřevěný kruh: průměr uvnitř (světlost) 7 paleů, tloušťka dřeva v průřezu as 1 palec.

Cvičení skládá se ze 4 oddílů — každý oddíl ze dvou částí a sice: "A" Taneční kroky, "B" Prostná.

Způsob provedení: 1 A) Taneční kroky 4krát, po čtvrté provedení bez přerušení. 1 B): Prostná 4krát.

Právě tak oddíly 2, 3, a 4.

Původní postavení a zákl. postavení k prostným: stoj spatný, připazit, palec vpřed, kruh v pravé kolmo dolů.

Základ. postavení ke krokům: stoj spatný, upazit — palec vzhůru, kruh kolmo v pr. stranou — levou rukou uchopit kruh vedlejší cvičenky.

Ruch: při 1., 2. a 3. odd. kroků výstřední, při 4. odd. kroků a při prostných mírný i výstřední.

Na poslední takt fanfáry zaujme se zákl. postavení ke krokům (upažit).

Všechny kroky ve výponu.

1 "A" Skotská — Takt 2/4.

1. a) Krok v pravo vpřed zevnitř.
 - b) Výskok na pravé, skrčit přednožmo zevnitř v levo, nárt za kolenem pravé nohy — špička kolmo k zemi.
 2. a) Krok v levo v před zevnitř.
 - b) Výskok na levé, skrčit přednožmo zevnitř v pravo — nárt za kolenem levé nohy — špička kolmo k zemi.
 3. a) Krok v pravo vzad.
 - b) Krok v levo vzad — (drobné kroky ve výponu).
 4. a) Krok v pravo vzad.
 - b) Krok v levo vzad — (drobné kroky ve výponu).
 5. a) Krok v pravo v pr. stranu.
 - b) Výskok na pravé, skrčit přednož. zevnitř v levo jako 1 b).
 6. a) Krok v levo v l. stranu.
 - b) Výskok na levé, skrčit přednož. zevnitř v pravo jako 2 b).
 7. a) Ruce v bok palce nazad — kroužek u pr. boku kolmo dolů — třetí dolů s podupem v pravo (pata u paty levé nohy).
 - b) Půlobrat v l. a podup levou.
 8. a) Podup pravou.
 - b) Výdrž ve stoji — upazit — levou chopit kroužek vedlejší cvičenky.
- Při čtvrtém provedení na 8 b) připazit.

1 "B" Prostná 4/4.

1. a) Stoj výkročný v l. stranou (do stoje únož. v pr) Ruce k levému boku lokty ku předu, palec levé ruky obrácen nazad, dlaně pravé r. ku předu, kruh šikmo dolů — mírný úklon v pr., hled na špičku pr. nohy,
- b) Vzpřím — stoj skřížný v pr. vpřed (špička těsně u vnější strany l. špičky) — celý obr. v l. ve výponu — připážením
- c) Kruhy nahoru (dovnitř) upazit dolů — hřbet l. ruky vzhůru, malík pr. ruky vzhůru — kruh kolmo v pravo stranou (pravá paže vodorovně) — mírný předklon v l. — stoj únož. v l. — hled v levo.
- d) Výdrž.

2. a) Vzpřím — stoj skřížný v pr. vžad (špičky u sebe) — výpon — skrčit zapažmo, předloktí dovnitř — ruce u sebe vžad hřbetem na pase — levá uchopí též těsně u pravé, kruh šikmo vžad nahoru nad pasem.
- b) Celý obrat v pravo ve výponu — třít stranou — palec vzhůru — kruh v pravé kolmo v pr. stranou, uchopit l. rukou kruh vedl. evičenky.
- c) Krok v levo vpřed — sun pravou ve výponu paže s kruhem výdrž.
- d) Stoj výkročný v levo vpřed, paže výdrž.
3. a) Přisunem levé výpon (přenes, tíže těla), levou v upažení mírně ohnout, otočit dlaní vzhůru, dlaní prohloubena, pravou skrčit předpažmo, předloktí dovnitř — hřbet ruky nahore — kruh rovně před l. ramenem — hled v levo.
- b) Stoj výkročný — v pr. vžad, levou uchopit kruh a skrčit předpažmo dolů — předloktí dovnitř, vodorovně před tělem, ruka u pr. boku — kruh šikmo stranou vzhůru — hřbet ruky k tělu — zapažit v pravo zevnitř — hřbet vzhůru — mírný záklon v pr. — trup natočit mírně v pravo. Hled vpřed vzhůru. (Náprah na mrštění kruhu.)
- c) Vzpřím — unožením levé podpěr zánožmo v l. — předpažit dolů zevnitř (vzpažením a upažením levé) — kruh rovně v l. stranou — dlaní pravé ruky a kruh rovnoběžně nad zemí 25 cm. — předklon.
- d) Výdrž.
4. a) Vztyk — stoj přednož. v l. — levou upažením skrčit předpažmo vzhůru, předloktí dovnitř — malík vzhůru — kruh kolmo po pravé straně hlavy, v prodloužení předloktí, skrčit zapažmo v pravo — předloktí dovnitř — mírný záklon na pr. a natočit mírně trup na pr.
- b) Vzpřím — zákrokem l. klek — mrštit v levo vpřed a dolními oblouky zapažit — malík vzhůru — kruh kolmo nazad — mrštit v pravo dolů a předpažit, hřbet vzhůru — natočit trup v levo — obě paže tvoří jednu přímku. Natočit kruh na levo — hled v l. na kruh.
- c) Vztyk — půlobr. v l. — unožit v levo — připážit pr. ruka uchopí kruh a upažit, palec rukou vzhůru — kruh pravé kolmo v levo.
- d) Připážit — přinožit v levo.

2. "A" Polka 2/4.

Zákl. postavení: Upažit.

1. a) Krok v pravo v pr. stranou.
- b) Překrok v levo před pravou v pr. stranou.
2. a) Krok v pravo v pr. stranou.
- b) Výskok na pr. přednožit dovnitř v levo.
3. a) Krok v levo v l. stranou.
- b) Překrok v pravo před levou v levo stranou.
4. a) Krok v levo v l. stranou, ruce v bok, dlaně nazad — kruh u pr. boku šikmo vžad dolů.
- b) Poskok na levé s půlobr. v levo, přednožit v pr.
5. a) Přiskokem v pravo na vnější stranu l. — zanožit v levo.
- b) Výskok na pravé, přednožit v levo.
6. a) Přeskokem v l. na vnější stranu pr. — zanožit v pravo. (Poskokem jako 5 a) levá pata odráží pravou nohu nazad.)
- b) Výskok na levé, přednožit v pravo.
7. a) Stoj skřížný v pravo vpřed — výpon.
- b) Celý obr. v levo do stoje spatného ve výponu.
8. a) Stoj spatný — upažit — levou uchopit kruh vedlejší evičenky. Při čtvrtém provedení připážit.
- b) Výdrž.

2. "B" Prostná 4/4.

1. a) Stoj přednožný v pravo zevnitř — levá v bok, předpažit v pravo dolů zevnitř, dlaní vzhůru, kruh rovně vpřed zevnitř — předklon na pravo, hled do kruhu.

- b) Vzpřím — stoj skřížný v pravo vpřed (pr. špička těsně u vnější strany l. nohy) v levo vzpažit mírně a ohnout — palec nazad — v pravo ohnout předpažmo, předloktí dovnitř, ruku k levému boku — hřbetem k tělu — kruh šikmo dolů, v prodloužení v předloktí trup mírně natočit v levo.
- c) Unožením v pr. stoj zánožný v pravo dovnitř — napnout v l. vzhůru a upažením dolů předpažit v levo dovnitř a mírně ohnout. Hřbet r. vzhůru, palec a ukazovák spojeny — napnout vpřed a bočným dolním obloukem a upažením vzpažit a ohnout v pr. — dlaní vpřed — kruh mírně šikmo nad hlavu nazad vzhůru — trup natočit v pravo, a celé tělo poněkud nachýlit v l. ku předu.
- d) Výdrž.
2. a) Překrok v pravo a stoj přednožný v levo — upažením a upažením dolů.
- b) Skrčit upažmo předloktí dovnitř, hřbet rukou před prsama, levá ruka též uchopí kruh kolmo — mírný záklon v pravo.
- c) Unožením podpěr zánožmo v levo — předklon — levou r. v bok — předpažit v pr., zevnitř — kruh kolmo na zem ve směru špičky pravé nohy, dotýká se země.
- d) Výdrž.
3. a) Vztyk do stoje zánožného — půlobrat v pravo na l. špiče do stoje skřížného v pr. vpřed (přisunem pr. k l. obě nohy z místa) ve výponu — l. r. výdrž — pravou dol. obl. skrčit upažmo hřbet nahore — kruh kolmo stranou na pr. rameni — úklon v l. hlava otočena v levo.
- b) Výdrž.
- c) Stoj výkročný v pr. stranou, levá noha na značce — upažit v l. nejkr. cestou, pol. hřbetní — v pravo obloukem dovnitř, malík vzhůru kruh kolmo — výdrž v úklonu v l. — hlava otočena v pr.
- d) Výdrž.
4. a) Vzpřím — přisunem pr. stoj spatný — výpon — skrčit zapažmo. Předloktí dovnitř — levá uchopí též kruh těsně u pravé — hřbet rukou na pase — kruh šikmo vžad nahoru.
- b) Výdrž.
- c) Výskokem stoj skřížný v pr. vžad — výpon — paže výdrž.
- d) Výskokem stoj spatný — připážit — kruh v pravé kolmo dolů.

3. "A" Mazurka 3/4.

1. a) Krok v pravo v pr. stranou.
- b) Přiskok v levo a unožit v pravo (poskokem, levá pata odráží pravou do unožení.)
- c) Výskok na levé, skrčit přednožmo zevnitř v pravo, nárt za kolenem l. nohy, špička kolmo k zemi.
2. = 1.
3. a) Krok v pravo v pr. stranou.
- b) Krok skřížný v l. vžad ve výponu, špička l. nohy těsně ku špičce pravé nohy.
- c) Krok v pravo v pr. stranou.
4. a) Stoj přednož. zevnitř v levo (špička vytočena hodně zevnitř.) Hled na špičku l. nohy.
- b) a c) Výdrž.
5. a) Krok v l. v levo stranou.
- b) Přiskok v pravo a unožit v levo (výskokem — pravá pata odráží levou do unožení.)
- c) Výskok na pravé — skrčit přednožmo zevnitř v levo, nárt za kolenem l. nohy — špička kolmo k zemi.
6. = 6.
7. a) Ruce v bok — poskok na levou s půlobr. v l.)
- b) Poskok na pravou s půlobr. v l.) na místě.
- c) Poskok na levou s půlobr. v l.)

8. a) Upažit — uchopit levou rukou kruh vedlejší cvičenky — stoj přednož. v pravo zevnitř. Hled na špičku pravé nohy.

b) a c) Výdrž.

Při čtvrtém provedení na 8c) připážit — přísunem pravé nohy stoj spatný.

Poznámka: Před výkrokem pravé nohy v době 1 a) a před výkrokem levé nohy v době 5 a) ohýbá se noha přednožmo zevnitř.

3 "B" Prostná 4/4.

1. a) Půlobr. v l. na l. špičce — pravá špička těsně na vnitřní str. l. špičky, pr. pata zdvižena, chodidlo kolmo k zemi — koleno zevnitř — upažením a předpažením skrčit předpažmo v pravo, malík vzhůru, kruh kolmo před l. ramenem — skrčit zapažmo v l. předloktí vodorovně na pase.

b) Krok v pravo vpřed a přísun. v levo ve výpon — připážit a

c) Stoj výkročný v pravo vpřed — v levo skrčit předpažmo dolů, předloktí dovnitř — ruka na středu pasu — loket pozdvižen a upažením ohnout vzpažmo v pravo — dlaň vpřed — kruh kolmo nad hlavou.

d) Výdrž.

2. a) Stoj výkročný v levo vpřed s půlobratem v pravo do stoje únožného v pravo — mrštit vzhůru — předpažením (před obratem) a dolením obloukem (dovnitř) skrčit upažmo předloktí dovnitř, hřbet rukou před prsama — levá uchopí kruh — kruh kolmo — úklon v pravo, hled přes pr. rameno na šp. pr. nohy. Mezi doba — vzpřím — přenes váhy těla — stoj únož. v l. připážit, kruh v obou rukách a

b) Vzpřím. Stoj výkročný v levo vzad dovnitř — upažením (kruh v pravé ruce) dol. obloukem — ohnout upažmo — dlaň vpřed — levá též uchopí kruh (jako 2 a), natočit trup na levo (o 45°) a úklon v levo.

c) Vzpřím — půlobr. v pr. — přednožením a unož. podřep zanož. v pr. — trup v jedné přímce s pr. nohou — třet vzhůru a upažením předpažením dolů dovnitř skrčit v pravo předpaž. — předloktí dovnitř — malík vzhůru (hřbet ruky dotýká se téměř ramen) kruh před l. ramenem — zapažit zevnitř v levo, malík vzhůru.

d) Výdrž.

3. a) Vztyk — stoj přednožný v levo přenesením váhy těla — mrštit vpřed a skrčit upažmo dolů v pravo dlaň před, kruh rovně nazad na pr. rameno, předpažit a ohnout v levo — předloktí dovnitř, ruka u pr. ram. — hřbet vzhůru — trup natočit na pravo — mírný záklon.

b) Vzpřím — stoj výkročný v pravo vpřed — třet v pravo vpřed vzhůru — dlaň vpřed — kruh kolmo — třet v levo vzad zevnitř — malík vzhůru.

c) Podřep zanožmo v levo — v pravo upažením předpažit dolů, levá též uchopí kruh, dlaň vzhůru, kruh rovně, předklon. (Kruh 25 cm. nad zemí.)

d) Výdrž.

4. a) Vztyk, vzpřím — stoj výkročný v levo vpřed (na značku) — upažením kruh v pravé, vzpažit a mírně ohnout vzpažmo — dlaň vpřed — levá uchopí kruh šikmo nad hlavou (skloněn nazad) mírný záklon hlavy.

b) Výdrž.

c) Upažit — palec vzhůru — kruh v pravé kolmo stranou, zanožit v pravo — výpon na levé.

d) Přinožit v pravo — připážit.

4 Valčík 3/4 Volně.

1. a) Krok v pravo vpřed zevnitř.

b) Stoj přednož. v levo dovnitř — výpon na pravé.

c) Stoj výdrž pr. patu spustit na zem.

2. a) Krok v levo vpřed zevnitř.

b) Stoj přednož. pr. dovnitř — výpon na levé.

c) Stoj výdrž — l. patu spustit na zem.

3. a) Krok v pravo vpřed) drobné kroky ve vysokém

b) Krok v levo v před) výponu, mírný předklon.

c) Krok v pravo vpřed)

4. a) Stoj přednož. v levo dovnitř — mírný záklon — hlavu otočit v levo — hled přes l. rameno.

b) a c) Výdrž.

5. a) Krok v levo vpřed) drobné kroky ve vysokém

b) Krok v pravo vpřed) výponu, mírný předklon.

c) Krok v levo vpřed)

6. a) Stoj přednož. pr. dovnitř — mírný záklon, hlavu otočit v pravo, hled přímo přes rameno.

b) a c) Výdrž.

7. a) Půlobr. v l. — levou ruku v bok — v pravo obloukem nahoru předpažením předpažit dolů — podřep zanožmo v pravo — (hluboký předklon) — kroužek kolmo, opírá se o zem.

b) a c) Výdrž.

8. a) Vzpřím — vztyk do stoje zanožného v pravo — upažením vzpažit — levá též uchopí kruh nad hlavou kolmo — dlaň vpřed paže mírně ohnuty — záklon v lopatkách — hled vzhůru.

b) Výdrž.

c) Stoj výdrž — upažit — levou chopit kroužek vedlejší cvičenky (dolem).

Při čtvrtém opakování 8 c) přís. pravé stoj spatný — připážit.

4. "B" Prostná 4/4.

1. a) Stoj přednožný v pravo zevnitř — natočit trup v levo — předklon na pravo — předpažit v pravo dolů zevnitř, hřbet vzhůru — kruh šikmo v prodloužení předloktí, hřbet vzhůru — předpažit zevnitř v l. paže vodorovně — prostřední prst a palec spojený.

b) Výdrž.

c) Vzpřím — Stoj zanož. v pravo — upažit a ohnout vzpažmo v pravo — dlaň vpřed — kruh nad hlavou kolmo — skrčit zapažmo v levo — předloktí dovnitř vodor. (ruka hřbetem na pase) hled přes l. rameno, trup natočen na l. mírně.

d) Výdrž.

2. a) Půlobr. na špičkách v pr. ve stoj únožný v levo — hlava otočena v levo — napnout v pravo vzhůru a upažit nejkratší cestou, dlaň vzhůru, palec nazad, kruh kolmo vztyčen, — třet v l. stranou a upažit — dlaň vzhůru — palec a prostr. prst spojeny — hled v levo.

b) Výdrž.

c) Půlobr. v l. a natočit trup v l. stoj zanož. v pravo — skrčit zapažmo v levo, předloktí dovnitř vodorov. (ruka hřbetem na pase), skrčit předpažmo v pravo dovnitř — předloktí dovnitř — malík ruky vzhůru — kruh kolmo před l. ramenem, hled směřuje přes pravé rameno.

d) Výdrž.

3. a) Výdrž ve stoji — mrštit v pravo vpřed a upažit — třet stranou v levo hřbet vzhůru — kruh rovně.

b) Oblouky dolů vzpažit — kruh v pr. kolmo a

c) Upažit — předklon — obě nohy napjaté — zanožit v pravo — (trup — paže — noha vodorovně) kruh rovně.

d) Výdrž.

mezidoba: obloukem dolů vzpažit (oběma pažema).

4. a) Celý obrat v pr. na l. noze ve stoj přednož. v pr. zevnitř — natočit trup v levo, předklon na pravo — předpažit v pravo dolů zevnitř — hřbet vzhůru, kruh šikmo — předpažit v l. zevnitř, hřbet vzhůru (jako 1 a).

b) c) a d) Výdrž.

Technická

Příloha.

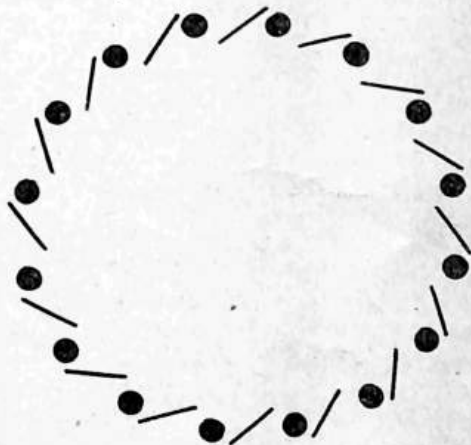
POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část budtež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Cvičení tyčemi v čelném kruhu s různými změnami.

Pro veřejná vystoupení vyspělejšího mužského neb ženského dorostu, Sokolů neb Sokolek při sletech, sestavil J. Č. (Dok.)

f) Stoj úkročně v levo, vzpažit, 1—2! Půlobrat v levo, poklek v pravo, rozpažit (levá ruka v poloze dlanní, pravá v poloze hřbetní, 3—4! Vztyk, půlobrat v pravo a vzpažit, 5—6! Základní postavení, 7—8! Od 9. do 16. doby opakovat evičení a) dvakrát.

Příčná poloha tyčí při cvičení f) ve 3.—4. době.

g) Opakovat evičení f), ale v pravo.

h) opakovat evičení e), ale začít v pravo.

ČÁST IV.

a) Paže skrčít přípažmo (ruce, držící konce tyčí těsně u ramen, lokte k tělu přimknuty), 1! Vzhůru trčít, 2! Skrčít, 3! Základní postavení, 4! Opakovat čtyřikrát, 16 dob.

b) "První" i "druzí" výpon a paže skrčít přípažmo 1—2! "První" dřep a stranou trčít, dlaně na zad obráceny (ruce v pol. malíkové). "Druzí" stoj roznožný poskokem a stranou trčít, dlaně ku předu obráceny (ruce v pol. paleové). 3—4! — 5—6! jako 1—2! a 7—8! zákl. post. V následujících 8 dobách opakovat, ale "první" poskokem stoj roznožný upažit v pol. paleové, "druzí" trčít stranou v pol. malíkové. a dřep (Tyče při tomto evičení jsou v poloze kolmé.)

c) Opakovat evičení a) dvakrát, 8 dob. Stoj úkročně levo a paže skrčít, 1—2! Odhyb na levo, vzhůru trčít, 3—4! Nohu napnout a paže skrčít, 5—6! Základní postavení, 7—8! — 16 dob.

d) Opakovat evičení c), ale stoj kročně v pravo.

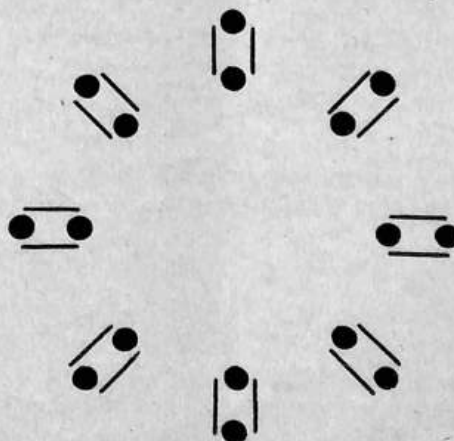
e) Výpad v levo stranou a vzpažit, 1! Na 2! 3! 4! paže skrčít, vzhůru trčít a skrčít. Na 5—6! odhyb na pr., úklon na levo a stranou trčít (levá ruka dlaní na zad obrácena, pravá dlaní v před). Na 7—8! vzpřím do výpadu v levo a paže skrčít. Na 1! 2! 3! a 4! trčít, skrčít, trčít a skrčít. Na 5—6! vzhůru trčít a na 7—8! základní postavení.

f) Stoj úkročně v levo, paže skrčít, 1—2! Půlobrat v levo, poklek v pravo, paže stranou trčít, levá ruka v poloze dlanní, pravá hřbetní, 3—4! Vztyk, obrat v pravo a paže skrčít, 5—6! Základní postavení, 7—8! Na to opakujeme evičení a) dvakrát.

g) Opakovat evičení f), ale opáčně.

h) Opakovat evičení e), ale v pravo.

Na poslední 4 doby provedeme změnu následující:—
"První": Na 13. dobu jsou paže skrčeny. Tu na 14., 15. a 16. dobu učiní hbitě dva kroky v před a držíce konce tyčí pevně v obou rukou, trčí na 14. dobu dolů tak, že tyče přimknou těsně k pažím, volnými konci vzhůru. Na poslední dobu (16.) konce tyčí schýlí do polohy rovné na zad, kde "druzí" oba konce tyčí uchopí. — "Druzí" na 13. dobu oba konce tyčí pustí a připaží. Na 14., 15. a 16. dobu, kdy "první" jdou v před, "druzí" učiní hbitě dva úkroky v levo, takže se oetnou za "prvními" kde na 16. dobu tyče na zad skloněné uchopí a tak došli jsme změny,

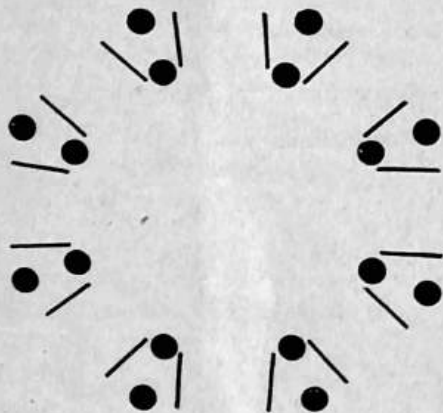

ja naznačeno na výkresu následujícím, a hned bez přestávky počneme cvičiti část' V.

ČÁST V.

a) První (čili přední): Paže skřížít úpažmo, (ruce proti ramenům, lokte co nejvíce na zad šinuty), 1)! Pažema stranou mrštit, 2)! Ohnout, 3)! Připažit, 4)! — Zadní (čili "druzí"): Upažit, 1)! Paže ohnout úpažmo, 2)! napnout, 3)! Připažit, 4)! Opakovat čtyřikrát — 16 dob.

Pozn.—Na první dobu poloha tyčí, jak naznačeno jest na následujícím výkresu. Když paže krčíme, jest nutno lokty co nejvíce na zad šinouti, neb jen tak lze cvičení správně a hladce provést a mimo to napomáháme tak k rozptjetí hrudníku.)

b) Opakovat cvičení a) dvakrát a v druhých 8 dobách totéž v ruchu volnějším, každý pohyb na 2 doby: na 1—2! přední skrčí a stoj úkročný v levo, ohnout a stoj spatný přisunem pravé nohy a podřep, 3—4! Trčít, vztyk a stoj úkročný v pravo, 5—6! Základní postavení, 7—8! — Zadní: Na 1—2! upažit a stoj úkročný v levo, ohnout, přisunem pr. nohy stoj spatný a výpon; 3—4! vztyk stoj úkročný v pr. a napnout a na 7—8! základní postavení.

c) Opakovat cvičení a) dvakrát 8 dob (ruch rychlý a opakovat druhých 8 dob cvičení b), ale opáčně.

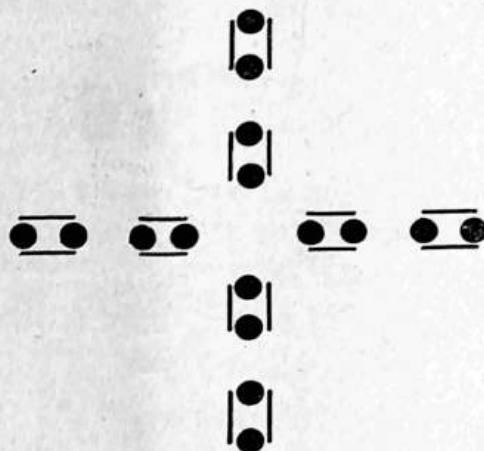
d) Oba: upažit a tři úkroky s celými obraty směrem na levo, zaujmout stoj spatný a připažit na 8. dobu. Opakovat cvičení a) dvakrát a úkroky s obraty opáčně a návrat na původní místa a opakovat cvičení a) dvakrát.

(Pozn.—Přední na první 2 doby upaží a zaujme stoj úkročný v levo. Na 3—4! vykoná o levé noze celý obrat v levo do stoje úkročného v pravo. Opětným celým obratem v levo oetne se obličejem v pův. směr ve stoji úkročném v levo. Na 7—8! zaujme přisunem pr. nohy stoj spatný a připaží. Zadní na 1—2! též upaží a zaujme stoj úkročný v levo. Na 3—4! vykoná celý obrat o levé noze v pravo, t. j. pravá noha pohybuje se obloukem na zad. Na 5—6! vykoná o pr. noze půlobrat v pravo a na 7—8! základní postavení. (Původně měl jsem tyto úroky s obraty každý na jednu dobu, tedy v ruchu rychlejším — a tu by se jednoduché cvičení paží po obrazech musilo opakovati třikráte. Obávaje se však, že by tak rychlé provádění mohlo působiti obtíže, změnil jsem je v ruch volnější, na 2 doby. Kdo má cvičence neb cvičenky tak pokročilé, že může provést obraty ony rychle, ve 4 dobách, může se o to pokusiti.)

e) První i druzí výpad v levo v zad: "přední" skrčí úpažmo, "zadní" upaží, 1! Na 2! 3! a 4! přední i zadní změni třikrát polohu paží — takže přední na 4. dobu skončí v poloze upažení, zadní paže skrčené.—Na 5—6! oba předhyb a záklon, při čemž změni polohu paží, t. j. přední ohnou, zadní napnou. — Na 7—8! vzpřím, odhyb do výpadu v levo v zad, přední napnou a zadní ohnou. — 1! 2! 3! 4! změnit polohu paží čtyřikrát. Na 5—6! zadní napnou a přední ohnou a na 7—8! základní postavení.

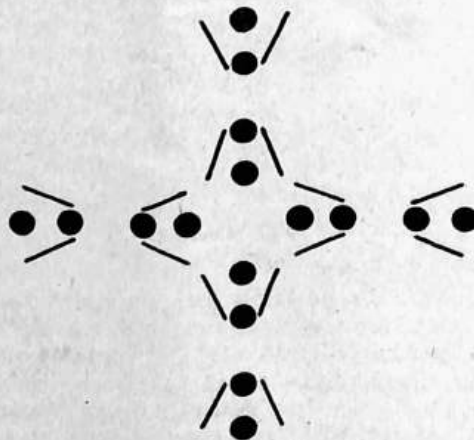
f) Opakovat cvičení d), ale začít v pravo.

g) Opakovat cvičení e) výpadem v pravo.

ČÁST VI.

V části VI. můžeme provést změnu následující: Dvojice jsou odpočítány na "první" a "druhé". První dvojenci učiní tři kroky na zad (v posledních 4 dobách, takže poslední cvičení by provedli jen dvakrát) a zaujmou stoj spatný na 4. dobu. Druzí dvojenci hbitými dvěma úkroky oetnou se před prvními dvojenci a tu můžeme opakovati cvičení části IV. tak, že nitní cvičenci (zadní od předních a přední od zadních dvojenců) začínají krčením a zevní, t. j. první a poslední upažením a tu docílili bychom obrazce, jak naznačeno na tomto výkresu a jelikož cvičení již osvojené mají, tato malá změna nepůsobila by jim žádných obtíží.

Malé připomenutí br. cvičitelům:—Nepokoušejte se nikdy hned na počátku naevidovat cvičení tato v kruhu. Na-evidujte vše v rozstupu, jak e-vičíme prostná, tak aby e-vičenci Vás a Vy je viděti mohli. Teprv, když e-vičení dobře ovlá-dají, provedeme je v kruhu, na-čež přistoupíme k ná-eviku části II. v rozstupu atd.

Přebíjená o přebor.

Pozn.—Do popisu hry této, v předminulém čísle uveřejněném, vloudila se chyba; stojí tam, že sít' napjata jest ve výši 8 a půl stopy — má státi 7 a půl stopy.)

* * *

V předposledním čísle popsal jsem hru tuto tak, aby účastníci se mohl počet hráčů jakýkoliv, účelem kteréžto hry jest osvěžení a obveselení. Chceme-li z hráčů těchto vybrati si vyšší družstvo, které má hráti o přebor, tu pozorujeme, jak si jednotliví hráči počínají. Ti, kteří dovedou zachovati chladnost, duchapřítomnost, jsou hbití a dovedou obratně míč odrážeti, dovedou postřehnouti slabá, t. j. nestřežená místa hráčů strany druhé a v ta místa dovedou míč odraziti, z takových hráčů sestavíme si četnu pro hru o přebor.

Hraje-li se o přebor, hraje v každé čteti obyčejně šest hráčů.

V "servování", t. j. v "dávání míče do hry" se hráči střídají.

Hráč, který míč "do hry dává", musí státi na linii, kterou jest označena nejzazší hranice hřiště. Tento může odraziti míč rukou kteroukoliv, nebo oběma, však ruce musí býti otevřeny.

Bod strana získá, když druhá strana neodrazí míč zpět, neb jej vyrazí z hranic hřiště.

Hraje se do 21 bodů a která strana dříve tento počet bodů získá, ta vítězí.

Ten, který na počátku hry míč do hry dává, čili "servuje", pokračuje až do té doby, kdy ztratí nárok na další "servování" buď ztrátou bodu neb špatným "servováním". Rozhodčí v takovém případě volá: "side out!" ("venku!") a druhá strana servuje. Hráč, který byl takto "odstaven", zaujme místo nejbližšího hráče na levo — tento též postoupí, tak že poslední pravý, když strana jeho získala právo na to "dávati míč do hry", zaujme místo toho, který míč do hry dal na počátku a byl "odstaven".

Míč není třeba odraziti hned prvním nárazem — hráči mohou si na své straně míč odrážet přihrávkami, až shle dají příhodnou chvíli, kdy odrazí míč náhle do nepřátelského pole.

Narazí-li míč o sít', ale jest hbitým hráčem odražen dříve, nežli k zemi dopadne, jest ve hře.

Hráč nesmí: a) odrážeti míč pěsti, b) odrážeti sám míč více než dvakrát (dribble), c) míč chytiti, d) vztáhnouti ruku přes sít', e) sít' se dotknouti. (Narazí-li ale dva soupeři na sít' v stejné době, získaný bod se nečítá a míč jest dán znovudobu hry.)

Nežli hra začíná, musí vůdce čety oznámiti rozhodčímu, v jakém pořadí jeho hráči budou míč "do hry dávati" čili "servovati" a pořad ten musí býti přesně dodržován.

* * *

Veřejná cvičení.

Dříve nežli přikročím k referátu o veřejných cvičeních, promluvíme několik slov o veřejných cvičeních vůbec. A tu na prvním místě opět jsem nucen projevit politování nad tím, že přes všechno upozorňování, přes všechno napomínání stále a stále musíme viděti tytéž vady, tytéž slabosti a nedostatky, na které náš list upozorňuje po celé desetiletí. Jest to na prvním místě chůze toho našeho sokolského dorostu. Chůze jest nejpřirozenějším tělesným pohybem každého člověka — ale žel, mezi stem lidí nenajdeme jich deset, kteří by správně chodili. Vidíme i u mladých lidí chůzi zdlouhavou, těžkopádnou, kroky jako by choděe jen s námahou nohy od země zvedal, šij schýlenou — vidíme chůzi, kde choděe při každém kroku poklesne v koleně, jako by noha tíhu těla udržeti nemohla; vidíme, že 30letý člověk

svoji klátivou chůzí činí dojem člověka buď chorobného, vysileného, předčasně sestárlého. Tělesnou výchovou chceme — aspoň tak říkáme — člověka tělesně zdokonalovati, a tu přirozenou snahou naší má býti, zdokonalovati každého chovance v tom prvním, základním eviku — chůzi. Co řekli bychom škole, kde by mořili žáky přednášením klasičeských básní dříve, nežli by je naučili správnému čtení? A to jest chyba, které my se dopouštíme při našich veřejných vystoupeních. Vidíme rej — tedy vrchol eviků pořadových — a při té reji musíme patřiti, že není věnováno pozornosti ani tomu nejzákladnějšímu cvičení — pěknému držení těla, správné chůzi. Kdyby jen u některých cvičenců tento nedostatek se jevil, omluvil bych zjev ten tím, že snad jest to nepozor, nedbalec nebo začátečník, s jakými má každý cvičitel co dělati (já též mám mnoho takových) — ale kde jeví se slabost ta u celé třídy a u všech tříd, tu jsem nucen stížnost na zanedbávání toho nejdůležitějšího cvičení vložit do poštovní skříně bratra cvičitele. Zodpovídejme si jednou upřímně tuto otázku: Co platno jest našemu odevovanci, že v tělocvičně naučili jsme jej některým umělým evikům na tom neb onom nářadí, když neodnese si z našich škol to, co provázeti jej má po celý život a sice: pěkné držení těla, hrdě vzpřímenou šij, pěkný, pružný krok? Co platno bylo by žáku, kdyby dovedl přednáseti nějakou klasičeskou báseň — a neodnesl si ze školy vědomosti, které mají mu býti věrným průvodčím po celý jeho život? A co platí o výchově duševní, to platí v plné míře o výchově tělesné. Druhým nemilým zjevem četných našich veřejných cvičení jest, že počíná v nich nabývatí převahu touha po zevním, často i bezeenném efektu — řekl bych, že činí dojem "přesládlosti" — že tam, kam Sokol spěje, aby posílil se douškem čisté, zdravé vody, dá se mu přílišné množství "sladké limonády". Jeden doušek by neškodil — ba i dva bychom si dali někdy libit — ale leje-li se do člověka, zvyklého na obyčejnou zdravou, čistou, pramenitou, životadárnou vodu jedna "sladkost" za druhou, nedivte se, že nitro jeho proti takovým požitkům začne se vzpouzet. A co jest tou sladkostí při našich cvičeních? Touha po tvoření všelikých obrazeů — titěrných "skupinek" — přímo za vlasy přitahovaná cvičení symbolická, kde celou tu symboliku nepředstavuje nic jiného, než nějaké to nářadí — a tu přítel naší mládeže nemůže potlačit v sobě pocity lítosti nad tím, co času bylo při náeviku zmařeno, jehož mohlo býti lépe využito. Já věřím, že ty "skupinky" vyvolají žádoucí "efekt" — že se lidem líbí, ale trvám vždy na tom, že účelem našich veřejných cvičení není lid jen bavit, ale též o účelnosti naší práce poučovat — a kde lacinému efektu obětován jest všestranný, zdravý, vydatný pohyb, tu k našim bratřím cvičitelům musím zvolati: "Ponechte takové přesládlé, malebné titěrnosti dovedlům, kde si na optické klamy potrpí, kde čím více dovedou zrak diváka oklamati, tím větší úspěch mají — a držte se jednoduché, ale zdravé výchovy tělesné! Žitný chléb a sklenice čisté vody nevyjímá se na stole třeba tak krásně, tak parádně, jako vykládaný dort s nějakým zbarveným, umělým, sladkým nápojem — ale já a každý přítel zdravé tělesné výchovy, zasedne raději k chlebu a vodě, poněvač ví, že jednoduchá strava tato jest zdraví mnohem prospěšnější. Tato touha po zevní okázalosti, vypočítaná jen pro zrak diváka, svádí také k tomu, že dávány jsou útlým dětem cvičení nad jejich duševní schopnosti — a tak málo přispívá se k tomu, aby dítě po několikahodinové duševní námaze ve škole nalezlo ve škole sokolské žádoucí duševní osvěžení, naopak, ten zbytek síly duševní, co mu ještě škola nechala, musí obětovati pod střechou sokolskou, aby jen mohl diváka pobaviti. Tato výstřednost má pak za následek, že nevidíme cvičení přesně prováděných, poněvač žádati přesnosti tam, kde malý cvičenec neb cvičenka zápasí se spoustou eviků neznámých,

kteří si ve škole neosvojili tak, aby se jim staly přirozenými — bylo by žádáno holou nemožnost. Věřím pevně, že jednoduchá, vzorně prováděná cvičení, při nichž nejvíce do očí bítí bude naše methodická výchova, bude se obecnstvu také líbiti, rodiče budou mít radost, že děti jejich tak pěkně těla svá ovládati dovedou — cvičitel takové cvičení veřejné připraví, aniž by námaze, spojené s cvičením veřejným, musil obětovati notnou porci svého vlastního zdraví. A chce-li se pochlubit, jaké krásno v oboru tělocviku dovede vytvořit, at' podá nám ukázkou tvorby takové s třídou nejvyšší a výsledek uspokojí nejen jeho, ale i ty, kteří ví, co tělesná výchova znamená, jaký jest její pravý účel. Vysílám tento předřek k dnešním referátům s tím vřelým přáním, aby si jej bratři cvičitelé vryli v paměť — Snahou mojí jest, aby naše výchova mohla postaviti se směle po bok výchovy organisací jiných a slova shora uvedená vnutila mi do péra jen touha, viděti tělesnou výchovu v jednotách sokolských krácející ku předu s duchem nové doby.

* * *

A nyní ještě několik slov bratřím cvičitelům. Nedomnívej se nikdo, jako bych snad snažil se jen viděti stinné stránky našich cvičení a zavíral oči nad prací dobrou. Ujišťuji vás, že není v celé N. J. S. Sokola, který by s větší radostí referoval o úspěchu naší výchovné snahy. Osobujeme si předáctví mezi ostatními sdruženími sokolskými — a já bych rád viděl, bychom tu svoji vyspělost ukázali vzornou prací a ne jen slovy. Jsem-li tudíž jako technický zpravodaj vyzván podati zprávu o cvičení veřejném, podám ji dle nejlepšího svého vědomí — bez ohledu na to, koho se nemile dotknu. Lichocením přátelství nikdy nesnažil jsem si získati. Cením si přízně, cením si upřímného přátelství jako věci u nás tak vzácné, ale přes to nechtěl bych si je nikdy zakupovati chválou toho, co chvály dle mého náhledu nezasluhuje. Raději projevím zasloužené uznání úhlavnímu nepříteli, nežli bych lhal chválu vlastnímu bratru. A proto, kteří z vás, bratři, jste tak citliví, že snesete jen chválu a dosti malá výtky již nemile se vás dotkne, nežádejte v odborném listě posudek odborný a spokojte se s referáty, v nichž v pravém slova smyslu plýváno jest pochvalnými, obyčejně již z předu připravenými frázemi. Odborný list máme k tomu, aby chválil jen co chvály si zaslouží, aby poučoval a tak k pokroku na poli tělesné výchovy napomáhal.

* * *

Sokol Chicago. — Sokol Chicago pořádal pod vedením cvičitele T. O. Kočky své výroční veřejné cvičení dne 7. března a co hned při prvních číslech mile překvapovalo, byl veliký počet cvičenců všeho stáří (až na Sokoly). Mohu směle říci, že jmenovaná jednota má nejčetnější třídy dětské i staršího dorostu, k čemuž si může vším právem gratulovati. Cvičeno bylo odpoledne i večer. Br. Kočka jako cvičitel, jak bylo na všech, i těch nejmenších cvičencích viděti, dovede udržeti si vzornou kázeň a píle, s jakou každému veřejnému cvičení se věnuje, jest překvapující. A snad právě proto, že si ukládá příliš velký úkol, že snaží se vždy předvésti co nejvíce novinek, zavinuje, že v tvorbě i provedení zřítí jest tolik slabých bodů. Radil bych br. Kočkovi, aby se spokojil s jedním číslem tak zvaným "parádním" a s ostatními čísly aby se držel v rámci rationální tělesné výchovy. Docílí většího úspěchu — a sobě učiní úkol snazším. Dá se ještě tolik pěkných věcí vytvořiti naším sokolským nářadím, že není třeba opatřovati takovou spoustu jiných věcí, které pak výsledkem svým jen zklamou. Kdyby chtěl pokračovati, jak započal a každé další veřejné vystoupení chtěl učiniti okázalejším předcházejícího, pak mohl mu předpověditi, že v krátké době octne se v rozpácích, po čem sáhnouti, a tak zbytečně uvalí na svá bedra větší břemeno, nežli je třeba. Radím mu tudíž v jeho vlast-

ním zájmu, aby nám budoucně podal více prosté, obyčejné sokolské stravy. Dá mu méně práce, poněvač nevyžaduje takové úpravy, nám bude lépe chutnat a cvičencům půjde lépe k duhu. Skupinová cvičení kroužky zamlouvala se první sestavou — druhé dvě sestavy již trpěly nelogickým postupem, kde pozorovatel marně pátral po nějaké souvislosti jednotlivých eviků. Malí žáci cvičili malými dřevěnými činkami. Cvičení pro útlé chlapce, které bylo v třídě viděti, příliš obtížná. Kdybychom při takových příležitostech postavili si útlejší cvičence do prostřed a vyspělejší na zevních stranách, dali pak každému cvičení přiměřená nejen tělesná, ale i duševní vyspělost, podali bychom tak pěkný obrázek naší methodické práce, ale za to, jak se zdá, stále marně se přimlouvám. Při cvičení švihadly jevila se přílišná snaha po docílení obrazu na úkor cvičení; při tom zápalu, s jakým děvčátka cvičí, mohla by podati přímo rozkošnou ukázkou čilého, zdravého pohybu tělesného. Cvičení puškami mohlo býti směle vynecháno. Jako Sokolové, nemile neseme, že u tak zvaných skautů pěstuje se vojenský duch a proto také neradi vidíme na našich cvičeních eviky druhu podobného. My chceme povznášeti — my chceme šlechtiti — lepším činiti — a vojákstvím toho nedocílíme. Zvláště v době nynější, kdy celý svět zděšen zírá na hrozné následky vojákství, my Sokolové, kteří chceme člověka lepším činiti, měli bychom odvracet se od všeho vojákství, a byť toto jevílo se jen co pouhá hračka. Pořadové eviky rázu vojenského byly dobře voleny i pěkně provedeny a lituji, že tak pěkný pochod nebylo viděti při některém čísle sokolském. Konečná apotheosa s americkým praporem mohla by se třeba dobře vyjímati při nějaké 4. červencové slavnosti nebo při vlasteneckém dramatu — ale zde byla nemístná. Přes to ale obecnstvo tleskalo a tím byl hlavní účel tohoto čísla dosažen. Tanec ve dvojicích (z župního kursu) proveden byl četnými cvičenkami s chutí, živě a pěkně, takéž i skupiny žáků, které bych ale tak malým dětem nedoporučoval. Stavba i nejjednodušší skupiny spojena jest s nebezpečím pádu u těch, kteří svá těla posud dobře ovládati nedovedou. Skupinová cvičení tyčemi (trojice) byla pěkně sestavena, ale tak dospělí chlapci už by dobře snesli vydatnější pohyb. — Večerní cvičení zahájeno bylo cvičením raketami, které trpělo nedbalým provedením. Osvětlující pohled poskytl nám všem objevení se žáků 4. třídy, kteří nastoupili pěkným, svižným poklusem. Jsou to vesměs statní hoši, u nichž jeví se již výsledek tělesných cvičení. Provedli cvičení dutými míči (z min. ročníku Sokola), ale jen první část. Viděl jsem, jak se o totéž cvičení pokoušeli i jiní, cizí cvičitelé, ale ani první sestavy nebyly správné a ke cti br. Kočky jsem nucen konstatovati že až na jeden nesprávný obrat (v posledním cvičení při házení míčů) nacvičil je správně a pěkně. Škoda, že nenačvičil všechny tři oddíly; "šotyšová" hudba byla by bývala doprovodem vhodnějším. Cvičení pádkami golfovými, které provedly Sokolky a mělo býti dle všeho, jako každé cvičení Sokolek, vřeholem, bylo nejslabší celého pořadu a to jak sestavou, tak i provedením. Jest pravda, že hra golf jest na rozmanité pohyby poněkud obmezena, ale přece vhodnými změnami postojů mohlo býti cvičení bohatší, rozmanitější. Zvykli jsme u Sokolek viděti dokonalejší sestavy a lepší provedení. Nejlepším číslem programu večerního byla cvičení skupinová, provedená Sokoly. Sestavy pěkné, prozrazující obratnou ruku tvůrce a provedení sloužilo čackým Sokolíkům ku cti. K číslu tomuto br. Kočkovi zplna srdce gratuluji, a je-li to jeho původní práce, pak by měl cvičení ono v naší technické příloze uveřejniti. Tělocvičné tance Sokolek trpěly známým u nás nedostatkem — nepěknými pohyby paží. Zdá se, že jest cvičenkám dáváno na vůli voliti si polohy paží, jaké chtějí, neb nezdá se býti ustálené (Pokračování na str. 107.)

5. a) Vzprím, mírný předklon na pravo — stoj přednožný v pr. dovnitř — předpažit dolů — levá též uchopí kruh, hléd středem kruhu na špičku pravé nohy.
- b) Výdrž.
- c) Vzprím — stoj výkroč v pr. stranou — otočit trup na pr. a záklon na levo — levou rukou pustit kruh — pravou dolním obloukem upažit a ohnout upažmo — levou nejkratší cestou skrčit předpažmo dovnitř — předloktí dovnitř, opět uchopit l. kruh, dlaně ruky obráceny vpřed — kroužek kolmo na rameni — hléd na špičky l. nohy, přes l. rameno.
- d) Výdrž.
6. a) Půlobrat v l. — klek v pravo (špička na místě) mírný úklon v l. třít v pravo vpřed vzhůru zevnitř, paže v lokti mírně ohnuta — palec vzhůru — kroužek kolmo — levá paže podepřena loktem o koleno, klouby v tvář — hléd do kroužku.
- b) c) a d) Výdrž.
7. a) Vztyk vzprím — stoj zánožný v pr. — trup natočen v pr. Předpažit v levo, hřbet vzhůru skrčit upažmo dolů v pravo — dlaň vpřed — kruh kolmo na pr. rameni — hléd obrácen v pr. do kruhu.
- b) Výdrž.
- c) Stoj výkroč. v pr. vpřed — skrčit přednož. v levo zevnitř — pata na vnitřní straně l. kolena, špička sehnuta k zemi — upažením vzpažit v levo a mírně ohnout, napnout v pr. stranou dolů a předpažením skrčit předpažmo dolů dovnitř v pravo, předloktí dovnitř — ruka obrácena malíkem vzhůru s kruhem kolmo u l. boku na zad hléd přes pr. rameno.
- d) Výdrž.
8. a) Stoj skřižný v l. vzad — levá obloukem dovnitř upažit — pravá mrštit dolů a upažit — hřbety vzhůru, kruh rovně v pr. stranou.
- b) Dvojný obrat v l. do stoje skřiž. v l. vpřed ve výponu, paže výdrž.
- c) Přisunem pr. stoj spatný a připažit.
- d) Výdrž.

Poznámka: Od doby 1 c) až do doby 3 b) špičky obou nohou zůstávají na místě.

Různá upozornění.

1 A Skotská.

Ze základního postavení na značce odchýlíme se 2 poskoky vpřed, ze značky (doby 1 a, b, 2 a, b). 4 drobnými kroky ve výponu vrátíme se opět na značku (v době 4 b) v době 5 a, b vzdálíme se v pravo stranou na 6 a, b opět se na značku vrátíme, následující doby 7 a, b, 8 a, b setrváme na značce.

1 B Prostná.

V době 1 a cvičíme stoj výkročný v levo stranou (malý) pravá noha zůstává na značce, při následujícím kroku skřižném (1 b) musí být špička pr. těsně u levé nohy, abychom se celým obratem nevzdálili příliš. V době 1 c při stoji únožném v levo přichází levá opět na značku.

Doby 2 a, 2 b opět na značce.

V dobách 2 c, 2 d konáme kroky drobné, 3 a vracíme se zpět, 3 b pravá noha dokročí na značku, kde setrvá až do konce cvičení.

2 A Polka.

Ze značky vzdálíme se v dobách 1 a, b, 2 a, b, v pr. stranou na 3 a, b vracíme se v levo ke značce, na niž na dobu 4 a dokročíme. Ostatní přecvičíme celé na značce.

2 B. Prostná.

Při 1 a, b, c, d zůstává levá noha na značce. V době 2 a, b nutno vykonati malé kroky, abychom v době 3 a po vztyku z podřepu zánožmo v levo a půlobr. v pr. posunutím

pravé i levé nohy z místa přišli opět na značku. V ostatním zůstává levá stále na značce.

3 A. Mazurka.

Mazurkové kroky 1 a, b, c, 2 a, b, c i kroky 3 a, b, c nutno konati drobnější, abychom v době 3 c pravou nohou dokročily na sousední značku v pravo. Na dobu 7 a doskočíme levou opět na původní značku. Ostatní doeviči se na značce.

3 B. Prostná.

V dobách 1 a, b, c, d vzdalujeme se v čelném směru od značky na levo, v dobách 2 a, b, c, d opět se v témž směru vracíme (stoj výkr. v levo vzad dovnitř těsně za pr. nohou se strany pravé). Teprve v době 4 a dokročí levá opět na značku, kdež se sestava dokončí.

4 A. Valčík.

V době 1 a — 7 b dotýká se levá noha stále značky, teprve v době 7 c vzdálíme se o krok od původní značky a na tomto místě sestavu původní značky vpřed o celou značku a ještě do poloviny další mezery, kde sestavu dokončíme. Při 2 opakování pohybujeme se tedy středem mezery opět o celou mezeru a půl, takže dojdeme do středu čtverce, jež tvoří 4 značky. Odtud 3 opakováním dojdeme mezerou do středu mezi dvěma značkami a 4 opakováním vrátíme se po linii značek na původní značku.

4 B. Prostná.

V době 1 a — 7 b dotýká se levá noha stále značky teprve v době 7 c vzdálíme a o krok od původní značky a na tomto místě sestavu ukončíme. Čtvrtým opakováním celé sestavy obejdeme tedy malý čtverec, jehož strana má délku jednoho kroku, tedy méně než polovinu mezery mezi značkami. Při čtvrtém opakování musíme ukončit na původní značce (na dobu 7 c dokročí pravá noha na značku). Pamatujme na to, aby strany čtverce, jež opisujeme, byly rovnoběžné s liniemi značek.

Při tanečních krocích ke všem sestavám při výdržích v upažení, kdy bývalo spojení, musí paže všech cvičících v jediné řadě tvořiti jedinou přímku. I při poslední sestavě při valčíkových krocích, kdy trup se poněkud natáčí, musí paže zůstat ve směru značek, aby s ostatními tvořily přímku.

VEŘEJNÁ CVIČENÍ.

(Dokončení z Tech. přílohy str. 320.)

ného pravidla. Víme, že při větším počtu cvičenek jest ne snadno dočísti v tělocvičných tanečních dokonalosti, ale do ostrých úhlů v loktech ohnuté paže přece jen by mohly býti opraveny v pěkné oblouky. Pokud zde nebude docílena náprava, t. j. pokud si naši cvičitelé neosvojí veškeré elementární cviky taneč. tělocvičných, jak paží, trupu i nohou, bylo by lépe ponechat cvičení tato na doby pozdější, až více znalosti základních cviků těchto do kruhů našich pronikne. Nemalé nadšení vzbudila naše Beseda, provedená žáky-němi a žáky 1. a 2. třídy. Obdivoval jsem píli a trpělivost br. Kočky, jakou musil pro nácvik tance tohoto se ozbrojit a zasloužil si za svoji práci plné uznání; ale měli by se naši bratři cvičitelé časem sejít a tento náš národní tanec společně správně nacvičit — neboť pokaždé jsme svědky značných odchylek od tance původního. Tak bylo i zde. Až po druhé žactvo bude podávati ukázkou cvičení na nářadí, at' br. cvičitel nedovolí, aby žáci, kteří ještě ani správně na můstek nedoskočí, pokoušeli se o přemety na koze; ukazujeme tím příliš, že v našich tělocvičných příležitostech k úrazu jest dosti. — Hudební doprovod všech cvičení kapely br. Juřeny byl, jako vždy, znamenitý. Lituji, že musil jsem si dát ujiti požitku viděti poslední číslo cvičitelského sboru, ale zápasil jsem dosti dlouho se stále v před se tlačícím

davem, pokud jsem mohl, a když konečně jsem ustoupil přesile a zrak můj ty těsně sražené řady proniknouti nemohl, byl jsem nucen odejít před ukončením programu. Podal-li se Sokolu Chicago svůj četný dorost si udržeti až do té chvíle, kdy bude s to doplňovati z něho řady sokolské, kyne mu na poli tělocvičném ta nejlepší budoucnost. Na zdar!

— Dostalo se mi též pozvání od Dělnické Jednoty La Salle, která pořádala své veřejné cvičení v Plz. Sokole 14. března. Přiznávám, že byl jsem mile překvapen velkým počtem dorostu, Sokolek i Sokolů, jaký jsem zde spatřil. Jelikož nebyl jsem s to nikde dopřít se programu, nevím, zda-li jsem některá čísla nezmeškal, ale vešel jsem do síně, kdy právě malí chlapečci nastoupili k cvičení praporek, a tu dovolil bych si bratry vedoucí upozorniti na jisté věci z oboru tělesné výchovy dětí. Cvičitel dětí věděti musí, co nejen tělo, ale i duch děcka útlého věku zmocí může. Tak jako cviky siláckými mrzačili bychom děcko tělesně, poně- vač přílišné napínání svalstva působí zlobně na souměrný vývin v útlém věku podajné kostry — tak těžkými sestavami napínáme příliš celou živni ústrojí a hledá-li duševně školní práci vysílené dítě u nás obrození nejen tělesně, ale i duševně, tu musíme si počínati velice opatrně, abychom novou duševní námahou neoloupili děcko o tu zbývající špetku duševní síly, která mu po několika hodiném učení zbyla. A musí-li si děti pamatovati osmi, ano až šestnácti cvičení s obraty — cvičení, s jakými by i dospělý cvičenec těžce zápasil, tu nemůžeme očekávati, aby takové cvičení přineslo děcku žádoucí užitek. Sestavujeme-li cvičení i pro dospělé, sledujeme při něm jistou základní myšlenku, máme jakési thema — a logickým postupem od jednoduchých k složitějším činíme cvičení každému snažším. Jen tak lze také očekávati přesné provedení. Proč hmotná práce, která také jest pohybem tělesným, nečiní člověka pružným, obratným, souměrným — proč nevyvine u člověka pohyby uhlazené? Poněvač bývá obvykle jednostrannou a na přesnost pohybu se při ní nehledí. A dopouštíme-li se též chyby při tělocviku, cvičíme-li jednostranně (obraty i kleky jen na jednu stranu) a při spletnosti, nesouvislosti cviků v sestavách nemůžeme ani na děcku žádati, aby tu řadu pohybů provedlo přesně, nemůžeme právem říci, že cvičence své tělesně zdokonaľujeme. Praví jeden vynikající tělocvičný pedagog: Dáti děcku neznámý cvik a žádati hned přesné provedení, jest žádáno příliš mnoho. Útlá mysl děcka jest příliš zaujata neznámým prvkem a nemůže věnovati pozornost provedení. A nyní si představme, jak děcko musí duševně se namáhati, když na něm žádáme, aby si zapamatovalo celou řadu neznámých cviků. Stěžoval jsem si nejednou u nás na to, že při prostných cvičeních dětí nezáří tváře malých cvičenců radostí — že zírá z nich úzkost, aby jen celou sestavu bez chyby provedli — a to jest ne- přirozené — poněvač jest viděti, že pracuje zde více duch, nežli tělo. Dejme dětem snadné, jednoduché, dvojdobé cviky, provádějme je v rychlém tempu, jak to dětský temperament žádá, dejme jim cviky, které působí více na oběh krve — střídáme pohyby paží s čilými pohyby nohou — propracujeme důkladně celodenním sezením ve škole ochablé svaly trupu a učiníme pro ně více, nežli pracně sestaveným cvičením, které vhná krev k mozku, poněvač tento pracuje více nežli sval. Slova tato pronášim v zájmu dětí, jichž zdravý vývin tělesný stal se mi nejmilejším životním povoláním. Sokolky cvičily bílými koulemi, připevněnými na drátech a provedly slušně několik sestav z cvičení ku- želů. Ale pochybuji, že tak statným a otužilým Sokolkám, jaké jsem zde viděl, po každé ne příliš namáhavé sestavě bylo třeba toho obligátního pohovu. Zdá se, že od té doby, co ten pohov Francouzi mezi nás přinesli, nemůžeme se jej nikterak zbýt — ano viděl jsem i do dětských tříd jej

zanášeti! — Sokolové provedli s chutí cvičení prostná a na mnohých s potěšením viděl jsem pěkné výsledky pilného, soustavného cvičení. Na náradí projevily Sokolky pěknou vyspělost. Návštěva byla četná a cvičení sledováno bylo s potěšitelným zájmem.

* * *

Plzeňský Sokol.—Dne 3. dubna pořádal své výroční veřejné cvičení Plzeňský Sokol, a kdyby býval byl vzat pečlivější zřetel k tomu, jaké cviky prováděti mají děti 6—8-leté a jaké děti věku pokročilejšího, nerozpakoval bych se prohlásiti cvičení toto za nejzdařilejší všech cvičení letošních. A to proto, že u vedoucích nebylo viděti snahy předvésti nějakou zvláštnost stůj co stůj a my všichni s potěšením sledovali obvyčejná sice, za to ale vydatná cvičení, při nichž brán jest hlavně zřetel k tomu, jak cvičencům tělesně prospívá a ne k tomu, jak se bude obecenstvo bavit. A zdu- razňuji zde opět, že chybujeme, když při pořádání veřejného cvičení máme před sebou jen ten jediný cíl — diváka titěrnými tretkami pobavit, pomíjejíce při tom úplně fy- siologické účinky cvičení. Cvičení zahájeno bylo malými zač- kami, které provedly prostná s cviky kroků (pod vedením cvičitelky H. Klausovy). Cvičení pěkně sestavené, logický postup správně zachován od počátku až do konce — provedení staršími děvčátky pěkné — ale ty maličké svými po- kusy prozrazovaly, že doobá složitá cvičení, t. j. cviky paží, nohou i trupu jest nad jejich duševní schopnosti. Zmínuji se o tomto zjevu podrobněji hořeji. Ko-ordinace tak útlého děcka není ani při sebe pečlivější výchově tělesné tak vy- vinuta, aby mohlo správně osvojiti si cviky složitě. Dnes cvičitel musí býti nejen fyziologem, ale do jisté míry i psy- chologem. Malí žáci provedli prostná (vedoucí br. Paul), kterým nutno učiniti tutěž výtku — a nebude jinak, pokud budeme zachovávat pravidlo, dle něhož cvičenci věku nej- útlějšího cvičiti musí se žáky staršími. Větší žáčky, opět vedené evi. H. Klausovou, provedly cvičení kůžely střídavě s cviky kroků. Již nástup prozradil obratné vedení a pečlivý dozor nad držením těla a chůzí. Gratuluji zcela srdece. Cvi- čení vynikalo pěknými sestavami i provedením.—Větší žáci (br. Paul) cvičili též kůžely, při nichž opět cviky prostné střídaly se s kruhy. Sestavy — zvláště kroužení — byly pěkné a jediné, co bych vytkl, jest, že při takové bohatosti cvičení, jaké nám poskytují kůžele, lze jeden cvik s druhým spojovati hladčeji, nežli jak bylo zde. Sokolky provedly cvičení tyčemi, které bylo nejlepším číslem večera. Cvičení předeházela krátká útvarová rej, jejíž sestavení i provedení nutno vzdáti jen zaslouženou chválu. Sokolky pochodovaly svižným, pěkným krokem, nebylo zde onoho obvyklého šou- pání nohama po podlaze, ani nepřehledného nadhazování levé nohy, jak viděti jest v komických operetách neb výprav- ných hrách na divadlech. (A žel, také ještě v některých na- šich tělocvičnách.) A bylo by k přání, aby tak správně po- řadovým cvikům bylo cvičeno všude. I cvičení bylo pěkně sestavené, k němuž Sokolce Klausové nutno gratulovati, jakož i Sokolkám k pěknému provedení.—Při cvičení prost- ných Sokolů ukázalo se opět, jak snahu svědomitých cvi- čenců dovede často mařiti několik jednotlivců, kteří prost- ným patrně nepřikládají valné důležitosti. Program zakon- čen byl cvičením na náradí, hrami a) přebíjená (Sokolové) a b) kapitán (Sokolky). Radil bych, kdykoliv chceme po- dati ukázkou hry, bychom ji zbytečně neprodužovali; bráčům sice při hře čas rychle ubíhá, ale divák, zvláště hru nezna- jící, má-li hru sledovat delší dobu, stěží brání se pocitům nudy a s takovými pocity neměl by z cvičení veřejného ni- kdo odcházeti. Návštěva byla velká a kapelník br. Rubrin- ger veškerá cvičení doprovázel se známou svojí obratností. Mám-li býti spravedlivým, musím projeviti též uznání ny- nější cvičitelce Plz. Sokolek a dívčích tříd, slečně Čejkové, za ochotu, s jakou napomáhala na cvičování veškerá cvičení.

Sl. Klausova totiž, sotva že si byla eviky pro veřejné se-
stavila a s náevikem začala, byla povolána na jiné místo
a sl. Čejkova, která v Plz. Sokole místo její zaujala, s oho-
tou v naevičování svědomitě pokračovala a jest jenom spra-
vedlivo, když za její vzácnou kolegiální ochotu projevim ji
zde jménem ostatních zasloužené díky. Na zdar! ě.

Dr. L. Fisher:

KU VZDĚLÁVACÍ ČINNOSTI NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Na posledním sjezdu Nár. Jed. Sokolské tlumočeno bylo
přání, aby utvořen byl ústřední vzdělávací odbor, jenž by
jaksi udal linii, kterou by se výchovná činnost jednot v N.
J. Sok. združených měla bráti. Přání to je jistě odůvodně-
né. Nebot' člověk, odchován Sokolstvem ve staré vlasti,
musí se pozastaviti, vidí-li, jak málo pozornosti věnuje se
výchově členstva v jednotách amerických. A na tomto po-
znání nezmění pranic, i když obdivovati musíme v závo-
dech získané trofeje v síních sokolských vyvěšené, jež do-
kazují zřejmě, že činnost té neb oné jednoty po stránce pěstění
tělesných cvičení je jinak úctyhodná. Ale, eť-li So-
kolstvo v Čechách, kde přece už domácím vychováním
a pak i ve školách dítěti vštěpuje se uvědomělé cítění české,
povinnost zasáhnouti výchovně v duševní rozvoj svých čle-
nů, pak to platí tím více o Sokole americkém, jenž musí na-
mnoze nahražovati u svých členů nejen výchovu domácí,
která není vždycky ryze česká, ale jenž musí i "opravo-
vati", abych tak řekl, předsudky, jež v duši dítěte česko-
amerického se usazují, a jež čím dále, tím více vzdalují ho
prostředí českého, — a tím i českého cítění vůbec. Jest tedy
na bíledni, že zařazení vzdělávací činnosti v program ame-
rického Sokolství je víc než odůvodněným. Namítne se mi
snad, že stanovy samy už od počátku takovouto činnost vy-
žadují. Pravda. Ale sledujte jen české denníky neb i listy
sokolské, a přesvědčíte se sami, kolik věnečků, kolik zábav,
"akademii" atd. bylo v kruzích sokolských pořádáno za rok
a kolik procent z toho případně na přednášky neb jiné pro-
jevy činnosti vzdělávací. Pravdou je, že činnosti vzdělá-
vací nebylo věnováno té pozornosti, jíž by si plným právem
zasloužila, jakož zůstane faktem, že činnost ta i tam, kde
bylo k ní do jisté míry přihlíženo, — nekonala se systema-
ticky. A to jest chyba, kterou má napravit vzdělávací
odbor, jež Nár. Jed. Sokolská vyvolala v život, a jenž
s chutí pustil se do práce, aby v první řadě připravil celou
řadu přednášek z různých oborů k podzimnímu období, kdy
hodlá, jak doufá, za pomoci všech jednot, zahájit blahodě-
né své působení.

V poslední schůzi Vzděl. Odboru přijat program před-
ložený br. Krásným, jenž nejlépe ukáže pracovní šíři, ve
které se činnost tohoto odboru má pohybovati. Není tedy
od místa, že jej zde uveřejňujeme.

"Vzdělávací činnost jest třeba vésti dvojím směrem:
k vypěstování rozumu a zušlechtnění citu.

Tyto dva směry sokolské výchovy musí se bráti společ-
nou cestou. Výchova duševní dle moderních zásad nesmí
se omeziti na pouhé přednášky a četbu, ale je nutno rozší-
řiti ji i na zušlechtnění citu.

Proto je třeba, aby Sokolstvo věnovalo se v zásadách
vymezených zakladatelem Sokolstva, Drem. Miroslavem Tyr-
šem, také zlidování umění a to hlavně hudbou, upozorněním
na krásu přírody a na díla umělecké hodnoty, at' už z oboru
malířství, sochařství neb stavitelství. Tím je dán v našich
poměrech i program vzdělávacího odboru.

Program ten je:

Pracovati k uskutečnění výchovného hesla Tyršova,
přejatého od starých filosofů: "V zdravém těle zdravý
duch". Program tento možno plniti:

1. Přednáškami

- a) z oboru zdravotní,
 - b) tělesné výchovy,
 - c) krásy tělesné a její pěstění,
 - d) z oboru českých dějin (postupně dle význačných
dob. — Doba pohanská, husitská, českoobrozenská, obrození
národa, dějiny poslední od r. 1848.)
 - e) cyklus přednášek o české literatuře,
 - f) cyklus přednášek o české hudbě,
 - g) o českém malířství a sochařství,
 - h) o českém a slovanském průmyslu uměleckém (vý-
šivky, barvitě stavby vesnické atd.),
 - i) obrázkové přednášky o krásách české vlasti a krajů
slovanských.
 - k) přednášky, jež by obsahem i formou byly určeny
útlé mládeži.

Bylo by si přáti, aby přednášky tyto byly pořádány
i v řeči anglické.

K plnění programu doporučuje se i návštěva výstav, jež
by provázena byla výkladem odborníka; pořádání výstavek
uměleckých, atd.

Je nezbytným zařízením ústřední knihovny sokolské, v níž
vedle moderních děl českých spisovatelů musely by býti:

- 1) technické odborné spisy sokolské a časopisy tě-
lovědné.
- 2) Dějiny národa českého, a to od Dennise, Luetzowa,
Novotného, Palackého, Rezka.
- 3) Knihy o Slovanstvu (Niederle: Slovanstvo).
- 4) Sběrka reprodukcí českých uměleckých děl, jako
Album Alešovo, Knepferovo, Manesovo, Švabinského, Ma-
roldovo a j.

Tot' v krátkosti načrtnuta cesta, jíž má se bráti vý-
chova českého člověka, — tot' cesta, jíž sledovati nutno,
cheeme-li, aby mládež naše, odchovaná školou americkou,
neztrácela se svému češství. Nebot' tím, že jí ukážeme, že
tam daleko ve středu Evropy je malý národ vysoké, svě-
rázné kultury, bohatých, slavných dějin, — naučíme ji vá-
žiti si rodné zemi otců, vštípíme jí, ne-li absolutní cítění
české, tož aspoň porozumění a lásku k tomu, co jich otcům
bylo a je drahým. Jen tak můžeme zabrániti zániku živlu
českého v moři americkém, jen tak můžeme si z budoucích
ještě generací vytvořiti kádr, na něž národ náš v dobách
těžkých mohl by spoléhati. Ale tím cheeme dokázati ještě
více. Nám jako Sokolům jde o to, vyplniti z českého živlu
ono smělé lžisvobodářství našeho lidu, jehož svobodomyšl-
nost projevuje se v mnohých případech papouškovánými frá-
zemi, jehož svobodomyšlnost nemá však vážného podkladu
žádného. Tím, že představíme mu před oči tu červenou
nit', jež tak zlodějně vine se dějinami národa našeho, jíž
až k Vratislavovi můžeme sledovati, a jež představuje nám
ten věčně nepřátelský poměr Říma k českému národu, tím,
že historickými fakty doložíme mu, čeho všeho schopen byl
Řím, aby zdeptal vyspělý, inteligentní národ, jenž bestiální
činnosti jeho dovedl vztýčiti hráze, jen tak dovedeme če-
ského člověka k tomu bodu, kdy položí si s Macharem
otázku, v které musí míti dnes jasno každý, kdo chce býti
Čechem poctivým: Je možno, býti člověkem českým a říms-
kým zároveň? — A historie odpoví za něj: NIKOLÍ!

Tyto historické přednášky, systematicky prováděné,
spolu s vysvětlením různých jevů a zákonů přírodních, po-
stávání světů atd. — jsou nejlepším způsobem, jímž nutno
doplňovati vzdělání českého člověka na dráze k výchově
svobodomyšlné.

Vzdělávací odbor požádal celou řadu schopných řečníků,
o nichž předpokládá, že by byli ochotni spolupůsobiti při
krásném tomto díle, spolu je vyzvav, aby udali thema,
o nichž by chtěli přednáseti. Jakmile dojdou odpovědi
Vzděl. odbor sestaví seznam řečníků a jich temat, —
upraví jej tak, aby tematy byl skutečně vyčerpán program

výše uvedený, a tyto seznamy zašlou se pak jednotám, které vybrati si mohou to, o čem předpokládají, že by se hodilo pro jejich poměry. K tomu cíli je ovšem třeba, aby jednoty snahy ústředního vzdělávacího odboru v pravdě podporovaly, — je tedy nutno, aby všude tam, kde dosud vzděl. odboru při jednotách nestává, takové odbory byly utvořeny, tam pak, kde vzděl. odbor sice trvá, ale činnosti své náležitě neprojevoval, třeba, aby konečně probudil ze své sladké drimoty, a pracoval poctivě ku zdatu své jednoty. Nebot' základním požadavkem systematické práce, a práce ta musí býti systematickou, chceme-li dojítí výsledku, — je důkladná organizace vzděl. odborů různých jednot, které by vešly ve styk s ústředím, a tak napomáhaly k tomu, by snaha naše pronikla co nejdále.

Ústřední vzdělávací odbor pracuje zároveň na seznamu takových knih českých autorů, které by měly býti v každé knihovně sokolské, tak aby krajané a dorost náš seznámili se mohl s poklady literatury české, a odvrátiti se od knih, které nejen nevzdělávají ani nepovznášejí, ale které dokonce kazí i dobrý vkus.

Totéž platí i o divadelních hrách. Bude sestaven seznam dobrých her českých autorů, které mohou se předvésti i v skrovných poměrech našich jednot, a jež přece mile mohou působiti. Jak tato snaha je oprávněna, přesvědčují nás "repertoiry" divadel — i sokolskými dramatickými odbory řízených.

Je-li vzdělávací činnost mezi krajany v Americe žádoucí, pak provádění její připadá v první řadě organizacím sokolským. Nevykonalo-li se v minulosti tolik, jak by se očekávalo, není tím ještě řečeno, že by tento pohodlný stav setrvačně měl trvati dále. Ústřední vzděl. odbor Nár. Jed. Sokolské počítá s porozuměním všech jednot v tomto směru, a očekává se, že jednoty svorně a v pravdě bratrsky budou pracovati s ním na uskutečnění krásného toho plánu.

Podrobnosti další budou sděleny jednotám písemně, dotazy a event. návrhy bud' teč zaslány ústřednímu vzděl. odboru Nár. Jed. Sokolské, k rukou jednatele br. Jos. Krásného, 3035 W. 19th St., Chicago, Ill.

JUBILEJNÍ HUSŮV DŮM.

Zpráva z Výboru pro postavení Jubilejního Husova Domu.

Odvažujeme se mnoho, když již nyní přistupujeme k zahájení stavby Jubilejního Husova Domu. Máme sice stavební pozemek, ale to je také skoro vše, co na hotovosti stojí nám v této chvíli k dispozici. Z některých osad a od některých i chicagských spolků máme sice oznámení, že mají pro Jubilejní Husův Dům založeny své fondy, jež odvedou, jakmile se stavbou bude započato, ale ani přibližně nelze nám odhadnouti celkovou výši obnosů těch. A přece odhodlali jsme se bezodkladně k stavbě přikročení. Nečiníme tak z lehkomyšlnosti, ale po zralé úvaze, že je to povinností a etí české svobodomyšlné Ameriky.

Pětistileté výročí upálení Mistra Jana nesmí minouti, aniž by svobodomyšlní Čechové američtí vykonali dílo ceny aspoň poněkud přiměřené světovému významu českého jubilea. Naši ve vlasti mají ruce spoutány a tak přešla plně na nás, jako na nejsilnější a nejpokročilejší větev, povinnost, ku které se chystal celý národ. A právě okolnost, že stojíme přede dveřmi konferenční síně, v níž za nedlouho bude rozhodováno o osudech evropských národů, vyžaduje, aby také z české strany nebylo nic omeškáno, co by mohlo povznést národ náš v očích ciziny. Nikdo nemůže pochybovati, že přispějeme k tomu, když hlasem, jenž musí býti slyšán, zvoláme do světa:

"Ten Hus, jehož rekovné oběti na hranici všichni vzpomínáte a v němž právem vidíte mezník nové doby, je náš, je český člověk — náš český národ dal jej světu, dal jej lidstvu!"

Toho nedoceříme pouhými oslavami, ni řečmi, ni spisy. Jinaký již dojem na nejširší veřejnost učiní, když v tom světovém, mezinárodním Chicagu stavěti budou Čechové památní budovu ku etí toho, jež právě s obdivem a díkem vzpomíná celý vzdělaný svět. Připomenuto tím bude, že oslavenec ten je synem českého národa, z něhož tedy vyšel první popud k reformaci, jež uvolnila ducha a zplodila svobodu. Cena národů měří se dle toho, čím přispěly k vývoji celé lidské společnosti. a její kultury. Zvláštní časovou shodou slaví svět jubileum Kostnického mučedníka za svobodu myšlení právě v době, kdy pod dojmem evropského zápasu odhaduje a zkoumá se cena každého národa. Jak důležitá je tedy, aby svět, oslavující Husa, byl přiveden k tomu, by pozornost věnoval též jeho českému původu. Vše, co může v tom směru pomoci, má v přítomné době cenu velikou, nedozírnou.

Památní jubilejní Husova budova, stavěna Čechy v mnohonárodním Chicagu, nemůže býti přehlédnuta a musí vésti k tomu, že mnohý cizí etitel Husův, jenž na národnost Husovu ani by nevzpomněl, připomene si jeho český původ a neodepře uznání národu, jenž světu dal velikána takového. V době, kdy zkoumá a váží se cena národů, má to význam tím větší.

Již z toho důvodu nesmíme od díla započatého ustoupiti, ni je odložití. —

Žádá toho čest české svobodomyšlné Ameriky, aby oslavu pětistiletého jubilea onoho velikána, k němuž vždy jako ku svému průkopníku se hlásila, neučinila se tak pohodlnou a lacinou, jakou by byla, kdyby zůstalo při pouhých prázdných slavnostech. Opravdovost se měří dle obětavosti. Nuže, nyní je moment, v němž opravdovost i obětavost svobodomyšlných Čechů amerických podrobena jest první velké zkoušce.

Všichni etíme, že třeba je mezi námi práce soustavné, promyšlené a důsledné. K tomu je třeba ústředí, jímž bude Jubilejní Husův Dům. A tak postavením budovy té účtíme památku Husovu nejen snešením hromady cihel, ale tím opravdovým náběhem k zdravějšímu, zásadnějšímu, plodnějšímu veřejnému životu, jenž přýštiti má z domu Husova.

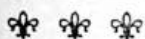
Zdá se nám, že není ani možno, aby důležitost podniků toho nebyla pochopena. Věříme, že pochopení nalezne a tím naleznou se též prostředky, jež umožní, aby rychle stavba mohla pokračovati.

Máme v Chicagu samotném na tisíce našich svobodomyšlných lidí, jež neobtěžovali jsme, dokud podnik byl v plénkách; ale nyní, kdy se stavbou počínáme, přistoupíme k nim s žádostí, by konali svou povinnost k věci svobodomyšlné, k níž po celý věk se hlásí. Bude to poprvé, co žádána bude od nich pro svobodomyšlnost obět, jakou přináší katoličtí jejich sousedé pro svou víru stále. Nemůže ani jinak býti, než že výsledek všeobecné té sbírky v Chicagu bude značný.

Po venokvě, jenž sám již hned zpočátku přihlásil se v míře potěšitelné, jmenovala nyní Svobodná Obec v 350 osadách místní důvěrníky, kteří převzali záslužný úkol postarati se o to, aby osadě jejich mezi budovateli Jubilejního Husova Domu zajištěno bylo místo čestné.

Na naše svobodomyšlné spolky rovněž smíme spoléhati a to tím více, že sjezdy nejsilnějších Podpůrných Jednot doporučily svým řádům, ložím a dvorům podnik ten k největší podpoře. Ostatně vědí spolky ty, že přítomné poměry nezůstaly a nezůstanou bez vlivu na proud přístěhovalecký a že tím více musí pečovati o to, aby zachránily pro sebe zdejší nová pokolení, o jejichž národní a svobodomyšlnou výchovu pečovati, bude jedním z nejpřednějších úkolů Husova Domu.

(Dokončení).

DOPISY.

St. Paul, Minn., 20. února 1915.

Ze St. Paul, Minn., dopis v Sokole Americkém bývá málo kdy, ale lépe někdy dopis než nikdy — Myslím však, že u nás mnoho je těch, co sobě stěžují, ale málo těch, co ruku k práci přikládají a látky ku psaní dost a dost. Proto do toho! Jsme před prvním státním sletem sokolským v St. Paul, Minn., jenž spojen bude s oslavou Jana Husa, kterou pořádají všechny české svobodomyšlné spolky dne 11. července 1915. Slet sokolský ve spojení s touto oslavou Jana Husa, bude jistě dnem, který obec St. Paulská dlouho bude chovat v paměti. Bratři! Není daleko doba, kdy tisknouti budeme pravice bratrů Sokolů z celého státu Minnesota a snad i odjinud. Cvičte se tedy pilně, abyste veřejnosti mohli ukázati, jak zachovávat odkaz Tyršův. Věřím, že každý z vás zajisté se těší na 11. července, jak zase jednou budeme se moci ukázati veřejnosti s našim dorostem, s našimi dětmi naší svobodomyšlné české školy a všemi, kdo s námi cítí, pod jedním praporem, pod praporem kázně sokolské. Na vás, bratři, je, abyste přiložili nyní každý ruku k práci; pracujme předem tak, aby den 11. července nás našel připravené s prací vykonanou, se sokolským: „Ku předu, zpátky ni krok!“ — Dne 13. února jsme zde odbývali šibřinky pod názvem „Letem českým světem“, jež se po stránce morální i finanční úplně vydařily. Krásný skutečně pohled působily v rušném tanečním reji pestré česko-slovanské kroje, také výzdoba místnosti úplně se zamlouvala, a což u „Fleků“, tam hodiny ubíhaly, atd. — Všechna chvála zábavnímu výboru, nešetřil práci a tak se dodělal úspěchu.

Anton Trojan.

Granger, Texas, 12. března 1915.

V únorovém čísle našeho Sokola Amerického upoutal moji pozornost článek „Otázka výchovy cvičitelů“ od jednoho nejlepšího česko-amerického odborníka, br. Jos. Čermáka, který velmi pěkně luští tuto pro Sokolstvo veledůležitou otázku. V závěrku usuzuje, že za nynějších poměrů bylo by nejlépe vydržovati společného cvičitele. S tím nelze jinak než souhlasiti.

Nár. Jed. Sokolská má nedávné zkušenosti se společným cvičitelem v župě jižní, který tu působil asi 1½ roku. Bylo to v začátcích sokolské myšlenky v Texasu, kde nejméně dalo se očekávati, že jednoty sokolské se udrží, neboť byly tu překážky síly nikdy netušené. A přece dosáhlo se pěkných (až ne trvalých) výsledků! Než dobrý, odborně vzdělaný cvičitel a nadšený sokolský pracovník byl by dočítal **trvalých výsledků**. V tomto případě společný cvičitel nevštěpoval evičeneům názvosloví. Měl jsem příležitost nejdnou se přesvědčiti, že evičeneec vykonal na hrazdě velpřemýk, ale nevěděl, co je to podpor nebo nadhmat...

V Texasu je nyní asi 7 jednot sokolských a asi 3 jsou tak napolo činné, ostatní sni spánkem spravedlivých. Jest třeba do těchto jednot vnést nový život, aby v tělocvičnách zavládl ruch, aby se zachránilo, co se zachrániti dá. Výk. Výbor N. J. S. by měl — možno-li — vyslati společného cvičitele do Texasu. Nestane-li se tak, rozejdou se letos další 2—3 jednoty a těm zbývajícím nedostalo by se tím mravního povzbuzení. Jestliže Texas bude míti společného cvičitele, získá se jednot sokolská ve West, Tex., čítající asi 60 členů, pod prapor N. J. S. a jsem jist, že nové jednoty povstanou. S obnovenou činností v našich sborech vzpruží se ovšem také „Orlíci“, jichž je tu slušný „krděl“, ale to na váhu nepadá. Dnes je tu půda pro Sokola daleko lepší než před pěti lety, protože myšlenka sokolská nebudí již

v širších vrstvách lidových posměch a antipathii. Zasluhou pokrokového tisku nabyl Sokol i v Texasu poznání.

Br. Jos. Buñata, starosta Župy Jižní, který zná poměry v Texasu a jest v písemním styku s některými sokolskými činovníky v Texasu, měl by podati v Sokole Americkém své dobrozdání, kterak by bylo lze uvést jednoty v činnost. Nuže, bratře Buñato?

Na zdar!

Ben Hatka.

New York, N. Y., 19. března 1915.

Příjem a vydání Těl. Jed. Sokol v New Yorku, N. Y., za rok 1914.

Příjem: Členská pokladna (u sboru řiditelů) \$7640.71, hotovost z roku 1913 \$874.00, členské poplatky \$4900.60, vstupné od nových členů \$50.00, od žáků \$174.05, od žáků v Astoria \$32.60, od čekanců \$50.35, od čekanců v Astoria \$29.20, ze zábav, divadel, oper a jiných \$922.70, od manželék a příznivců Sokolů \$100.00, různý příjem \$816.34, od sboru řiditelů \$1584.30 — úhrnem \$17.174.85.

Vydání: Uloženo na Bank of Europe (fond ku oslavě 50letého trvání) \$400.00, vyplaceno na úmrtí \$650.00, podpora v nemoci \$1004.88, **služné:** starosta \$50.00, pokladník \$40.00, účetní \$150.00, protokolní tajemník \$20.00, dozorce \$20.00, náčelník \$120.00, cvičitel v Astoria \$156.00, tři cvičitelové žáků \$360.00, cvičitel dorostu \$120.00, cvičitelové družstev \$239.30, výběři dorostu a žáků \$25.00, hospodářský \$120.00, hospodářský správce v Astoria za rok 1913 \$5.00, hospodářský správce v Astoria za rok 1914 \$5.00, mimořádné služné (evič. žáků) \$60.00, cvičitel zpěvu \$350.00, řiditel a režisér Dram. sboru \$64.00, finanční výbor \$60.00, cvičitel trubců a bubeníků \$8.00; Národní Jednotě Sokolské členský poplatek za rok 1914 \$648.26, Východní Župě N. J. S. členský poplatek za rok 1913 \$52.70, Am. Athletic Union členský poplatek za rok 1914 \$7.50, obeslání závodů N. J. S. v Omaha, Neb., \$1584.30, Čes. Am. Výbor pro osamostatnění a podporu českého národa \$200.00, dary a různé \$770.25, tělocvičné a vzdělávací účely \$399.70, tisk, poštovné a různé \$267.97, uloženo u sboru řiditelů \$800.00, půjčky různým odborům \$104.00 — úhrnem \$8861.86 — uloženo u sboru řiditelů \$7640.71 — úhrnné vydání \$16.502.57.

Úhrnný příjem za rok 1914 \$17.174.85, úhrnné vydání za rok 1914 \$16.502.57; u pokladníka na rok 1915 \$672.28.

T. J. Sokol v New Yorku čítala dne 1. ledna 1914 525 členů, nově přijatých do 31. prosince 1914 30 členů, úhrnem 555 členů.

Odstouplo 12 členů, zemřelo 7 členů, pro neplacení vyloučeno 9 členů — úhrnem 28 členů.

Dne 31. prosince 1914 čítala T. J. Sokol v New Yorku 527 členů: přispívajících 43 čl., činných 484 čl., úhrnem 527 členů, z nichž jsou: zakládající a zároveň čestný 1 člen, před 30 lety 25 členů, přes 20 let 165 členů.

T. J. S. v N. Y. věnovala Výboru pro osamostatnění a podporu českého národa z pokladny: \$200.00, výtěžek z divadelního představení Na oltář Vlasti \$106.00, členové bydlící v Astoria sebrali mezi sebou \$115.00; celkem odevzdáno Výboru pro osamostatnění a podporu českého národa \$421.00.

Boh. Souček, t. č. účetní,
429 E. 69. St., New York, N. Y.

Cedar Rapids, Ia., dne 21. března 1915.

Zajisté, že asi někteří z našich bratří si myslí, co se stalo, že nově zvolený technický dopisovatel nenechává o solě vědět. Musím se přiznati, že jsem skutečně odkládal psáti den ode dne, ne snad proto, že bych byl nedbalým, nebo že bych nechtěl psát abych snad někomu neublížil, ale mám k tomu své příčiny. Za jedno byl jsem velmi zaměstnán v mém povolání a za druhé nerad píši, když není o čem psát. Čl. jsem psáti do minulého čísla, ale nějak jsem si to plet

s kalendářem, až bylo pozdě a proto jsem si dnes umínil, že budu psát děj se co děj a učiním tak zadost své povinnosti, abych nebyl třeba od některých bratrů upomenut.

Život a ruch v naší tělocvičně se začíná zas trochu rozvíjet — však je již na čase neb v posledních měsících to bylo nijaké. Co bylo toho příčinou? Snad to, že jsme se nepřipravovali na žádné veřejné vystoupení? Věřím, že kdo bře pravý zájem o cvičení, má chodit cvičit pravidelně i tenkrát když se nepřipravujeme na nějaké vystoupení. Každý cvičenec má vědět, že necvičí jen proto, aby se občas ukázal před veřejností, ale že cvičí na prvním místě pro sebe samého, ve svůj vlastní prospěch a ve prospěch svého zdraví. Ale jest vidět, že velké procento našich cvičenců to ještě nepochopilo a bude to trvat ještě dlouhý čas, než to do nich vtípíme a pak teprve budou bráti větší zájem o práci v tělocvičně.

Jak známo, zvolili jsme si náčelníkem br. Jana Novotného. Jelikož jest mezi námi poměrně krátký čas, bylo to některým bratrům divné, že Cvič. sbor doporučil Jednotě br. Novotného za náčelníka. Nebylo se čemu diviti, neb velká část našich bratrů, br. Novotného ani neznala a proto ta pochybnost.

Cv. sbor ale věděl co činí, neb viděl v br. Novotném schopného a snaživého náčelníka, který dokázal, že práce v tělocvičně jest jeho život a tu práci skutečně koná poctivě a s radostí tak, že naň může býti Jednota hrda. Jak se říká, každý má své zvláštní vlohy a svou zvláštní soustavu k vedení tělocvičny. Tak jest tomu i u br. Novotného, který zavedl u nás to co jsme potřebovali a čeho by si měli náčelníci a cvičitelé jiných Jednot povšimnouti. Br. Novotný zavedl u nás tak zvaný domácí cvičební kurs, který se potkal s dobrým úspěchem. V tomto kursu dostanou cvičenci začátky tělocviku, které jsou tak postrádány v našich řadách. Cvičenci se učí jak ten neb onen prvek se pojmenuje, tak že sami pak mohou si skládati výkony a snáze též chápou, když stojí v družstvu a slyší cvičitele výkony jmenovat. Zároveň lehčeji a snadněji provedou každý výkon, když sami si jej mohou v hlavě urovnati a si jej zapamatovati. Potom také je snadno vybrati z takových bratrů dosti schopných do Cv. sboru, poněvadž znají začátky a ve Cv. sboru se pak zdokonalují tak, že mohou časem býti vedoucími družstev.

Ještě jedna věc vešla u nás v platnost a to jsou přednášky pořádané Cv. sborem. Přednášky jsou pořádaný jednou měsíčně a vždy přednáší jiný člen cv. sborů až se všichni vystřídají. Tímto způsobem se též dostane cvičencům jakéhosi poučení. Je velké množství cvičenců nejen u nás, ale i u jiných jednot, že ani neví proč vlastně chodí cvičit a nemají toho nejmenšího ponětí, co Sokolství jest. Nemůžeme jim zazlívati, že to neví, nikdo jim to nefekne a proto je na nás, abychom je to učili a vštěpovali do nich to, co Tyrš hlásal. A proto považují přednášky za tu nejlepší cestu k poučování naší mládeže. Do přednášek máme pozvati i dorost a i ty, kteří mezi námi ještě nejsou, třeba, že by rádi k nám se připojili, ale neví jak by se k nám dostali a proto tímto způsobem jim máme vyjítí vstříc a dáti jim na jevo, že si jich skutečně přejeme, aby se k nám připojili a pracovali s námi společně pro zvelebení myšlenky sokolské. Není třeba, aby bratr, na kterého případně přednáška, se omezoval jen na jediný obor, ale má se přednášet tak, aby celá česká větev v tom byla zahrnuta. Také upozorňuji, aby br. řečník nastudoval nějakou zvláštní řeč, ale docela obyčejnou mluvou přednášet, takovou jakou užíváme v obyčejném životě a zajisté to bude mít větší užitek, než nějaká učená přednáška, které by žádný nerozuměl.

Cv. sbor pod vedením br. náčelníka Jana Novotného koná horlivé přípravy k veřejnému cvičení, tak že jsou dobré vyhlídky, že zase jednou vystoupíme v plné síle a v plném počtu. Jest vidět, že rok od roku je naše práce víc a víc uznávána jak u zdejších Čechů tak i u jiných národovců. To

bud' naší posilou a proto bratří i vy sestry chutě do práce a ukažme i tentokráte, že jsme čili a neochabujeme.

Před veřejným cvičením bude pořádati cv. sbor závody mezi cvičicím členstvem. Závodů se účastní 3 družstva a zavedou se bude na všem nářadí. Ceny budou určeny v podobě diplomů pro 3 nejlepší závodníky v každém družstvu, ostatním se dostane vysvědčení. Tak pozor bratří, kteří jste si jisti, že zvítězíte, abyste nebyli překonáni druhými, neb jest Vás několik, že nebude velký rozdíl mezi Vámi.

Takové místní závody jsou prospěšné a doporučuji, aby se konali jednou za rok v každé jednotě. Za jedno jest to dobrá příprava na veřejné a za druhé získá se více života a ruchu v tělocvičně a zaměstnává se tím cv. sbor a cvičenci vůbec.

Bylo u nás zvykem, když jsme něco pořádali, že práce všechna spadala na jednoho neb dva bratry, ale je vidět, že se poměry lepší a práce je rozdělena mezi celý cv. sbor a mohu říci, že každý koná své povinnosti jak nejlépe může. Na př.: Pro veřejné cvičení je třeba složití prostná cvičení a povinné výkony na nářadí. Docela lehká věc, když se rozdělí práce mezi celý cv. sbor a prospěšná pro ty, kteří nejsou tak schopní, ale když se jim dá příležitost spíše se něčemu naučí než kdyby jsme ji odstrkovali.

Bratří F. Filip, B. O. Hašek a Rud. Novák se vzdali cv. sborů, který v nich ztrácel pracovníky, jaké je těžko nahraditi.

Cv. sbor, aby dokázal, že si bratří váží, zvolil je za čestné členy cv. sborů. Věřím Vám bratří, že toužíte po odpočinku neb jste pracovali pro nás dlouhá léta a vykonali jste mnoho dobré práce a věřím, že ještě vykonáte, třeba nebyli činnými členy neb Vaše rada nám bude vždy vítána a proto, až Vás bratří, kteří nastoupili Vaše místa ve cv. sboru budou žádati o radu, neodvrat' se od nich. Do cv. sboru byli přijati br. Jos. Chmelíček, Fr. Štefl a Fr. Víšek, vesměs to mladí bratří, kteří ale dokázali, že cítí s myšlenkou sokolskou, a že cvičení jest jim nade vše. Zejména v posledním čase učinili značné pokroky, tak že z nich budou dobří borci.

Dne 28. ledna vyjelo si naše I. družstvo do Monticello, kamž byli pozváni tamnější městskou radou, aby ukázali jakou přednost má Sokolská soustava před jinými. Na ten den byla otevřena městská tělocvična pro školní mládež. Družstvo cvičilo na všem nářadí a to odpoledne i večer při naplněné místnosti. Cvičení se velmi líbilo a Sokolové byli sledováni s velkým napjetím a ku konci pak odměnění bouřlivým potleskem. Před cvičením promluvil k obecnstvu br. F. Filip a vysvětlili jim stručně o sokolské výchově a Sokolství vůbec.

Dlužno podotknouti, že přičiněním Sok. Rud. Langera byla tělocvična zaopatřena nářadím od Sokolské firmy Průchovy z Chicaga. Sokol Langer byl požádán, aby cvičil tamnější dorost a jeho manželka bývalá cvičitelka našich Sokolů dostala pod ochranu žactvo. Přejem Sokolským manželům, kteří povedou tamnější tělocvičnu s ryze Sokolskou soustavou, aby měli dobrých úspěchů ve svém obětování.

Dne 28. února požádal cv. sbor jako každoročně dětské Šibřinky. Tentokráte se ale může říci, že byly jedny z nejzdařilejších, tak že cvičitel žactva br. Jirásek mohl býti úplně spokojen. Bylo vidět na těch malých jak se dovedou mezi sebou nenuceně baviti, tak že by si mohli ti starší vzít příklad. Bylo skutečně milo se dívat na ty masky a mohu říci, že některé byly podařené. Též ceny se udílely nejlepším maskám, ale br. Jirásek se postaral o to, aby se na každého dostalo a proto objednal dosti věcí, že byli všichni podarováni a šťastní. Přejem si, aby br. Jirásek si udržel lásku těch našich dětí tak, aby se dodělal stejných úspěchů jako jeho předchůdce br. B. O. Hašek, který pro žactvo žil a byl od nich velmi oblíben.

Těž se chce zmíniti, že se utvořil technický odbor Župy Střední, do kterého byli zvoleni bratří: B. O. Hašek náčelník

Župní, F. Jirásek 1. podn., F. Štěpánek z Milwaukee II. podn., Jan Novotný náčelník Těl. Jed. Tyrš ze Cedar Rapids, F. Šnajberk náčelník jednoty Vrehlický z Marshalltown, F. Filip ze Cedar Rapids a Jar. Němec Cedar Rapids. Odbor po schválení Výkonného Výboru počne pracovat a podávat zprávy o svém působení.

Nechci se déle rozepisovati, jelikož jest to můj první dopis a proto končím s naším heslem, Na zdar!

Jaroslav Němec.

Detroit, Mich., 24. března 1915.

Od otevření našeho Národního Domu v prosinci jsme pořádku v té největší činnosti, neb jsme uvalili na sebe úkol nadobyčejný a žel, jest málo těch, kteří myslí opravdu prospěti hřívnou svojí. Mnoho a mnoho dalo by se vytknouti mnohým "také" bratrům, kteří pochopení pro povinnost, kterou na sebe dobrovolně vzali, stavše se členy Sokola, vůbec snad postrádají. Někteří pracují s horlivostí, když vidí v práci té svůj vlastní prospěch a nezdaří-li se, hledí celku co nejvíce škodit. Ale dosti o tom, neb takové tmavé stíny najdeme všude.

Za to musí ti, kteří povinností svých si vědomi jsou, semknutě hleděti k tomu, by dobré snahy pracovníků chráněny byly, a co nejhlavnějšího, vypěstovati v naší drobotině síly upřímné. To budiž nyní jednou z předních povinností našich, neb oni budou jediný pramen, z kteréhož příští členstvo sbory naše čerpají budou. Dnes více jak jindy jest povinností každé jednoty hleděti k tomu, by dítko každého bratra, člena, do školy tělocvičné a české svobodomyšlné pravidelně posíláno bylo. Cělým právem doznati musím, že naši evičitelé dítek pracují všemožným způsobem ku prospěchu, zdraví svých svěřenců. Na vánoční svátky měly naše dítky své veřejné, kteréž pěkné bylo, žel, že slabě od starších navštíveno. Po skončení evičení všechny dítky pohostěny byly. Hostinu jim vystrojily naše Sokolky za vedení starších pracovnic a br. evičitelů, čímž způsobena radost ohromná, a radost a potěšení z každé tvářičky zářily. A 14. března uspořádal evičitelský sbor maskarní dětský ples, který se skvěle vydařil; bylo přítomno asi 150 dětských masek a musím doznati, že masky byly vesměs krásné, mnohé z nich nádherné. Zmínku zasluhuje malý Vimr v kroji Sokola s pokladničkou vybíral na ubohé trpící sirotky v Čechách; vybral \$1.00, což odevzdáno na patřičné místo. Bylo viděti, jak matinky své miláčky vystrojily, byla to skutečně jedna radost a veselí všude. Nejlepší masky byly vybrány (asi 10) a na jevišti představeny a pak postaveny v čelo průvodu ubírajícího se k tabuli s zákusky, kterýmiž o 9. hod. šibřinky zakončeny po 4hodinném trvání. A spokojenost každý dozná. Těšíme se již na příští rok, neb jsem slyšel a též to vyzradím, neb žádnou tajnost nemám, že příští dětský maskarní ples musí býti skvostným a dítkám připravena bude bohatá hostina. Jen více ušlechtilých počinů pro dítky, tot' osvězením pro každého staršího pozorovatele...

Náš "Jos. Kajetán Tyl" sehrál v únoru veselohru "On a jeho sestra," každému jak kus, tak souhra se zamlouvaly. Příští neděli předvedou nám "Ona něco ví" a na zakončení sezony "Lumpáci vagabundus".

Zábavní výbor pracuje pilně, však veškerá práce vždy leží po většině jen na některých bratrech. Maskarní ples byl jeden z největších a vydařil se skvěle. Pohyblivé obrazy, řízené br. R. Feitlem, an odborníkem jest a nad to pracovníkem pilným a spolehlivým, se zamlouvají. Měli jsme zde Omažské, bylo však viděti, že fotografováno bylo někým, kdo o počínu takovém mnoho neví; za to VI. slet se nadmíru zamlouval, že opakován byl, při čemž asi 15 úředníků města přítomno bylo, a ti se divili, že něco takového uspořádati se může. — Na začátku května zábavní výbor uspořádati hodlá pěkný ples; výzdoba místnosti bude nád-

herná, samá prý palma a zeleň, k čemuž prý se hodí výtečně bílé obleky dam, modré kroje bratří a salonní obleky pánů.

Výpomocný výbor ve prospěch válkou postižené naší vlasti pořádal ve prospěch účelu toho koncert, návštěva byla však slabá, a nebyti bratří Srbů a Černohorců, bylo by se prodělalo. Ve 3 hod., na kdy začátek určen, v sále bylo i s výbory asi 30 osob, později bylo početně více, však na Detroit smutná ukázka zájmu pro věc samou v této době, kdy povinnost konati práci a nikoliv jen mluvit. Prof. J. J. Zmrhal z Chicaga promluvil k přítomným od srdce k srdci. Zůstane alespoň ozvěna jeho slov v srdcích těch, co přítomni byli? —

A nyní, co hlavního pro nás. Na velikonoce máme veřejné evičení, ale jak dopadne, nevím. Co se týče dítek, jsem přesvědčen, že jistě dobře, ale se Sokoly výpadá to bledě. Možná, že až budou nějaké závody přede dveřma, že někteří bratří začnou evičiti, však nyní toho "nepotřebují", neb někteří si myslí, když evičí, že tím prokazují službu jednotě, že to není pro jejich vlastní prospěch, a dle toho by si přáli (!) jednati. Kázeň v tělocvičně jest dobrovolná a kdo uposlechnouti neumí, ten nikdy nikde neprospěje a jest lépe, zůstane-li stranou. Ano, potřebujeme zde mladé síly, které lnou k práci tělocvičné. Jsme zde v Detroitu jaksi zastrčení, že žádní mladí bratři nepřijdou k nám, ač poměry životní jsou zde výhodnější než v jiných městech, obzvláště co se strojníctví týče.

Otázka hlavního kursu N. J. S. byla odevzdána evičitelskému sboru, by v příští na to schůzi, v lednu, podal jednotě svůj úsudek. Uznáváno, že kursu toho jest nutně zapotřebí, a po dlouhém rozhovoru evičitelský sbor jednotě doporučil, by jednota naše podala návrh, by v této době upuštěno bylo od kursu hlavního a obnos potřebný k financování kursu, by věnován byl výboru, který pracuje ve prospěch samostatnosti Čech; ve schůzi jednoty usneseno pak, by doporučeno bylo hlavní kurs odložit na pozdější dobu, pro co též důvody jsou.

Toto jest Husův rok. Máme zde výbor všech spolků na pořádání slavnosti Husovy — prý 2 roky, a výbor ten stále pilně — sní; doposud žádný ničeho neví a čas letí.

Na zdar!

Karel Jirásek.

Bridgeport, Ohio, 25. března 1915.

Kvitování příspěvků pro stávkou postižené členy Těl. Jed. Sokol Lev":—Těl. Jed. Sokol, Westfield, Mass., \$4.00; T. J. Sokol, E. Islip, N. Y., \$2.00; Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk, \$5.00; T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Neb., \$10.50; T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., \$6.70; T. J. Sokol, Crete, Neb., \$1.75; Sokol Lorain, Lorain, O., \$3.25; T. J. S. Říp, \$5.00; T. J. S. Berwyn, \$5.00; T. J. S. Oakland, Cal., \$5.00; T. J. S. Omaha \$10.00; Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb., \$2.00; T. J. S. Hopkins, Minn., \$3.25; Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City \$2.30; T. J. S. Rozvoj, Chicago, \$1.00; T. J. S. J. A. Komenský, Guy, Texas, \$1.00; Česko-Americká Jednota "Sokol", St. Paul, Minn., \$2.00; Těl. Sbor Paní a Dívek v Little Ferry, N. J., \$2.00; Těl. Jed. Sokol Schuyler, Schuyler, Neb., \$2.00.—Úhrnem v tomto čísle \$73.75.

Všem jednotám a sborům vzdáváme upřímné díky za pomoc nám v tak těžké době poskytnutou. Na zdar!

Za Těl. Jed. Sokol "Lev"

Joseph Dvořák, starosta; Joseph Nový II., taj.

Chicago, Ill., 30. března 1915.

Jelikož v únorovém čísle br. pořadatel si nařikal na nedostatek místa, tak jsem jej nechtěl obtěžovat, avšak když vyšlo březnové číslo zvětšené, myslím, že bude zase místa dosti. Pročež podám zprávu z naší jednoty.

Práce v tělocvičně jest dosti, neb jest před veřejným vystoupením, které bude pořádáno dne 4. dubna t. r. Člen-

stvo a žáci vystoupí pod vedením evič. br. Paula, Sokolky a žačky pod vedením evičitelky sok. K. Klausové, kteráž toho večera se rozloučí se svými evičenkami, neb, jak již bylo v S. A. oznámeno, obdržela místo v jednom veřejném parku; na její místo jsme získali slečnu Čejkovou, deeru bývalého člena našeho J. Čejky. Jelikož jest odchovankou stejného ústavu, jak sok. H. Klausova, doufáme, že jsme v ní získali dobrou sílu pro náš damský odbor a žačky. Sok. Klausové vyslovujeme dík za práci pro náš sbor vykonanou a přejeme jí mnoho zdaru na jejím novém působišti.

Letošní sezona na závodističích dopadla pro Plz. Sokol výtečně. Naši byli zastoupeni v závodech křížkování, pořádaných Mezinárodní Uníí (I. G. U.). Výsledek byl skvělý. Čekanci obdrželi 1. cenu četovou, jako jednotlivci obdrželi následující ceny: ve váze 115 liber C. Hojda 2. cenu; ve váze 125 liber H. Churaň 1. cenu a v stejné váze B. Libduška 2. cenu; v těžší váze S. Cába 1. cenu, H. Svoboda 2. cenu, F. Hanus 3. cenu. Členové obdrželi ve váze 115 liber F. Kapoun 3. cenu; 135 liber R. Kasalecký 3. cenu a A. Fořt 1. cenu. Řiditelem těchto závodů byl zástupce našeho sboru br. Jan Němec, druhým zástupcem jest A. Fořt. Jak vidět, vykonali hoši dobrou práci, jen kdyby též v naší tělocvičně setrvali. Jak většinou bývá, po odbytých zápasech se tělocvičny vzdalují, až do otevření plovárny, pak jsou pravidelnými zase. Náš starosta br. J. Dvořák "si vylít" a jako pravý Sokol "prolít" hezký kus Ameriky, prý asi 10.000 mil a jelikož již jest zase mezi námi, tudíž se těšíme na to, až začne vypravovat své dojmy, a bude prý jich moc.

Ted' pomalu se zase budeme připravovat na náš tábor. Pověřený výbor činí již přípravy, by při zahájení táboření něčeho nechybělo.

Po přečtení dopisu br. V. Trisky ze St. Louis jsem se zamyslel. Nemyslete, bratři v St. Louis, že byste měli odložit všechno nedorozumění a vstoupit do N. J. S.?

N zdar!

J. Holas.

New York, 31. března.

Nastalo jaro a jím zakončena zimní sezona zábav a divadel. Tak i v jednotě naší, bohužel, ne však s tak pěkným výsledkem, jak léta předešlá. Válka evropská zasáhla i do poměrů zdejších a v našem městě je to obzvlášť velmi pocítováno. S obavami proto hleděl zábavní výbor k výsledku letošních Šibřinek, o něž se přičiňoval, by dopadly, co se uspokojení našich bratří, přátel a příznivců týče, co nejskvěleji. Místnost vybrána tentokrát v blízkosti české čtvrti. Byly pořádány 6. února a návštěva byla nad očekávání pěkná, což jest nejlepším důkazem, jaké velké přízni se naše jednoty těší. Členové a naše milé sestry Sokolky v hromadném počtu 144 provedli při nich zdařilý roj, sestavený a navičiený náčelníkem br. J. Gregorem. Sokolky mimo toho předvedly pěkná, a mohu říci, vzorně provedená prostná, z různých tanečních kroků ladně sestavená a navičiená jich evičitelem br. A. Myslivečkem.

Dozvuky Šibřinek pořádány 27. března v naší Sokolovně, které byly též četně navštíveny. Sborově dostavily se naše vždy obětavé Příznivkyně a Manželky Sokolů. I zde Sokolky provedly jejich pěkné tance, za které odměněny bouřlivým potleskem. Cvičení provedli skupiny na žebříku a bři. Fr. Kříž, B. Fiala a J. Wojtíšek cvičili na hrazdě. Obě zábavy, jež bývají nejlepšími českými zábavami v sezoně, vydařily se i po stránce finanční dosti dobře.

Dramatický sbor sehrál 7. března "Nick Carter". Tímto kusem zakončil sbor tuto sezonu, poněvadž seznal, že letošní divadla se pro velkou nezaměstnanost mezi krajany nevyplácí. Snad na příští sezonu bude lépe a bratři v dramatickém sboru zapsaní budou snad také jeviti větší zájem pro věc.

Pěvecký odbor také již ukončil sezonu a velice skvěle.

Dne 21. března sehrál, a to již po třetí za této sezony, zpěvohru "Taneček panny Márinky" a opět před vyprodaným domem. Pěvecký odbor s naším milým bratrem sbormistrem R. Prušou těmito představeními, kterým věnovali pilnou přípravu, získali nových vavřínů jednotě naší. Mezi návštěvníky při posledním představení byl známý přítel národa českého prof. Wm. Monroe a pp. ruský státní rada S. N. Syromjatnikov, kteří byli vzorným provedením našich ochotníků mile překvapeni.

K letošním závodům v I. M. C. Y. vyslán br. Fr. Kříž, který získal čtvrté ceny za cvičení na hrazdě. Naše Sokolky předvedly při těchto závodech čtyry oddíly tanců při hudbě, dobře sice, ale jaksi ostýchavě. Směšné se tam vyjímalo mezi těmi vybranými závodníky náš jeden cvičenec, který šel "na vlastní pěst" a s ním ti druzí, kdy i při provádění snadných prvků zarazili a nemohli z místa. Měl-li by ten náš cvičenec schopnosti k podobným závodům, jistě by jej jednoty sama vyslala. Snad se domníval, že cvičební úbor nese vinu na nezdaru a proto při závodech A. A. U., jichž se podobně účastnil, vystoupil v cvičebním úboru Turnérů, ale nepochodil lépe. Snad by mu lépe prospělo více cvičit a méně závodit.

K závodům A. A. U. vysláni jednotou bři. Fr. Kříž a B. Fiala. Bratr Fr. Kříž získal čtvrté ceny v "all-around".

V jedné z předešlých schůzí podávána zpráva o stavu jednoty naší, kde jsme slyšeli, že jednoty má přes pět set členů, zábavní výbor, dramatický sbor, pěvecký odbor a co vše každým bylo vykonáno; též předloženy výsledky činnosti naší po stránce tělocvičné. Kde ale zůstal přednáškový výbor, že o něm žádná zmínka nebyla? Což byl jen k vůli tomu zvolen, že tak stojí ve stanovách? Dne stanov je tím míněno, že se má také nějakou činností vykázat. Naše činnost nemá býti pouze tělocvik, tím by se Sokolstvo nedopracovalo takových výsledků, nýbrž vedle tělesného též duševní povznesení našeho lidu na podkladu vlasteneckém, národním na zřeteli musíme míti. V duševní výchově přednáškový výbor zaujímá první místo. Jest ku podivu, že bratři, kteří do tohoto výboru zvoleni byli v červenci roku 1914, dosud ani jednu poradní schůzi neměli. Proč neustanoví si, jak to dělají jiné odbory, určitý rozvrh a počet přednášek přes zimní sezonu, kdy je k tomu nejprůhodnější čas, vždyť není řečeno, že oni sami musí přednášet, oni se mohou o spolehlivého řečníka postarat a jemu thema přednášky udat. Jsme spolkem pokrokovým, co dnes je nám dobré, zítra snažme se zdokonalit, abychom, jak píše Mir. Tyrš: "žádného porovnání s cizinou se nemuseli obávat." Přednáškami a rozhovory značně se povzbuzuje zájem o věc a tříbí se názory. Nyní právě doba dějinných převratů pro náš národ tak důležitých, jak mnoho zajímavých přednášek dalo by se o věci té pořádati. Nebo blíží se Husovy oslavy právě skytají též velký výběr pěkných přednášek. Snad napříště zvolený přednáškový výbor chopí se s větší chutí a lepším porozuměním svojí práce.

Se zájmem sleduje členstvo naše přípravy k velkolepé oslavě Mistra Jana Husa, o jichž postupu zpravuje nás v každé schůzi do slavnostního výboru vyslaný náš delegát starosta br. J. Modr.

Připomínám ještě, že cvičení pořadová pořádají se první neděli každého měsíce a že nás tam má býti ne čtyřicet, ale nejméně stopadesát na tak velkou jednotu, jako je naše, proto ať každý se dostaví. Nemám ovšem na mysli ty naše členy, kteří snad bydlí v Californii nebo jinde na západě, těch se pořadová tak netýkají, ale ti, kteří bydlí pár kroků od tělocvičny, neměli by nikdy scházeti. Také bratři ze cvičitelského sboru by měli čteněji se účastňovat cvičení theoretických, která se pořádají jednou za měsíc pod řízením br. náčelníka. Na zdar!

V. Lipský.

TAKOVÝ PŘÍKLAD BY MĚL KONATI DIVY!

Westfield, Mass.

Bratři Sokolové!

Nás doba tato volá k činům a neštěstí nám drahých k obětím. V chaloupkách našich tam za mořem s obavou v před zírají, co doba nedaleká jim přinese. Slyšíme již teď úpěnlivé prosby hladovělých ze mnoha chudých krajů našich a my nejsme dosud schopni jim pomoci. Za to, co jsme doposud sebrali, mohli bychom těm nejhudším sotva na den chleba koupiti. Čtvrt milionu korun ze dvou pětín povinné a tři pětín dobrovolné sebralo Sokolstvo české pro raněné Černochoce, Srby a Bulhary v nedávné válce balkánské. Zdali pak takové oběti vůči sobě samým schopni jsme? Ano svůj národ, o jehož budoucnosti též se rozhoduje. Necht' peněz sebraných použije česká Amerika buď k ukojení hladu trpících neb k jakémukoliv účelu pro dobro vlasti naší, buďme na dobu onu, jež není daleko, připraveni. Bratři! Ukažme obět'! Ukažme, že dosud cítíme se starou vlastí a naším lidem tam. Počinám sám. Dávám celý svůj týdenní plat \$10.50 k účelům těm. Kdo z Vás totéž učiní? Kdo cítí? Na zdar!

—1—

Ct. br. pořadateli! Myslíš-li, že dobrým by bylo tuto výzvu otisknout, učin tak na místě význačném. Rád dávám, ačkoliv začal jsem teprv teď po čtyřech měsících pracovati. Je to můj výdělek prvního týdne. Vím, že tím něčeho neztrácím a kdyby se nás 1000 našlo, kteří by týden namáhání věnovali drahému našemu lidu v krásné naší vlasti, pomohlo by to. Když jsme doma sbírali pro raněné jižní bratry, pět hodin chodil jsem se sestrou po městě našem a po deseti letech sebrali jsme 56 K. Nesmírně rád tak činím, jenom bych si přál lepších časů pro naše české země. Zdraví Tě

Tvůj dobrý neznámý bratr.

Chicago, Ill., 6. dubna 1915.

Ct. redakce! Když byla uveřejněna výzva ve Svornosti ohledně posílání vaty pro raněné, řekl jsem svým dvěma spolustolovníkům (co chodíme na oběd a večeři) panu V. Cetlovskému a br. Kursehovi, bychom poslali 25 liber. Učinili jsme tak a já poslal ve třech balících poštou na Českou Obec Sokolskou v Praze právě den před posvěcením, t. jest asi 26. listopadu. Zároveň kroužek z kavárny u Mattasa též poslal 25 lb T. J. Sokol Žižkov.

Dnes obdržel jsem dopis od Č. O. S. v Praze, že obdrželi a zároveň že uvědomí žižkovské bratry, že jejich zásilka dojde. Zdali uznáš za vhodné — myslím, že ano — uveřejni. Zdraví Tě bratrsky Tvůj

V. Cipra, 1903 Blue Island ave., City.

Znění dopisu je:

V Praze, dne 4. ledna 1915.

Bratře!

S díky potvrzujeme dnes došlé 2 balíky poštovní, obsahující obvazovou vatu, kterou dle přání Vašeho odevzdali jsme do všech našich sokolských lazaretů v přiměřeném počtu.

Děkujeme Vám, bratři, za Vaši vzácnou pozornost a buďte ujištěni, že dar Váš nás opravdu překvapil, neboť zjevná z něho Vaše opravdová účast se vším, co na tomto poli Česká Obec Sokolská podniká.

Současně sdělili jsme jednotě Sokol v Žižkově, že také obdrží zásilku vaty od Vás.

Zdravíme Vás srdečně v novém roce a přejeme plných a zdárných výsledků veškeré Vaší činnosti. Na zdar!

Starosta: Dr. Scheiner.

Jednatel: _____

Na druhé straně tužkou stojí psáno: "Pamatujte na nás!"

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU
N. J. S. odbyvané dne 29. března 1915.

Schůzi zahájil br. jednatel a oznámil, že br. starosta a náměstek dostaví se později. Za prozatímního starostu zvolen br. Lang. Nepřítomni byli bři: Chmatal, Šlapák, Peeival, Roubal a sestra Sehefflová, a z těchto omluveni: Peeival a Šlapák.

Sokol Chicago oznamuje dopisem zástupce br. W. Oteovského na místo br. Plačka; T. J. Sokol Praha br. Housera na místo br. Širokého a T. J. Sokol Jonáš oznamuje dodatečněho zástupce br. Marešku. Br. proz. starosta uvítal tyto nové zástupce a požádal je, by si zaopatřili záruky do příští schůze.

Čten zápis o pravidelné schůzi V. V., konané dne 27. února, a byl přijat s dodatkem, že nepřítomný v této schůzi br. Dr. Mueller byl omluven.

Župa Severo-Východní oznamuje, že požádala T. J. S. St. Louis v zájmu celku, by si zvolila 3členný výbor, který společně s 3členným výborem Výkonného Výboru by pracoval na opětném připojení se k Národní Jednotě Sokolské. Usneseno odpovědět, že V. V. takový výbor má ze starosty a jednatele a ten, že se doplní jakmile dojde zpráva, že T. J. S. St. Louis s tímto návrhem souhlasí.

Ústřední Výbor Děln. Amer. Sokola činí V. V. pozvání na sjezd, který v květnu pořádati bude a žádá o ustanovení zástupce N. J. S. k této příležitosti, pakli možno. Rozhodnuto požádati Ú. V. Župy Východní, by ustanovil některého člena, který by N. J. S. na tomto sjezdu zastupoval.

Společný Výbor Děln. Am. Sokola a Župy Východní oznamuje, že se dohodl na postupu práce pro projektovaný Svaz a zasílá vypracovaná pravidla a náčrtek stanov pro tento. Usneseno odkázat 3člennému výboru k prozkoumání do příští schůze. Na tento výbor jmenování bři: Vonášek, Haller a Dr. Mueller.

Technický Odbor zasílá dopis, v kterém činí některá doporučení; oznamuje, že se postará o schopné síly učitelské pro župní kursy, pakli župy o to žádají budou a doporučuje, by T. O. byl doplněn br. Paulem. Uzavřeno jmenovati br. Paula členem T. O.

Br. Vonášek oznamuje, že Vzdělávací Odbor jest ustanoven a sestává z následujících bři: Dr. L. Fisher, Dr. A. Mueller, Dr. Jos. Peeival, Dr. Fr. Iška, Otilie Splavcová, Terezie Neváková, Klára Klausová, V. K. Soukup, Karel Krásný a F. C. Layer. Usneseno volbu V. O. schváliti.

Nově ustavený Vzděl. Odbor zasílá program svojí činnosti a pravidla k schválení; dále žádá, by V. V. povolil pro jednatele tohoto odboru plat \$10.00 měsíčně, jelikož bude s tímto úřadem spojeno mnoho práce, hlavně při začátku. Rozhodnuto pravidla odboru schváliti a žádosti, týkající se platu jednatele pro tento odbor, vyhověti.

Ženský Odbor Sokola Rozvoj sděluje den uvedení do N. J. S., zasílá 5 volných lístků k této slavnosti a žádá, by mimo br. Šimana promluvila při této příležitosti i Sokolka Klausová. Jednatel požádán, by se pokusil zmíněnou sestru získati.

T. J. S. Montgomery, Minn., oznamuje den slavnosti uvedení do N. J. S. a žádá o vyslání zástupce V. V. Usneseno vyslati br. jednatele a tomuto hraditi cestovné vydání.

T. J. S. Schuyler, Neb., zasílá příspěvky, čtvrtletní zprávy a omluvu pro opoždění těchto. Omluva přijata.

T. J. S. Slávský činí pozvání V. V. ku slavnosti 25letého trvání. Uzavřeno, by bři. starosta, náměstek a jednatel zastupovali úředně V. V., a zástupci požádání, by dle možnosti se slavnosti účastnili.

Česko-Národní Sdružení žádá o vyslání zástupce do manifestace schůze. Br. starosta pověřen zastupovati V. V. na této schůzi.

Sbor Sokolek Chicago zasílá dopis, v kterém oznamuje přání býti uveden do N. J. S. dne 9. dubna a zve Výkonný Výbor ku slavnosti, pořádané při této příležitosti. Bři. starosta a jednatel pověřeni, by sbor tento úředně uvedli a zástupci vyzváni se účastníti.

T. J. S. Karel Jonáš v Abie, Neb., oznamuje, že vyrovná svoje nedoplatky v čase co nejkratším. Vzato na vědomí.

T. J. S. Oak Park oznamuje dopisem, že nemožno vyslati zástupce do Sdružení na oslavu Husovu, že však miní se oslavy účastníti. Dále tatáž jednota zasílá dopis v záležitosti suspendovaného člena a žádá vysvětlení. Br. jednatel požádán žádané vysvětlení zaslati.

Čten dopis T. J. S. Milwaukee v záležitosti stanov a obsah jeho vzat na vědomí.

Dopis T. J. S. Crete, týkající se poplatků záslužných členů, odkázán jednatelem k zodpovědní.

T. J. S. Ord, Neb., oznamuje, že poslední dobou činnost u jednoty ochabla a žádá o poshovění příspěvků asi na měsíc. Žádosti vyhověno.

V. Hamousek z Buckholts, Tex., oznamuje, že netřeba více zasílati S. A. do zmíněného místa, což se dosud dělo bezplatně, jelikož se tam očekávalo založení Sokola, avšak z úmyslu dle sdělení p. Hamouska sešlo. Usneseno více do Buckholts časopis bezplatně neposílati.

J. Podracký z Glasco, Kas., oznamuje, že založena byla sokolská jednota tamtéž, která má v úmyslu připojit se k N. J. S. Jakmile se pevně ustanoví, a žádá pro tuto jednotu některé pomůcky pro první začátek. Br. jednatel sděluje, že již vyřídil a pokud možno, žádané zaslal.

T. J. S. Bruno, Tex., žádá o poshovění dlužných poplatků na krátký čas. Žádosti vyhověno.

T. J. S. Čten. Záb. Besedy v Portland, Ore., zasílá dopis v záležitosti stvrzení peněz zaslaných pro trpící v Čechách. Odkázáno jednatelem.

Ú. V. Župy Střední zasílá dopis, týkající se pořádání evič. kursu. Obsah dopisu vzat na vědomí.

Fotograf F. Malý z Chicago zasílá nabídku na fotografickou práci pro S. A. Jelikož nedošlo dalších a tato nabídka jest přijatelná, rozhodnuto zadávati všechny fotografické práce pro list tomuto odborníku.

T. J. S. Žizka v Dallas, Tex., zasílá příspěvky, oznamuje, že vzdor nepříznivým poměrům bylo nutno pustiti se do stavby tělocvičny, následkem čehož jednota jest přinucena požádati V. V. o posečkání poplatků na dobu jednoho roku. Usneseno sdělit, že V. V. nemožno vyhověti.

T. J. S. Vrchlický v Marshalltown, Iowa, zasílá čtvrtletní zprávu, příspěvky a žádost o různé tiskopisy. Odkázáno br. jednatelem.

T. J. S. New York žádá záslužní listinu pro br. A. Veselého. Br. jednatel pověřen listinu vystaviti, pakli shledá zmíněného k této oprávněného.

Br. Hatka z Granger, Tex., doporučuje, by V. V. vyslal do Texas schopného společného evičitele, který dle jeho sdělení by nejvíce sokolské věci na jihu prospěl. Odkázáno T. O., by dle vyšetření učinil V. V. doporučení v této záležitosti.

Sokolky Los Angeles zasílají vkladné, oznamují den uvedení do N. J. S. a žádají různé tiskopisy. Br. jednatel oznámil, že potřebné odeslal.

Slovanské Sokolské Sdružení v San Francisco zasílá anglickou žádost o vyslání družstva ku veřejnému evičení na výstavě. Odkázáno T. O.

Br. jednatel oznamuje, že Plzeňský Sokol v Chicago odprodá V. V. několik výtisků knihy Tělocvik od Čermáka.

Výbor na diplomy oznamuje, že provedení diplomů bude zadáno do příští schůze.

Neznámý bratr zasílá dopis a částku \$10.50 pro trpící ve staré vlasti. Rozhodnuto částku tuto odevzdati na pravé místo a dopis uveřejniti.

Výbor na obstarání skříně pro majetek V. V. oznamuje, že jest tato hotova a předkládá účty, které byly povoleny k vyplacení.

Uzavřeno, by zaslán by projev uznání br. Dr. Rudiši Jičínskému a F. Klepalovi za jejich blahodárnou činnost a sebeobětování pro vznešený účel a projev soustrastí rodině zemřelého br. dr. Káry, který tomuto účelu obětoval svůj život.

Br. jednatel podává zprávu za březen:

Příjem za březen:

Župa M. Hodža předpl. na S. A.	\$.75
Helus Jan, Wilson, Kans., těl. knihy	1.76
Sokolky San Francisco, přisp.	1.40
Sokolky San Francisco do fondu sjezd.	2.80
Sokolky Little Ferry, přisp.	2.15
Kučera V., Racine, Wis., Čermákův Těl. \$2.75	
knihy \$1.75	4.50
Benediktine Press, Chicago, Čerm. Těl.	2.50
T. J. S. Žizka, Dallas, Tex., přisp.	16.15
T. J. S. Hawthorne, Ill.	18.95
Loudat Karel, Cleveland, O., knihy	2.27
T. J. S. Fuegner, Long Island, N. Y., přisp.	19.75
Sokolky Los Angeles, Cal., zápisné	2.50
Sokolky Los Angeles, Cal., za přisp. knížky	1.00
Kopecký Fr., Omaha, Neb., za starý roč. S. A. s pošt. .	.35
T. J. S. Newark, N. J., přisp.	17.95
T. J. S. Chicago, Ill. přisp. \$110.80 do fondu sj. 54.20.	165.00
T. J. S. Owatonna, Minn., přisp.	14.15
T. J. S. Praha, Chicago, Ill., přisp.	53.40
Sokolky Vrchlický, Marshalltown, Ia., přisp.	3.40
T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia., přisp.	3.25
Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill., přisp.	55.15
Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill. do f. sjezd.	18.70
Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill. přisp.	56.15
T. J. S. Schuyler, Neb.	14.75
Strunc Fr., Chicago, Ill., předpl. na S. A.	1.00
T. J. S. Čech, Cleveland, O., přisp.	61.50
T. J. S. Blesk, Baltimore, Md.	66.70
Toupal Fr., Ennis, Tex., předpl.	.75
T. J. S. Rozvoj, Chicago, na přisp.	15.00
Úroky z banky	2.30

Úhrnem \$625.98

Čís. poukázky	Vydání.
880 Vonáček T. za redakci březn. čísla	45.00
881 Čermák J. za red. T. H. v S. A. březen.	15.00
882 Národní Tisk. za tisk březn. čísla S. A. 6800 .	
\$225.00, za kolky 35.13, za 3. str. tab. 7.50, za	
8 str. přílohy \$54.37.	322.00
883 Řežny Sash & Door Mill. za skřín	22.00
884 Čapek J. za obarvení	4.00
885 Špaček J. za zavěšování dveří a přidělování	
zámků ku skřín	4.50
886 Čermák J. za jím zaplacené výkresy	2.00
887 The Franklin Co. za stočky pro T. Hlídku	3.50
	418.00

Zbytek v pokladně od min. roku. \$2526.21

Příjem v únoru 297.70

Příjem v březnu 625.98

\$3449.89

Vydání v únoru \$332.64

Vydání v březnu 418.00

750.64

Zbývá za pokladníkem \$2699.25

Vyřídil tyto objednávky: Helus J., Těl. knihy, Podražský Jos., Glascoe, Kans., Deset kapitol, Our Aim etc. Hist. sketch, Šnajberk F., Marshalltown, Ia. čtvrt. zpr. T. J. S. Blesk, Balt. náčel. zpr. Brunswick Jan (pro Děl. Amer. Sokol v Boston, Mass.) různé knihy těl. T. J. S. Los Angeles čtvrt. zpr., T. J. S. v Guy, Tex, list. odstup., T. J. S. Praha, Chicago, ozn. navržených a vyl., Loudat K., Cleveland, O. různé knihy., B. Skramovská pro Sokolky v Marshalltown, čtvrt. zpr. Drassal F. Epištoly Vanička. W. Oswald, slet v Amer., M. Macháček New Prague, Miss. stanovy N. J. S., Růžička Jos., Omaha, Neb. náčel. zpr., Kopecký Fr., Omaha, Neb. roč. S. A. z 1913, Vančura Dallas, Tex. odstup. list., Krista Šestáková 100 přisp. knížek, Alexander K. LaCrosse, Wis. brožury agitací a Epištoly Vaničk., Jos. Kačirek, Newark, N. J. náčel. zpr. Goetz Fr., Bronx, N. Y. vzorek klobouku, Bezděka Lád'a San Francisco, Cal. čtvrt. zpr. Loudat F. Cleveland dodatečné knihy, Dr. F. E. Leonard (Society of Directors of Physical Education in Colleges, Oberlin, O., Památník N. J. S., První slet, Our Aim, etc. Hist. sketch K. Šafránek Irvington, N. J., pro T. J. S. Newark čtvrt. zpr.

Za únor: Pitha Anna náčel. zpr., T. J. S. Guy, Tex. čtvrt. zpr., Dvořák K. 5 brožur Our Aim etc., Klatovský Sokol ozn. navržených a vyl., T. J. S. Hopkins dodateč. stanovy, 50, Lamb Fr. Little Ferry, N. J. čtvrt. zpr., East Islip, čtvrt. zpr., Nezbeda J. Fort Worth, Tex. náč. zpr., Sládek J. Lucas, Kans., čtvrt. zpr., A. J. Sabart Milwaukee, Wis., náčel. zpr., T. J. S. Montgomery, Minn. různé těl. knihy, Kubín Fr. So. Omaha, Neb. náč. zpr., V. Kučera Racine, Wis. různé těl. knihy, J. Zeman Sokol Chicago, přest. a odst. list., Sokolky Chicago různé těl. knihy, Sokolky Rozvoj různé těl. knihy a stanovy, Sokolky Los Angeles různ. těl. knihy, Faltejský J. Waco, Tex. čtvrt. zpr. a náč. zpr., Šnajberk F. Marshalltown, Ia., náč. zpr., Kopecký Fr. Omaha, Neb. roč. S. A. z roku 1908 a 1910.

Obdržel tyto zprávy: T. J. S. K. Jonáš za 4 čtvrt. 1914, T. J. S. Fort Worth, Tex. za 4 čtvrt. 1914, T. J. S. Manitowoc za 4 čtvrt. 1914, T. J. S. Budivoj za 4 čtvrt. 1914, T. J. S. Tyrš Cedar Rapids, Ia. za 4 čtvrt. 1914, Sokolek Libuš Dallas, Tex. za 4 čtvrt. 1914, Prague, Okla. za 4 čtvrt. 1914, Iowa City, Ia. za 4 čtvrt. 1914, T. J. S. K. Havlíček Borovský Ennis, Tex. za 4 čtvrt. 1914, T. J. S. Tyrš Omaha, Neb. za 4 čtvrt. 1914, T. J. S. Dodge, Neb. za 4 čtvrt. 1914 a 1 čtvrt. T. J. S. Hvězda Západu, Kans. za čtvrt. T. J. S. Plattsmouth, Neb. za 4 čtvrt., Sokol Chicago za 4 čtvrt., Sokolek Newark, N. J. za 4 čtvrt. 1914, Sokolek Omaha, Neb. za 4 čtvrt., Sokol Portland, Ore. za 4 čtvrt. s opisy za 2. a 3. čtvrt., T. J. S. Bruno, Neb. za 4 čtvrt., T. J. S. Vrechlický Marshalltown, Ia. za 4 čtvrt., T. J. S. Dallas, Tex. za 2., 3. a 4. čtvrt. 1914, Ženský Odbor Sokola Vrechlický Marshalltown, Ia. za 2., 3. a 4. čtvrt. 1914, T. J. S. Schuyler, Neb. za 1 čtvrt., Sokolky San Francisco, Cal. za 4 čtvrt., Sokolky Little Ferry za 4 čtvrt., T. J. S. Podlipný Detroit, Mich. za 4. čtvrt.

Adolf Vlk, tajemník.

PROTOKOL Z USTAVUJÍCÍ SCHŮZE VZDĚLÁVACÍHO ODBORU NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH, SÍDLEM V CHICAGU.

Prvá schůze Vzdělávacího Odboru konala se ve čtvrtek dne 11. března v místnosti Plzeňského Sokola. Zahájil ji v určitý čas starosta Výkonného Výboru, br. Jan Šiman, za přítomnosti jednatele Výkonného Výboru, br. Tomáše Vonáška, osmi z desíti jeho členů.

Po zahájení schůze předsedající br. Šiman vysvětlil příčinu, proč k svolání schůze této došlo. Vminulém sjezdu Národní Jednoty Sokolské, konaném v Baltimore, bylo Výkonnému Výboru uloženo zřízení Vzdělávacího Odboru. Dle původního usnesení měly jednotlivé jednoty voliti své zástupce,

kteří byli by členy Vzdělávacího Odboru, později ale dáno bylo jednotami Výkonnému Výboru plné právo, by on sám členy Vzdělávacího Odboru jmenoval. Výkonný Výbor zvolil pak zvláštní tříčlenný výbor, který vybral a doporučil devět členů z chicažských jednot a Výkonný Výbor jmenoval pak následující bratry a sestry za členy Vzdělávacího Odboru: Dr. Ludvík F. Fishera, Ottilii Splavecovou, Dr. Antonína Muellera, Dr. J. F. Pecivála, Dr. Františka Išku, Josefa Viktora Soukupa, Franka C. Layera, Karla Krásného, Kláru Klausovou, Terezii Novákovou.

Předsedající br. Šiman objasnil pak, jaká práce Vzdělávacího Odboru předléhá a co od něho Výkonný Výbor očekává. Podotkl, že práce Vzdělávacího Odboru musí se dít za součinnosti Výkonného Výboru a ujistil jej všemožnou podporou tohoto.

Vzdělávací Odbor se pak ihned zorganizoval, jelikož bylo přítomnými členy uznáváno, že je třeba ihned přikročit k práci a zvolení následující úředníci: Za předsedu br. Antonín Muller, za místopředsedkyni sestra Klára Klausová, za tajemníka br. Krael Krásný. Všichni zvolení úřady přijali a br. Šiman předal další řízení schůze nově zvolenému předsedovi dr. Muellerovi.

Až na Dr. Františka Išku, který se omluvil, byli všichni členové přítomni. Br. Layer žádá, by přítomní zástupci Výkonného Výboru br. Šiman a br. Vonášek sdělili, mají-li nějaký plán k odporučení, dle něhož by se měl Vzdělávací Odbor řídit. Br. Šiman praví, že Výkonný Výbor ponechává Vzdělávacímu Odboru volnou ruku, by si sám program vypracoval. Br. Vonášek sděluje, že v březnovém čísle Sokola Amerického nalézá se článek z pera br. E. Tůmy, který mohl by být Vzdělávacímu Odboru dobrou pomůckou.

Na vyzvání předsedy br. Dr. Muellera tajemník článku onen přečetl.

Br. Dr. Ludvík Fisher míní, že článek onen vztahuje se spíše na jednoty než celek, ač uznává, že jsou v něm různé dobré pokyny. Činí následující odporučení: Program náš musí býti nejprve co nejpozorněji promyšlen a práce Vzdělávacího Odboru musí se dít systematicky. Na výchovu národní kladu veliký důraz a to z toho důvodu, že Sokolstvo představuje organizaci eminentně národní. Další snahou naší budiž, získati pro sokolskou myšlenku co nejvíce mladého lidu. Získáme jej, přesvědčíme-li jej, jakým dobrem pro zdraví a vývin těla je tělocvik. Zde v Americe je sice smysl pro tělocvik dosti vyvinut, práci naší však bude přesvědčiti mládež, že český člověk patří do Sokolovny a ne do tělocvičen různých sektářských organizací. Abychom ji o tom přesvědčili, musíme ji seznámiti s českou literaturou, historií a českou kulturou. Kladu velkou důležitost na to, abychom nepochybovali českou historií. Znátí českou historii, znamená vědět, co prodělal český národ a jaké má naděje do budoucna. Dějinami táhne se jako červená nit náš poměr k Římu. Cituje Machara, který praví: "Buď býti člověkem českým nebo člověkem římským", a kdo čte dějiny Čechů, stane se člověkem českým a tím vychováme lid svobodomyšlný. Zde zrozeným mladým lidem musíme ukázati, jak krásná je země česká, na jak vysokém stupni vzdělání se národ český nalézá, a tu musíme se opětně dotknouti bohatství české literatury a českého umění. Musíme poříditi seznam dobrých českých knih a doporučiti, které knihy mají se čísti a které ne."

Dále doporučuje dr. Fisher, aby i s krásami české hudby komorní byl lid náš seznamován a přimlouvá se též za pořádání výstavek z oboru umění výtvarného.

"Na hygienu taktéž nesmíme zapomínati. My zde v Americe žijeme sice v dosti dobrých poměrech hygienických, v lepších než žijí v Čechách, ale přes to dějí se zde hrubé chyby, hlavně ve výchově dítek a i vlastní těla lid z nevědomosti zanedbává. Řada přednášek o zdravotově byla by

velmi užitečnou. Naše ochotníky a pořadatele divadel musíme přimět k tomu, aby odstranili ze svých repertoarů překlady německých škvářů, které ničí smysl pro pravé umění dramatické a odporučiti jim cenné hry českých autorů."

Velkou váhu klade též dr. Fisher na pořádání přednášek. Přednáškami jest třeba pracovat pro celou českou větev. Necht' si Vzdělávací Odbor zajistí co největší počet řečníků, vyžádá si od nich téma přednášek a odporučí je jednotlivým. Při přednáškách nemají se řečníci obmezovati na jediný obor — tyto mají býti co možná nejobsáhlejší a také nemají se vylučovati dobří řečníci, nejsou-li náhodou členy sokolské organizace.

Sokolka Klausová konstatuje, že většina našeho dorostu cítí více americky než česky a tu míní, že bylo by záhodno, by se přednášky zařídily tak, aby aspoň částečně odpovídaly citu naší mládeže, bychom je snáze pro věc českou získali. Přimlouvá se za debatní večírky, při nichž bystří se mysl a zároveň vychovávají se řečníci.

Sestra Nováková podotýká, chceme-li vychovávat děti, musíme napřed vychovávat matky, neboť ty dávají prvý, určitější směr v smýšlení dítky.

Dr. Pecivál učinil návrh, aby do příští schůze každý člen výboru vypracoval jakýsi náčrtek programu, dle něhož měl by se Vzdělávací Odbor bráti a z těch různých návrhů sestaven byl teprve určitější plán.

Příští schůze konati se má ve čtvrtek dne 18. března v místnosti Plzeňského Sokola. Jelikož jiných návrhů nebylo, ohlásil předseda schůzi za skončenou.

Sepsal

Karel Krásný, tajemník.

Chicago, dne 19. března 1915.

Výkonnému Výboru Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech, S. A., sídlem v Chicagu.

Čtení bratři:—

Ve své pravidelné schůzi, konané ve čtvrtek dne 18. března, přijal Vzdělávací Odbor Národní Jednoty Sokolské následující pravidla, jimiž na počátku práce své hodlá se řídit. Uloženo mi, předložiti články ony etěnému Výkonnému Výboru k prozkoumání a potvrzení v pádu, že za prospěšny uznány budou.

Má-li Vzdělávací Odbor s prospěchem pracovat, musí mít svého jednatele, který mohl by se práci této věnovati a ten musí být za práci svou placen. Odporúčujeme, aby tajemník odměňován byl \$10.00 (deseti dollary) měsíčně.

Necht' jednatel udržuje stálou korespondenci se všemi jednotami a tuto necht' zahájí rozesíláním následujících dotazních listů všem jednotám:

1. Chcete založiti při vaší jednotě Vzdělávací Odbor, který vešel by v přímé spojení s naším ústředním Vzdělávacím Odborem?

2. Chcete pořádati přednášky? Mnoho-li? Kdy? Kde?

3. Pořádáte divadla? Máte svou vlastní divadelní knihovnu? Byli byste ochotni zaslati nám seznam vašich divadelních her, abychom vám mohli odporučiti, která díla jsou dobrá a která ne, a doporučiti vám cenná díla, která postrádáte?

4. Máte knihovnu? Chcete nám zaslati seznam vašich knih, abychom vám mohli poraditi, která díla měli byste si pořídit a které knihy ze seznamu vyloučiti?

5. Kdybychom vyslali řečníka na okružní cestu, bylo by vaším přáním, by zajel také k vám, a byli byste ochotni hraditi částku, jež by na vás připadla?

6. Máte snad nějaký návrh, který dal by se pro všeobecné vzdělání Sokolů a žáků obého pohlaví s prospěchem užiti?

Necht' jednatel zahájí korespondenci se všemi českými inteligenty, Vzdělávacím Odborem odporučenými, kteří mohli

by býti pro práci Vzdělávacího Odboru získáni, at' již jako řečníci neb literáti. Řečníků necht' se otáže, jaké téma by si ku svým přednáškám zvolili a jaké činí nároky na odměnu.

Vzdělávací Odbor odporučuje Výkonnému Výboru N. J. S. založení ústřední knihovny. Vzdělávací Odbor pořídí seznam dobrých českých knih a táže se, byl-li by Výkonný Výbor ochoten podnik tento financovati a do jaké výše?

Za Vzdělávací Odbor Nár. Jed. Sokolské se sokolským
Na zdar!

Karel Krásný, tajemník.

SOKOLSKÝM JEDNOTÁM ŽUPY STŘEDNÍ.

Bratři! Oznamuji, že příspěvky župní na rok 1914—15 jsou ustanoveny na 10 centů ročně za člena splatné pololetně v lednu a červenci.

Jednoty necht' se vyrovnají v době pokud možno nejkratší tak aby předsednictvo župní mohlo financovati kurs cvičitelský.

Dále oznamuji, že ustaven byl župní Odbor Technický a Odbor Vzdělávací.

Prvý má péči o veškerou činnost tělocvičnou a druhý pečuje o činnost vzdělávací v župě.

Pravidla odborů těchto budou jednotám rozeslány v nejkratší době.

Činovníci jednot jsou bratrsky žádáni, aby pravidelně podávali zprávy o činnosti jednot svých, tak aby předsednictvo i odbory župy naší mohli býti nápomocni kde toho potřeba vyžaduje.

Všech administrativní adresujte na br. jednatele. Vše tělocvičné na br. náčelníka a vše do Odboru Vzdělání spadající na bra. Emila Tůmu, Cedar Rapids, Iowa.

S bratrským pozdravem za předsednictvo Župy Střední N. J. S.

Jos. Halq, starosta.

Franta Filip, jednatel.

Jednotám chicagským:

Bratři! Župa naše pozvána jest ku oslavě dvacetipětiletého založení T. J. Sokola Slávského, Župy Fuegner-Tyrsovy v Chicagu ve dnech 21. a 22. května t. r.

Jelikož nemožno vzdálenějším jednotám župy naší, slavnosti této se účastniti, vyzýváme bratrské jednoty chicagské aby se slavnosti této účastnily za Župu naší a sice hromadně.

Za předsednictvo Župy Střední N. J. S.

Jos. Halq,
starosta

B. O. Hašek,
náčelník.

Frank Filip,
jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Jak pohlížím v život... kniha veršů bra. Jana Kryla, je něčím, co jsme od autora neočekávali. Byli jsme v jeho závodě, viděli jsme ho zabývat se plány na stavby, počty, řídit práce v jeho železárně, svěřil se nám i s tím, co dlátem v kámen dovede vtesati, ale nikdy, ač jsme v "doupěti" p. Krylově několik příjemných chvil ztrávili, neprozradil nám, že by měl v práci knihu veršů. A musíme říci, že kniha nejen úpravou svou, ale i obsahem je bohata a zasluhuje si místa v každé knihovně nejen našich jednot, ale i členů našich. Cena \$1.00. Objednávky vyřídí br. Al. Vaňoušek, 4213 W. 21 Place, Chicago, Ill.

Po stopách českého zednářství je spis sestavený T. Vonáškem, vydaný nákladem klubu Dobrovský Čes. Zednářů s úmyslem, aby fantastické představy o organizaci této z dob románových v lidu našem se udržující byly přivedeny do kolejí skutečnosti.

Svojan, měsíčník vydávaný Svobodnou Obcí v březnovém čísle svém přináší opět celou řadu zajímavých a poučných článků. Předplatné na Svojan obnáší pouze 80 centů.

Světová válka slovem i obrazem je název nového díla, které vyjde as v 10—20 sešitech v lhotách, jak vývin udá-

lostí určí. První i druhé číslo, které jsme obdrželi, jsou ilustrovány a obsahem zajímavé. Objednati možno v čís. 1418-2nd Ave., New York, N. Y.

Učebnice jazyka anglického pro samouky je nová pomůcka pro ty, kdož chtějí se přiučiti jazyku této země. Kniha byla vydána nákladem Českého Lid. Knihkupectví, 400 E. 72nd St., New York City, N. Y. Kniha čítá 248 stran a prodává se po \$1.50.

Z kněze svobodným myslitelem — životopis dra. Fr. Išky v knižní formě právě vyšel. V papírovém obalu stojí 75 ctů, v tuhých deskách \$1.00. Adresa "Vesmír", 1510 W. 18th St., Chicago, Ill.

List Husův s letáky, vydávaný péčí Svobodomyšl. Sdružení v Cedar Rapids, na paměť pětistileté mučednické smrti Mistra Jana Husi, řízením bra. Emila Tůmy, přináší podle básně Adolfa Heyduka, pokračování o životě Husově, a j. List je zasílán zdarma na požádání všude. Adresa: E. Tůma, box 649 — Cedar Rapids, Ia.

Husovy pohlednice — dva druhy — a knoflíky s podobou Husovou vydány byly Výborem Clevelandských Svobod. Spolků pro 500letou upomínku upálení Jana Husi.

UPOZORNĚNÍ.

Všem krajanům, jakož i Slovanům, kteří hodlají navštívit Pacifickou mezinárodní výstavu, doporučujeme, by se informovali v jakékoliv záležitosti u jednatele br. A. Kepky. 903 Haight St., který ochotně a bezplatně vyhoví.

Župa Pacifická.

UPOZORNĚNÍ VŠEM JEDNOTÁM.

Vzdělávací Odbor Župy Fugner Tyršovy rozeslal všem jednotám N. J. S. po kalendáři Sokola Slávského zdarma a žádá nás o oznámení tohoto, aby se předešlo zbytečnému dotazování na cenu.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Ze Sok. Jed. Blesk v Baltimore vystoupil K. Urban.

— Do T. J. S. Cleveland přijati byli: Frant. Kříž, Oscar Procházka, Vilhelm Končana, Josef Jílek, Josef Mulač, Josef Piškula, Josef Žalud, Karel Liebenauer. Pro neplacení vyloučen Jan Beznoska.

— Do T. J. S. Marshalltown, Ia., přijata byla Týny Novotná.

— Z T. J. S. Svornost, New York, vyloučen byl pro neplacení Fr. Kadeřávek. Zemřel Lud. Kříž. Odstoupil Jos. Růžicka.

— Do T. J. S. v Little Ferry, N. J., přijati byli: Josef Agar, W. Matoušek, W. Vlk.

— Do Čes. Amer. Jednoty v St. Paul, Minn., přijati byli: Frant. Starý a Klement Starý.

— Z T. J. S. Komenský, Guy, Tex., vystoupili: Jos. Kovář a Fr. Šefčík.

— Z T. J. S. Oakland, Cal., vystoupili Ant. Jirásek a Jan Smola.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Ed. Lokay, Jan Smělý, L. J. Brázda, Fr. Karlovský, Vil. Kůrourek, Ant. Horák, Vác. Lukeš, K. Stránský, Jar. Havel, Jan Kolář, Bř. Vilna, Jar. Štefl, Fr. Gregor, Vine. Randa, Al. Vukrič, Ant. Selement, Jan F. Kokoška, Ed. Dolar, Vác. Kůrourek, Fr. Vlach, Fr. Blažek, M. Šipolt (s přest. listinou). Vystoupili Jos. Matura a Emil Frančík.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu uvedeni byli: Frant. Bílý, L. Strnad, Karel Hostička.

— Do T. J. S. Lev v Bridgeport, O., přijat z dorostu Alois Nový.

— Do T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids, Ia., přijati byli: Ant. Havlíček (z Londýna), Frant. Tellin, T. F. Suchomel; s odstupní listinou přijat Ben. Jansa (adresa?). Odstoupili: Ant. Třešňák, Jan Častek, Karel Jonáš. Pro neplacení vyloučení Jan Pospíšil, Th. Falta.

— Do T. J. S. Tyrš v Omaha, Neb., přijati byli: Vojt. Špiel, Ant. Dvořák, Josef Trnka, Fr. Hass, Jos. Kindl. — Při oznámení nových členů v únorovém čísle bylo vynecháno nedopatřením tiskárny jméno "Tyrš".

— Z T. J. S. Los Angeles, Cal., vystoupili: Josef Blažek, Fr. Šik, Josef Fořt.

— Do T. J. S. Owatonna, Minn., přijati byli: L. A. Wagnous, V. E. Kaplan, E. J. Meixner, Bedř. Skalický.

— Z T. J. S. Hawthorne, Ill., vyloučen pro neplacení Fr. Váňa.

— Z T. J. S. Newark, N. J., vyloučení byli Karel Filla a Jos. Filla st.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Vác. Brada, Jar. Hanousek, Vác. Tesař, Jos. Vránek, Fr. Vávra. Zemřeli: Jos. Vrabec, Em. Částka. Pro neplacení vyloučen Václav Dušánek.

— Do sboru Plzeňských Sokolek v Chicagu uvedeny byly: pí. Emma Kohout, pí. Victorie Vlček, sl. Růžena Kotáška, sl. Anna Kotáška, sl. Libuše Bartušek, pí. Růžena Charvát, pí. Klára Fisher, pí. Anna Čermák, pí. Marie Bartušek, sl. Eliška Mikuta, sl. Růžena Pacák. Odstoupily: Anna Hanzel, Josefa Zárobský-Olsenová. T Anna Hanzel, Josefa Zárobská-Olsenová, Vlasta Porák, Emma Starman.

— Do Sokola Tábor Slovanské Lípy v Chicagu přijati byli: Jaroslav Lahoda, Ferdinand Karásek, Václav W. Mráz, Arthur Jelínek, Frank Valenta.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu přijati byli: V. Holeček, J. W. Kavan, Frank J. Jirka M. D., Jos. F. Správka, John G. Železný, Robert Starý, Frank Muzika, Rudolf Kasalovský, Joe Táborský. Přestupní listinu si vyzvedl Marek Šipolt. Zemřel Jan M. Kára.

— Z T. J. S. Rozvoj v Chicagu vystoupil Josef Štok. Vyloučen br. Brejcha.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF AUGUST 24, 1912,

of Sokol Americký, published monthly at Chicago, Ill., for April 1st, 1915.

Editor, Tom. Vonášek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago.

Managing Editor, Tom. Vonášek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago.

Business Manager, Tom. Vonášek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago.

Publisher, National Printing and Publishing Co., 2146-50 Blue Island ave., Chicago.

Owners: National Gymnastie Union of Sokols of U. S. A.

President: John Šiman, 1133 W. 16th St., Chicago.

Vice-Pres.: Dr. A. Mueller, 1854 W. 12th St., Chicago.

Treasurer: Jos. Jurka, 1906 Washburne ave., Chicago.

Rec. Sec'y: Adolf Vlk, 4132 W. 22nd St., Chicago.

Known bondholders, mortgagees, and other security holders, holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities: None.

National Printing and Pub. Co.,

by Geo. Mach, expeditor.

Sworn to and subscribed before me this 31st day of March, 1915.

Jos. L. Voborsky, Notary Public.

(Seal)

My commission expires March 15, 1917.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzenském Sokole, 18. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 4093; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonáček, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park ave. Tel. Lawndale 1611; Jos. Šlapák, 5144 West 24. Pl., Cicero, Illinois. Tel. Morton Park 432; Fr. J. Spaček, 3954 West 16th Street; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Wm. Otcovský, 2458 So. Kedzie Ave.; V. Houser, 4742 So. Honore St., Tel. Yards 2849; Ant. Pecival, 3442 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie av, Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. 42. Ct., Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave. Oak Park, Ill.; Lud. Hejčík, 1612 Loomis St. Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento ave., Tel. Humboldt 1300. — Otilie Splavcová, 1328 W. 18th St. Barbora Schefflová, 1436 W. 18th Street, Chicago. — J. Lang, 1433 — 59. ave., Cicero, Ill. J. Mareška, 5419 W. 22. St., Cicero, Ill. — Náměstník J. Pokorný, Chicago.

Technický Odbor: J. Pokorný, 1300-2 S. 41st Ave. Tajemník: J. Vokrál, 1735 W. 18. St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzenském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obračejte se přímo na br. K. Krásného.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 3531—3rd ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67 St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., N. Y. C.; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., N. Y. C.; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Josef Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 307 So. 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 136th St.; tajemník Fr. Goetz, 995 Boston Road.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 535 E. 78. St., box 3.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; taj. Tonda Jaroš, 2638 N. Sartain St.

T. J. S. Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 103 N. Linwood Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtiškova, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59—2nd ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o půl 5. odpo.; taj. Ant. Smietansky, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, P. O. Box 310.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všetěčka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; jednatel Jan Tichý, 3268 W. 54 St.; pokladník Vác. Přech, 3272 Fulton Rd.; náčelník Jos. Štíbr, I. podnáčelník Fr. Šrámek, II. podnáč. Jan Jirásek, Detroit; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nabělek pro Pennsylvanii; Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Holešovský, 2237 E. 76. St., SE.

Sokol Čech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Jan Kálal, 3613 Sackett ave. S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Boh. Milý, 228 Maybury ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. a 4. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Vrat. Bechyně, 49 Tillman; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Ad. Navrátil, R. D. 2.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Jan W. Novák, Butler Plank Road, Millvale, Pa.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Nový II., R. R. 2, box 79-a.

T. J. S. Saginaw, Mich. Taj. Cl. Krupka 410 N. 13. St.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; Náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; I. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; II. podnáčelník Fr. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. 2. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Jan Votoček, 1801 W. North Avenue.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov ave. Taj. Jos. Čapek, 1339 S. Tripp ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Mat. Beránek, 5118 Hermitage av.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bišek, 4040 N. Crawford av.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. M. Niebauer, 1104 W. 18. St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník Jan Hora, 2131 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. Frank Koubek, 6712 W. 12. St.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Em. Žaloudek, 5051 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago, St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Chas. Lepic, 631 N. Center St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Ant. Kosík, 550 St. Clair St.